XXXIII. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. SZEPTEMBER 15. Ludas Matyi

DIVATHULLÁM

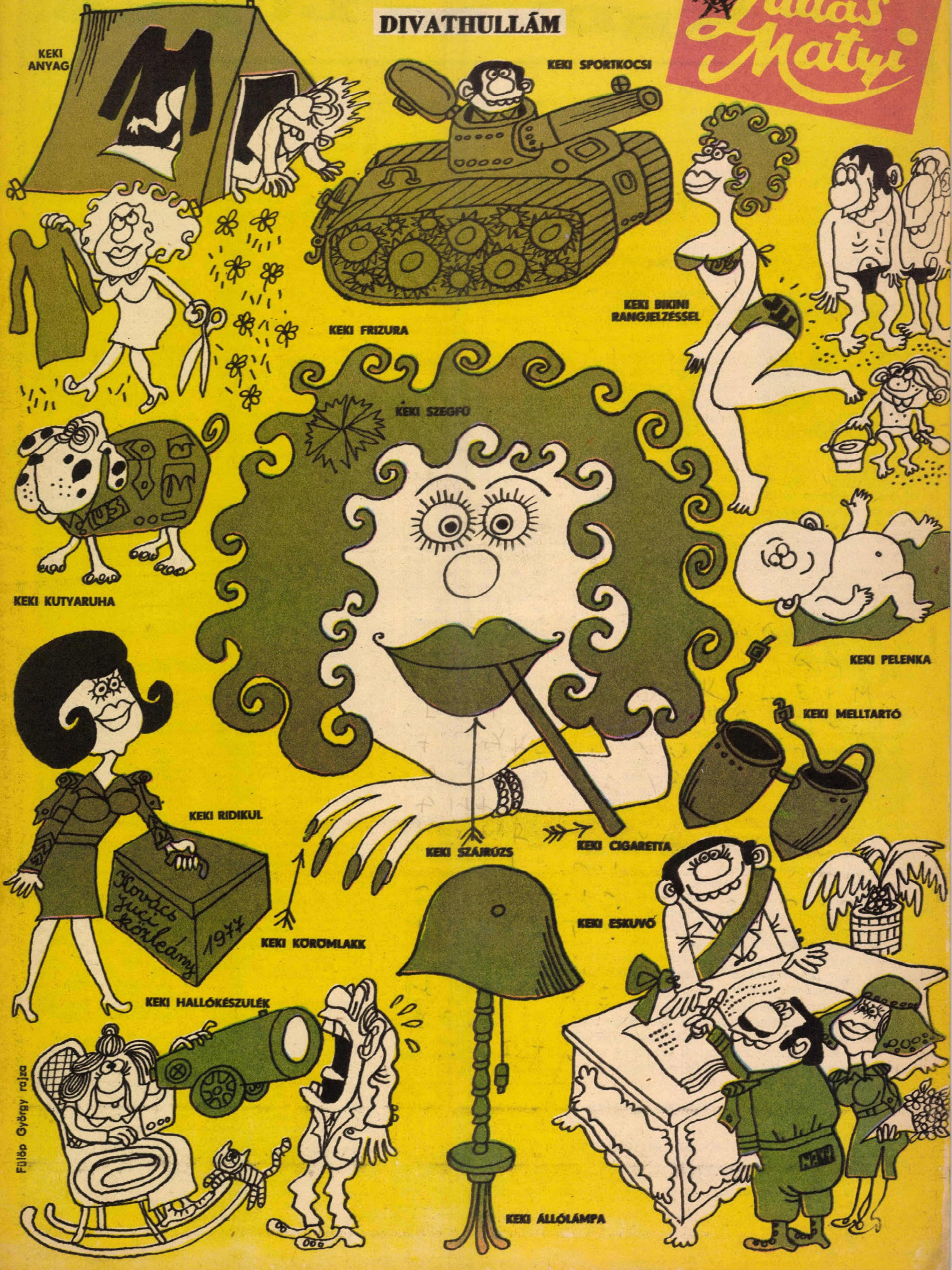
KEKI ANYAG
KEKI SPORTKOCSI
KEKI BIKINI RANGJELZÉSSEL
KEKI FRIZURA
KEKI SZEGFŰ
KEKI KUTYARUHA
US
KEKI PELENKA
KEKI MELLTARTÓ
KEKI RIDIKUL
Kovács Juci körleány 1977
KEKI SZÁJRÚZS
KEKI CIGARETTA
KEKI KÖRÖMLAKK
KEKI ESKÜVŐ
KEKI HALLÓKÉSZÜLÉK
KEKI ÁLLÓLÁMPA

Fülöp György rajza

KEDVES LUDAS!

HOMÁLYOS ALAGÚT

Azt mondom a Budapestre látogató vendégnek (mindegy, hogy hazai vagy külföldi): nézze meg az Alagutat a Lánchíd felől, ugye, milyen szép, milyen világos?

Azt mondja viszont ama nem tősgyökeres budapesti: menjen csak egyszer végig azon a híres, szép Alagúton fényes nappal, gépkocsival, mindjárt más lesz a véleménye.

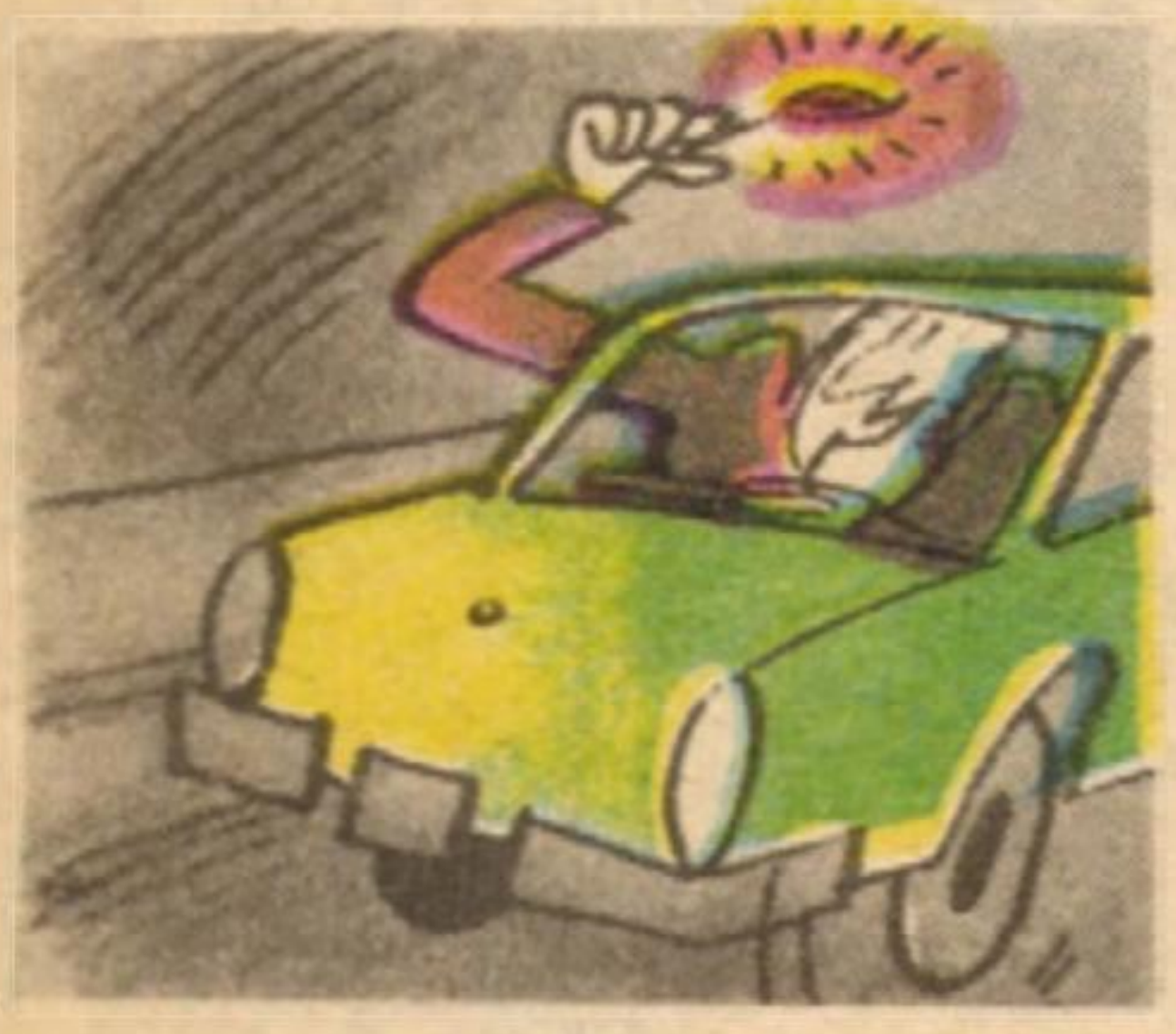

Budapesti lokálpatrióta ezek után nem kímél időt és fáradságot, gépkocsiba ül, hogy saját maga tapasztalja ki: mi az igazság az Alagút fényessége körül? (Az idő és fáradság szó szerint értendő, hiszen csúcsforgalomban odáig érni bármelyik irányból, csak óránként egy kilométeres sebességgel lehet.) Végre elér — mondjuk — a Lánchíd felőli Alagút-bejárathoz, s mindjárt szidni kezdi magában azt, aki ide küldte. Teljes a kivilágítás, még a járdáról ledobált csikkeket is meg lehet számolni (idő van rá).

Aztán meglódul a kocsisor, s egy kicsit beljebb jut az imént még büszke lokálpatrióta. Büszkesége csakhamar alábbszáll: az Alagút közepén csak minden harmadik-negyedik világítótest ad fényt, a többi sötéten mered az úttestre. Valamikor azokban is lehetett égő, hiszen néhány éve még valóban teljes fényárban úszott az Alagút.

Csakhogy azóta múlt az idő, s a legtartósabb világítótestek sem örökéletűek. Kiégtek szegények (a nagy forgalom miatt ebben bizonyára ártatlanok a fénycsövek szándékos rongálói), s nem volt, aki gondot viseljen rájuk.

Gyerekkoromban az a mese járta, hogy esőben betolják a Lánchidat az Alagútba. Gyanakszom, hogy talán így van, s a pillérek csúcsai verhették le az égőket. Az eredmény szempontjából mindegy: a fényeiért annyit csodált Alagút mindenképpen — sötét.

(v. e.)

VALAKI PAZAROL...

Közlekedik a gyanútlan közlekedő... Végzete Tokaj felől viszi Nyíregyházára. Fogy az út, felsóhajt: végre! Nyíregyházára ér. Azután meglepődik. Sorompó. Nem is akármilyen. Szép, régimódi, rácsos, leereszthető. A szokatlan az, hogy mellette fénysorompó is villog. De hiszen ez jó, ez remek, a fénysorompó csak akkor és addig van zárva, amíg a vonat jön... De nem jön. Tíz perc. Húsz perc. Semmi. Dühös autós-sorstársait kezdi faggatni: ez meg mi? Sorstársak beletörődő bölcsességgel vonogatják a vállukat: nyíregyházi specialitás. Ők már megszokták. Van ugyan fénysorompó, csak minek, mert a rácsost, azt a bakter eregeti le továbbra is, amikor kedve van. Előfordult már, mondja egyik helybéli várakozó, hogy húsz percig zárva volt, vonat egy darab se jött, azután kinyitották. Biztosan gyakorlatoztak. Újabb kérdés: másfelé meg lehet kerülni a sorompót? Megnyugtató válasz: köves, aszfaltos, vagy betonúton nem. Földúton lehet, de akkor egy másik sorompóhoz jutunk...

Eddig a történet. A tanulság: valaki pazarol. Vagy az, aki fénysorompót szereltet fel és mégis kézi erővel működteti tovább a „rácsost”, fizetve a fényjelző szerelését, és a sorompóőrt egyszerre, vagy az, aki az autósok idejét, az üresjáratok benzinjét „lopja”... De akárhogy is, a pazarló mindenképpen a vasútnál van...

Szatmári Jenő István

MIÉRT TÁRSADALMI MUNKÁBAN?

„Öt éve vár a bérlő” című írásomban beszámoltam arról, hogy Martin Ferencné (1028 Budapest, Kossuth Lajos u. 16.) 1972-ben kérte a II. kerületi IKV segítségét, komfort nélküli lakása rendbehozatalához. Időközben többször tett panaszt, meg is hallgatták, de az IKV nem intézkedett.

Mi történt azóta?

Martinné a II. kerületi IKV-tól a következő levelet kapta: „Tárgyban jelölt lakás tatarozására vonatkozólag az alábbiakat hozzuk szíves tudomására: Kérjük, szíveskedjen a II/7. HK-nál (II., Vörös Hadsereg útja 12.) technikusunkat felkeresni, aki a felújításhoz szükséges anyagmennyiséget a társadalmi munkához biztosítja.”

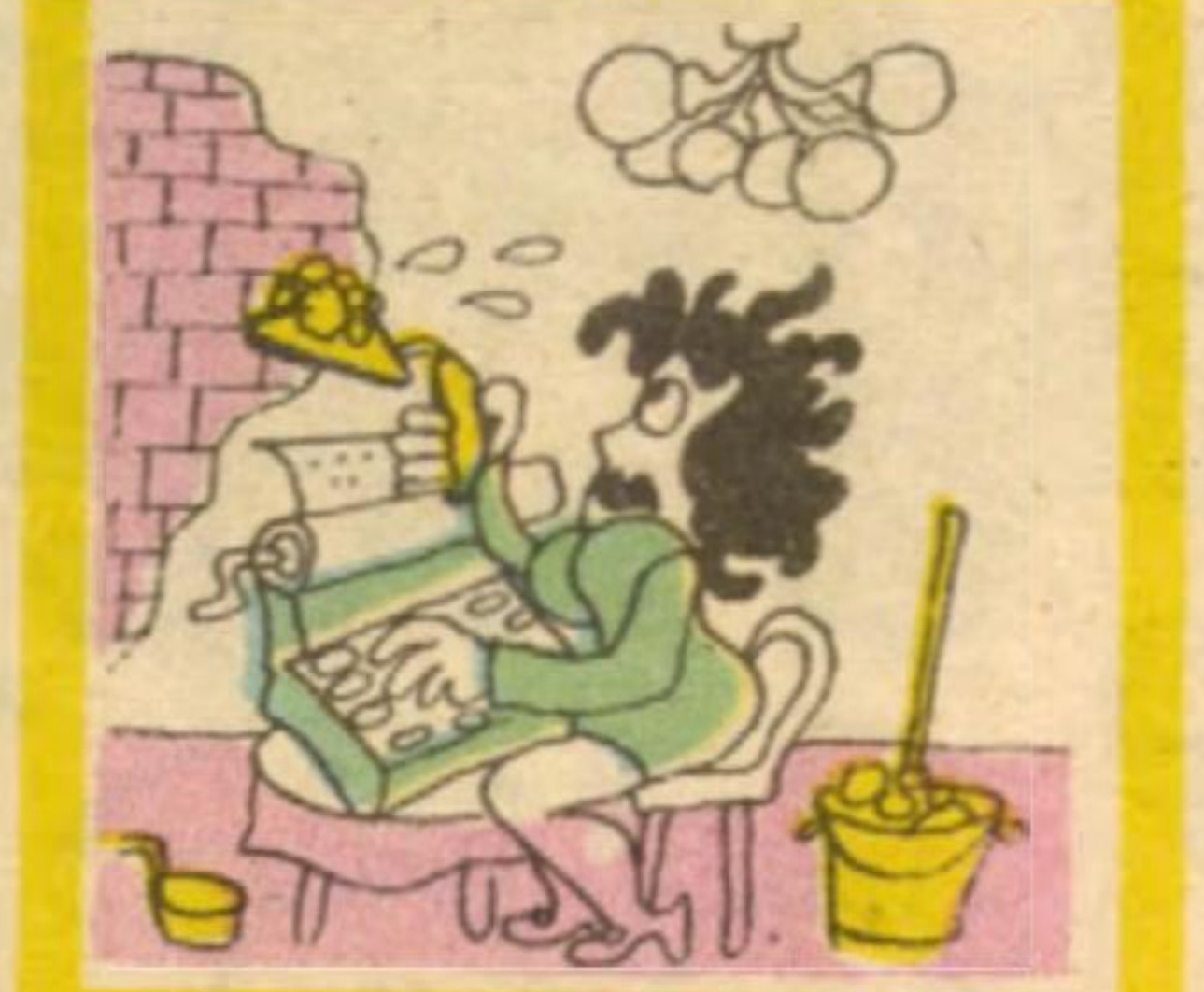

A bérlő foglalkozása: gyors- és gépíró. Nem valószínű, hogy lóhalálban kőműves szakmunkássá képezi át magát. Ám lehetséges, hogy ha a levelet szövegező előadó lakása beázna az esővíztől, akkor vidáman felmászna a tetőre és a cserepeket helyreigazítaná...

Sok mindent hallottam már, de azt még nem, hogy a bérlőt kötelezzék lakása tatarozására, méghozzá társadalmi munkában. Hiába, mindig tanul az ember.

Egyébként az újságban megjelent bírálatra nekünk is választ kellett volna kapnunk, harminc napon belül. Ez a határidő rég lejárt, s az IKV levele még mindig nem érkezett meg. Vagy készítsük el a választ magunknak — társadalmi munkában?

(f. i.)

VAN, AKI ÍGY SZERETI?

Huszonkét hónapos kislányom szereti a mazsolás krémtúrót. Sajnos, két héttel ezelőtt egy borsószem nagyságú kavicsot találtunk a krémtúróban. Most pedig háromszögletű kis kődarabot. Vajon miért? Megdrágult a mazsola és kővel, kaviccsal pótolják? Vagy közvéleménykutatást rendeztek, s kiderült, hogy van, aki így szereti?

Katona Viktorné
1201 Bp., Alsóteleki u. 80.

NEM VÁLLALOM...

Hivatalos levelet kaptam a minap és elgondolkodtam azon, hogy mi mindennek is tituláltak már engem pályafutásom során.

Voltam tanár úr, sőt rendőrőrnagy elvtárs is, felügyelő úrnak tituláltak, lakás- és válásügyben kérték sürgős intézkedésemet, természetesen nem feledkeztek meg a honoráriumról sem.

Egyszer meg telefonon keresett meg egy régi pilóta barátom, hogy holnap reggel menjek Budaörsre, egy gépet kellene berepülni, az ajánlat kedvező volt, de — úgy gondolom — nem tudtam volna teljesíteni, mert az igazi pilóta egy másik Nagy Tibor volt...

Mostanában, betegségem miatt, kevés időt töltök a Rádióban, így egyre kevesebb a postám. A minap azonban rám kacsintott a szerencse. Az Országos Rendező Irodától megbízólevelet kaptam, hogy zenét szerezzek az „Ünnepi vers” című műsorszámukhoz, azaz a zenei anyagot készítsem el.

Tűnődtem... tűnődtem, miközben a megbízólevél sorait olvastam; a címzett név azonos, a lakás is, csak egy hiba van a megbízólevélben, hogy nem vagyok zeneszerző és még a „Boci-boci tarkát” sem tudom lekottázni. Pedig hatszáz forint ütné a markomat e zenei műalkotásért, de sajnálattal közlöm, hogy nem vállalom, mert mindenhez én sem érthetek!

Tisztelettel:
Nagy Tibor
rádióriporter

ERDŐ, PAD NÉLKÜL

Kisvasúttal kirándultunk a gemenci erdőbe. Szép hely, csak egy hibája van: sehol egy pad, vagy valamilyen ülőalkalmatosság, ahol az elfáradt kiránduló megpihenhetne. Egy-két pad felállítását a rezervátum bizonyára megengedhetné magának.

Vas Béláné
1130 Bp., Váci út 106.

Levelesládánkból

Három éve nem tudja használni a pincéjét szennyvízbetörés miatt Kelemen Istvánné olvasónk (1095 Bp., Dandár utca 26.), az IKV azóta csak ígérgeti a pince rendbehozatalát, de meg nem teszi. Kelemennének 600 Ft értékű tüzelője is tönkrement a pincében. Mikor intézkedik az IKV?

AZ ADY ENDRE KÖNYVESBOLTRA

(1046 Bp., Reviczky u. 36., Egyesült Izzó lakótelep) van panasza Szabó József, Mágocs-Nemerő pusztai olvasónknak. Egy országos hetilapban közzétett hirdetés nyomán ettől az üzlettől rendelt könyvet, mégpedig Kónya Judit: Sarkadi Imre című, az Arcok, Vallomások sorozatban megjelent kötetét. Ehelyett Hosszú Toll: Sós szikla völgyében című könyve érkezett meg, a 10,50 Ft-os könyv 19,50-ért (elég drága a postaköltség!).

NEM KAPHATÓ KENYÉR,

legalábbis rendszeresen nem, panaszolja Herczegfalvy György olvasónk (2011 Budakalász, Magyar u. 30.). Holott kevés olyan falu akad hazánkban, ahol kb. 100 méteres körzetben három közért is található, mint nálunk, Budakalászon. Délután 14—15 óra után mégsem lehet rendszeresen kenyeret, péksüteményt kapni, tejet sem. Már közhely, írja olvasónk, de pálinka ebben az időben és ez idő után is, rengeteg van!

V. I. nyíregyházi olvasónk Budapestre látogatott nemrég és egyebek közt ezt tapasztalta:

A VIDÉKI ATYAFIT

igencsak megvigasztalja a kereskedelem. A mi kis rezedaszagú városunkban egész nyáron nem kaptam Signal rádiómba 9 voltos elemet, fényképezőgépemhez polar-szűrőt, amatőr fotós szenvedélyem gyakorlásához előhívót, valamint színes negatív filmet. Most Budapesten ugyanezeket nem tudtam beszerezni: egyenjogúak vagyunk a fővárossal!

DUNA CIPŐT

vásárolt Simon Mihályné olvasónk (2600 Vác, Zrínyi u. 7.). Benne cédulát talált, ilyen szöveggel: „Kedves Vevőnk! Szeretnénk, ha ezzel a lábbelivel meg lenne elégedve, ezért engedje meg, hogy viselésével és ápolásával kapcsolatban — a túloldalon részletezett — néhány tanácsot adjunk”. Simonné szívesen megengedte — volna, de amikor a cédulát a túloldalára fordította, ott egyetlen betű szöveget sem talált. Üresen maradt a túloldal.

MÁTRAHÁZI NYARALÁSÁBÓL

írt egy kislány, Ruborits Katalin. Öccsével Gyöngyösre akartak menni, megnézni a Mátra Múzeumot, Füredig busszal, onnan úttörővasúttal szándékoztak utazni. A GC-73-59 rendszámú (pesti) busz vezetője azonban nem engedte fel kocsijára a testvérpárt, mert Katalin öccse sortban volt. Rekkenő augusztusi napon, a Mátrában, miért nem megfelelő viselet ez egy tinédzser ifjú számára a buszon?

AZ OLASZ HADÜGYMINISZTER JELENTÉSE

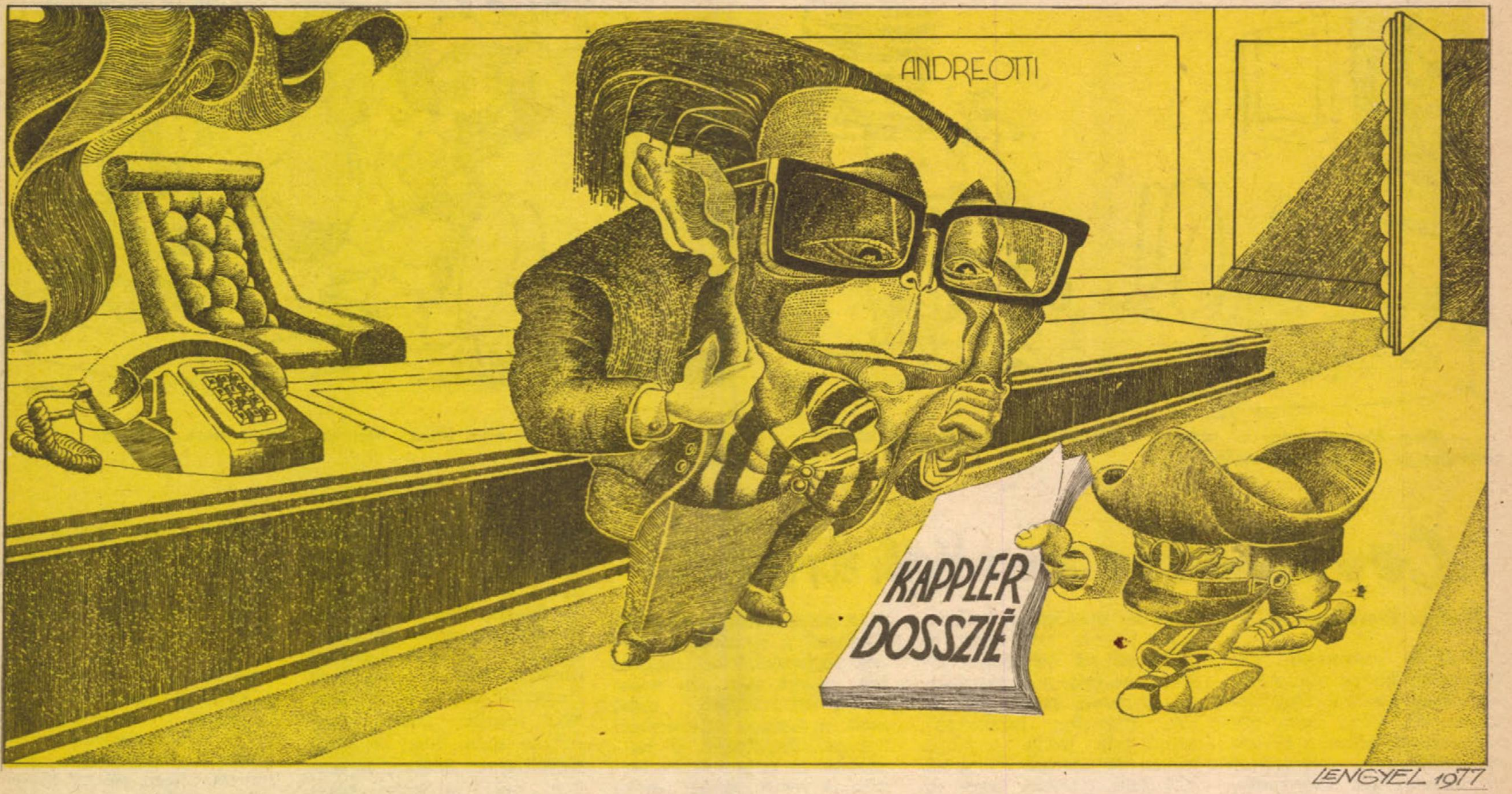

KÜLDÖTTSÉG A MINISZTERNÉL

Az elmúlt félévben kétszer is megfordultam egy kis tiszántúli faluban, Pótvároson. Az ott élő emberek kedvessége — és bánata is — vezetett ahhoz az elhatározáshoz, hogy egy küldöttség szószólójaként felkeressem velük N. minisztert hivatalában, soron kívüli látogatást kérve számunkra.

Ilyen előzmények után léptünk be kedden, pontosan fél tízkor a miniszterhez. Elöl két pótvarosi kisdobos ment, mezei virágokból kötött csokorral, majd három pótvarosi lány hatalmas mézeskalács-szívet nyújtott át a miniszternek. Őket követtük mi hárman: a pótvarosi tanácselnök, a falu véne és én.

A kisdobosok köszöntője után előléptem:

— Jövetelünk célja, hogy tolmácsoljuk a pótvarosiak kérését: a község szeretné örökbefogadni önt. Legyen miniszter elvtárs Pótvaros édes gyermeke!

A miniszter meglepetésében leült a mézeskalács-szívre, hitetlenkedve nézett ránk. De most a tanácselnök is megismételte:

— Megírtuk az örökbefogadó-nyilatkozatot is, ha nem venné sértésnek. Mert tudjuk, hogy nagyon kis község a mi Pótvarosunk. De igen nagy szeretettel viselnénk a gondját miniszter elvtársnak, hogyha a mi fogadott gyermekünk lenne.

A miniszter lassan kezdte összeszedni gondolatait:

— Őszintén szólva — mondta óvatosan —, soha nem jutott volna eszembe, hogy valaha is ilyen ajánlattal keresnek fel. Magam törvényes gyermek vagyok, a szüleim is élnek, hálistennek, meg amúgy is megállok már a magam lábán. Igazán nincsen szükségem erre a kedves ajánlatra, hogy a gyermekük legyek.

— De nekünk igen — feleltem. — Vagyis Pótvarosnak. A falunak ugyanis nincs szülötte a kormányban. De a tudományos világban sincsen, sem a kulturális élet területén. Pótvarosnak nincsen egyetlen Kossuth-díjasa sem, sem múltbeli nagyja. Ezer év óta nem született történelmi személyiség Pótvaroson, még egy költő sem. Ez itt a baj. Ha miniszter elvtárs a mi gyermekünk lenne, más élet lehetne Pótvaroson!

— De miért? — kérdezte csodálkozva.

— A szomszéd községben ugyanis új művelődési ház épült — fogtam a magyarázatba —, és miért? Mert odavalósi Z. miniszter elvtárs, és addig jártak a nyakára a községből, amíg közbenjárt és kiharcolta azt a kis pénzt a művelődési házra. Három községgel arrább, Öregalján született D., a kétszeres Kossuth-díjas. Az ő szavára van ma Öregalján zeneiskola és sörkert. Leányszabadin most épül a községi strand és lovarda. Miért? Mert Leányszabadin élt húszéves koráig T. elvtárs. Érti már ön, hogy miért szeretné örökbefogadni önt ez a jobb sorsra érdemes, de senkit se szült kis község, Pótvaros?

A miniszter megértette. Arcára derültség költözött és így szólt:

— Van egy áthidaló javaslatom. Felejtsük el az örökbefogadást, de mit szólnának, ha vállalnám a keresztapaságot?

— Pótvaros keresztapja?! — kiáltott fel boldogan a tanácselnök. — Ez nagyszerűen hangzik!

— És mint keresztapa — mondta a miniszter — utánanézek annak a művelődési háznak. Megegyeztünk?

* * *

Amikor kiléptünk az utcára, a tanácselnök hozzám fordult:

— Erre a győzelemre most iszunk egyet!

— Azt még nem! — intettem le. — A státusz még nincs betöltve! Ha már így alakult, most felmegyünk a másik minisztériumba, A. miniszter elvtársat örökbefogadni! És szerzünk tőle egy tornatermet!

Somogyi Pál

TÉVÉBÖRZE

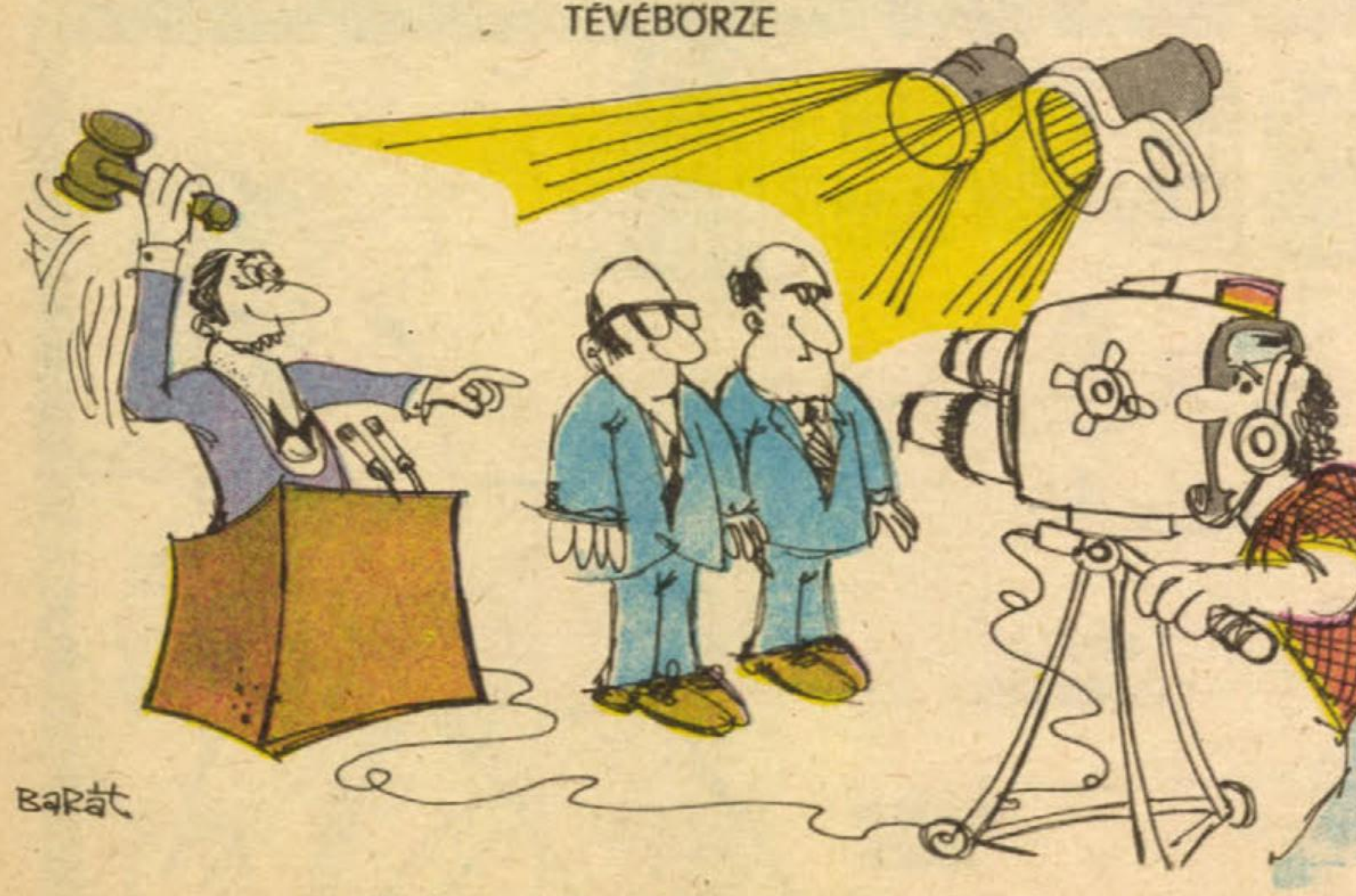

– Két igazgatót adunk egy szakmunkásért!

LAVINA

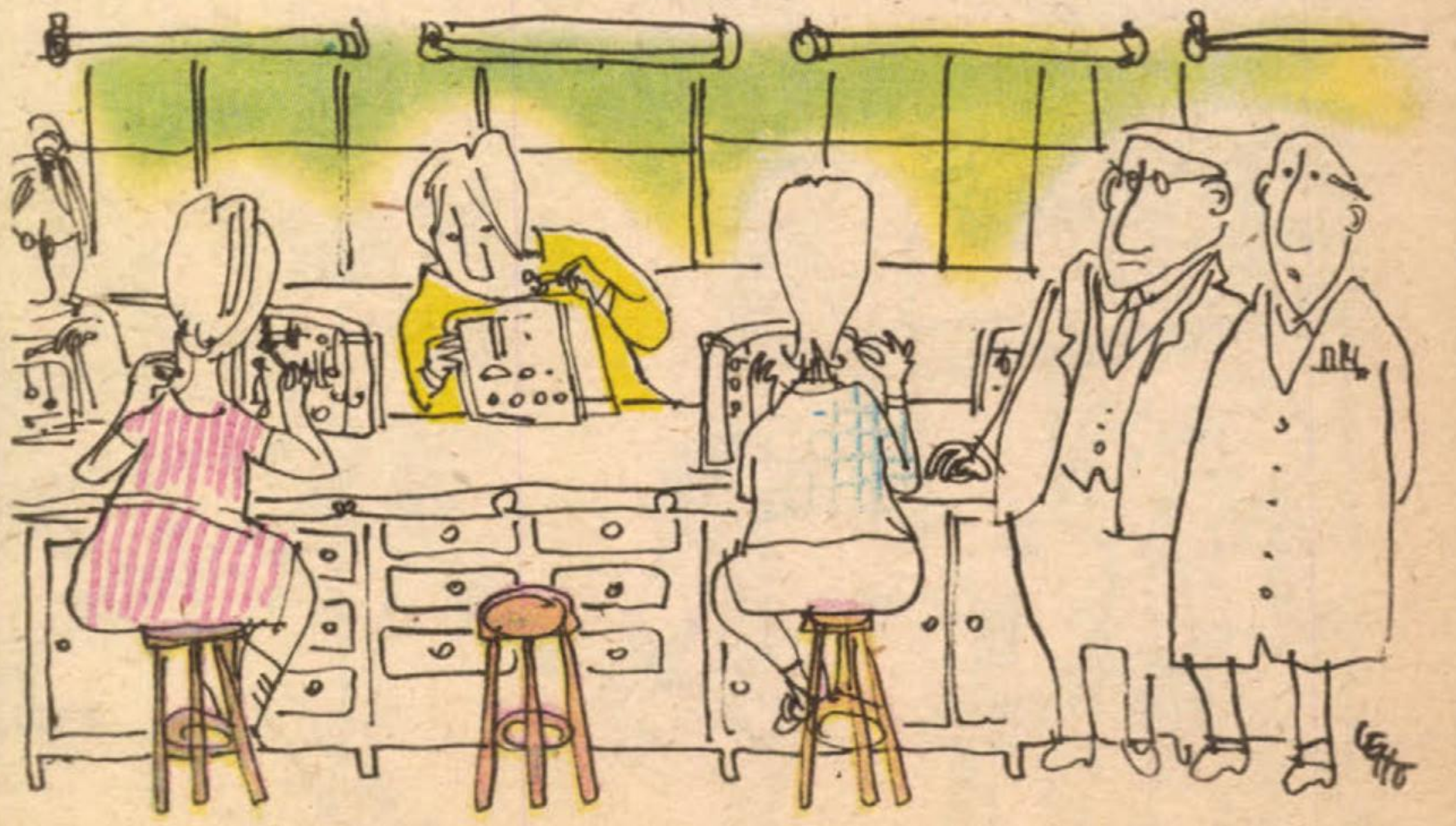

– Az egyik nyugdíjasunk is elment gyesre.

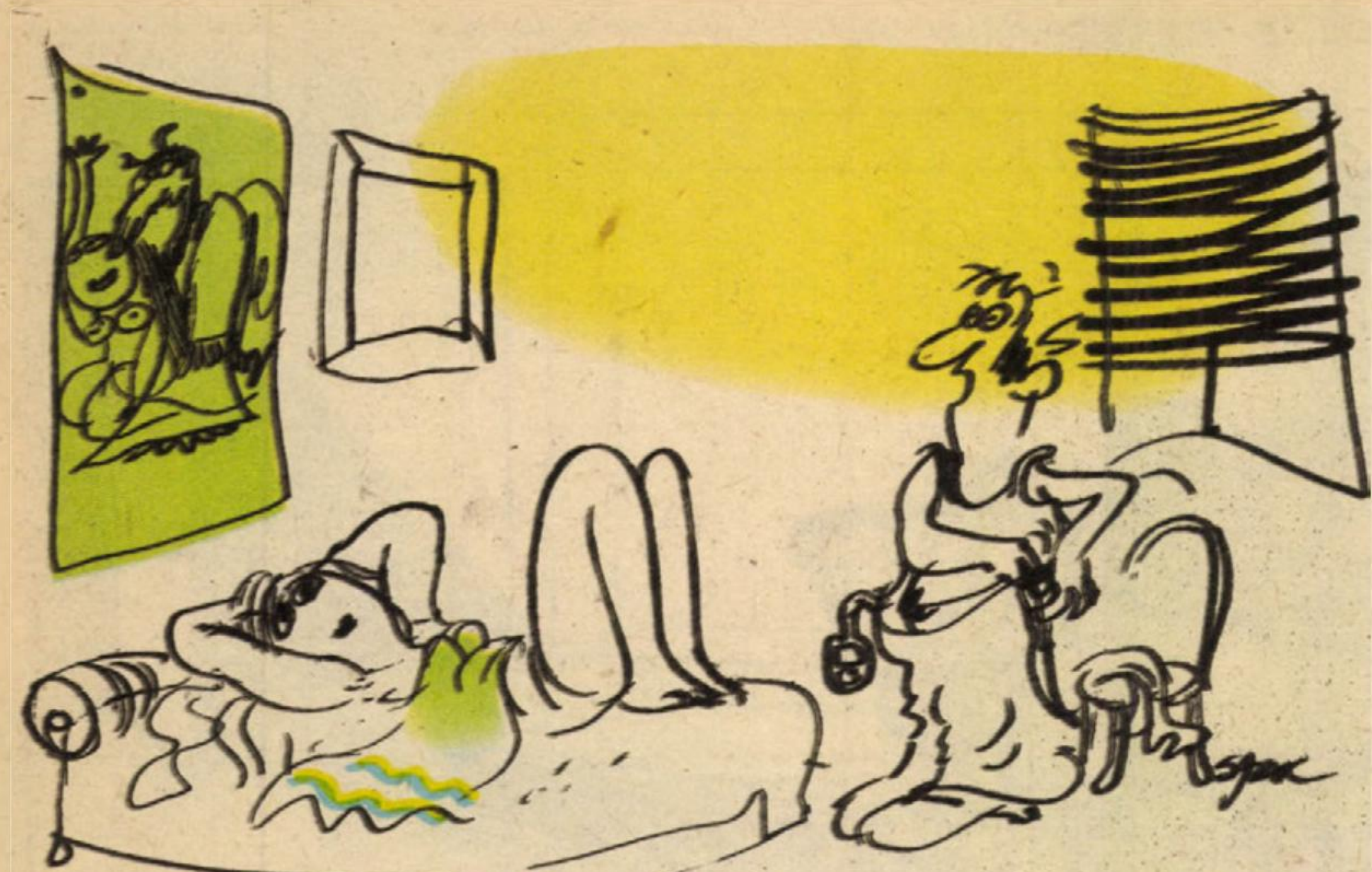

– Nem hiszem, hogy a vállalat azért adta a három nap jutalomszabadságot, hogy itt henyéljek…

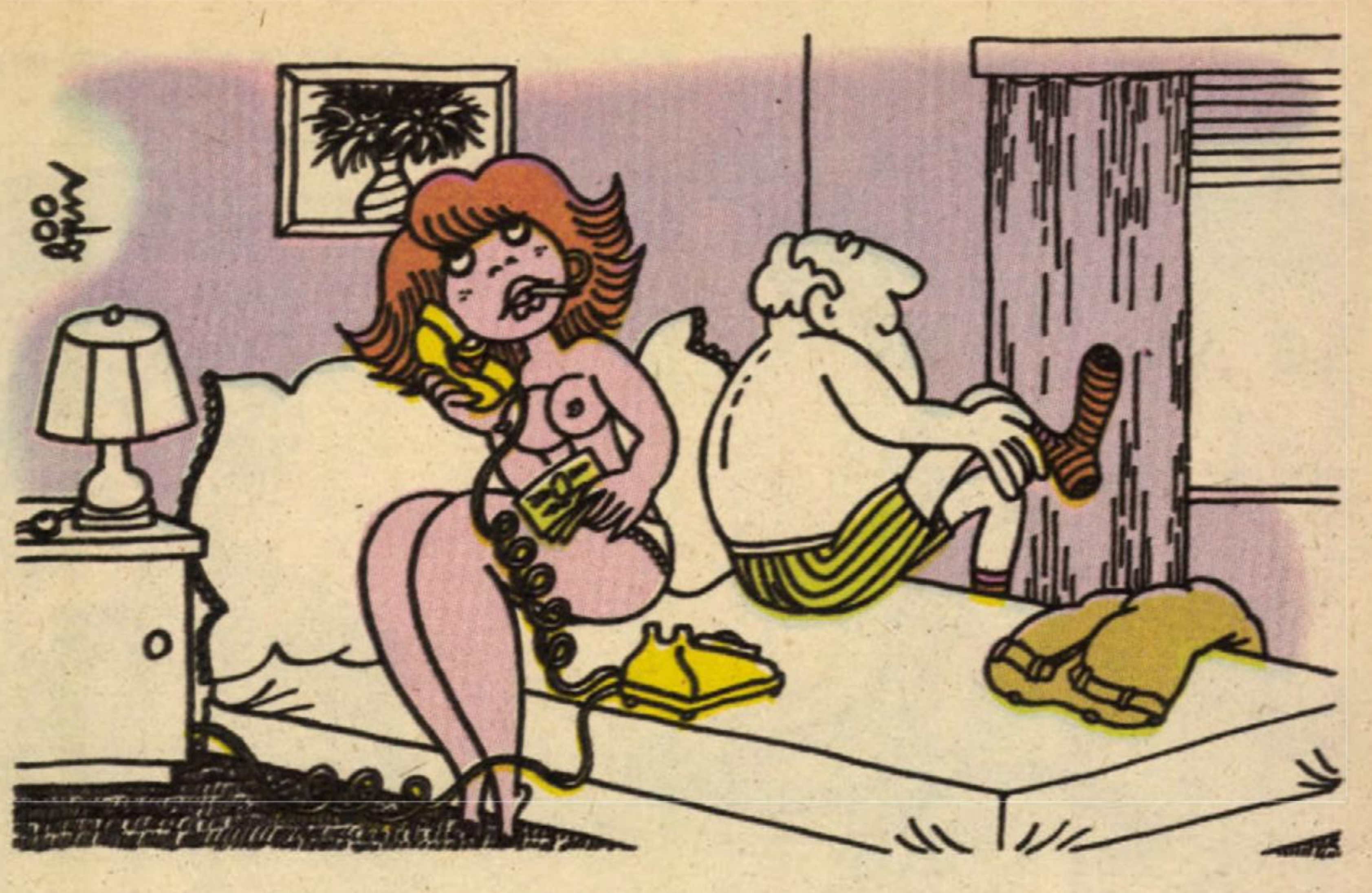

– Halló, Nemzeti Bank? Mennyire stabil most a dollár?

Levélváltás a vendéglői abroszról

Kedves Szerkesztő úr!

Külföldi rokonaink és barátaink kilenc napig tartózkodtak Pesten. Úgy határoztunk, hogy nem főzőcskézünk otthon, hanem mindennapos városnéző programunkhoz kapcsolódva (termálfürdő, múzeumlátogatás stb.) az útbaeső vendéglőkben étkezünk. Vendégeinknek minden tetszett, jól érezték magukat, de az étkezéssel kapcsolatban egy sor nagyon kellemetlen élményünk volt. Az természetes, hogy 6—8 tagú társaságunk ebédje, italok nélkül, fejenként 60—80 forintba került, de azért a lényegében ízletes ételekhez tiszta és étvágygerjesztő környezetet is illene nyújtani. Miért kell nekem a külföldi vendégek előtt szégyenkeznem?

Kedves Olvasónk!

Noha ön augusztus 22-én, hétfőn, a Bartók Béla úti Szeged étteremben, mint írja, „az abroszokat és a helyiséget mérhetetlenül piszkosnak és egyáltalán nem étvágygerjesztőnek" találta (súlyosabb jelzőinek idézését mellőzöm), korántsem jelenti azt, hogy ez jellemző az étteremre. És főleg ne írja a tisztátalanság terhére, hogy az ebédet követően társaságuk mindegyik tagja a szája szélén kiütéseket kapott. Fel sem tételezi, hogy az ízletes ételek falánk fogyasztása terhelte meg a gyomrukat? Azt se tessék eltúlozni, hogy a mellékhelyiségek *„leírhatatlan* állapotban voltak". Egyrészt azért ne, mert ön mégiscsak érzékletesen *le tudta írni*, másrészt azért ne, mert feltételezésem szerint a kétnapos ünnep nagy forgalmát követően, az illetékes dolgozóknak még nem volt idejük, sem alkalmuk takarítani. Az abroszok kifogásolt állapotát is szíveskedjen ennek a rovására írni. Én például egy csütörtöki napon tiszta abroszokat láttam a Szeged étteremben.

Sajnos nincs helyem ahhoz, hogy sorra vegyem mind a kilenc napjuk étkezési tapasztalatait. Mégis meg kell említenem, hogy 25-én, csütörtökön, az Aranyfácán étteremben (a fogaskerekűvel szemben!) „a piszkos terítéket és a még piszkosabb abroszokat illetően" a fentiekkel azonos tapasztalatokat szereztek. Miért várt ön mást az Aranyfácánban, mint amit a Szeged étteremben kapott? Egyébként is balszerencsés nap volt ez önnek és vendégeinek. Leveléből kitűnik, hogy ezen a csütörtöki délutánon, a Skála áruház 3. emeleti bisztrójában sem volt „tisztább a helyzet". Erre vonatkozó sorait nem idézem, hogy megóvjam a nagynevű áruház jóhírét. Már csak azért is, mert — emlékezetem szerint — a Skála ellen, az áruház fennállása óta kritikai észrevétel, panasz vagy másféle kifogás a sajtóban nem jelent meg, és én nem szeretnék a sorból kilógni.

Azért a kilencből még egy napjukat nem hagyhatom említés nélkül. Levelében beszámolt arról, hogy 27-én a Sirály étteremben is (Bajcsy-Zsilinszky út) piszkos abroszok és gusztustalan terítékek fogadták önöket. Emellett „unott és flegmatikus kiszolgálásban" volt részük. Uram, gondoljon arra, hogy a vendéglátóipari dolgozó is ember, neki is lehet rossz napja! Arra viszont ne tessék gondolni, hogy amikor néhány évvel ezelőtt átalakították az éttermet, netán ott felejtették a régi asztalneműt. Mert leveléből ez tűnik ki; nekem pedig önkéntelenül is az, hogy az ön tapasztalatai és panaszai, milyen feltűnően hasonlítanak egymáshoz.

Dicséretére mondom, hogy ennek ellenére sem esett az általánosítás hibájába: nem mondja azt, hogy „a kisvendéglő — az kisvendéglő". E helyett levelében három olyan kisvendéglőt is megemlített, ahol a tisztaság és a kiszolgálás ellen nem akadt semmi kifogásolni valójuk. Nem értek azonban egyet önnel abban, hogy aggodalmát és szégyenkezését a külföldi vendégek miatt túlzottan hangsúlyozza. Ezért felháborodását és levelének hangvételét erősen tompítani voltam kénytelen. Fölösleges ugyanis külföldi vendégekre hivatkoznia ahhoz, hogy tapasztalatai hitelesebbé váljanak és nagyobb hangsúlyt kapjanak. Nekem az a véleményem, hogy a külföldi vendéget szeretettel illik fogadni, de a magyar vendéget ugyanígy megilleti a tiszta abrosz és az előzékeny kiszolgálás. Meg is érdemli! A külföldi vendég néhány nap vagy hét után hazautazik, a magyar vendég azonban egész évben itt marad, a vendéglátóipar nagy örömére és hasznára.

Földes György

UTÓIRAT. Már nyomdában volt ez a lapszámunk, amikor a Népszabadságban viszontláttuk dr. Galambos Pál panaszos levelét. Eszerint ön nemcsak több helyre jár étkezni, hanem több szerkesztőségbe is panaszkodni. Aztán ne csodálja, ha a magyar sajtó egyhangúvá válik.

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC ROVATA

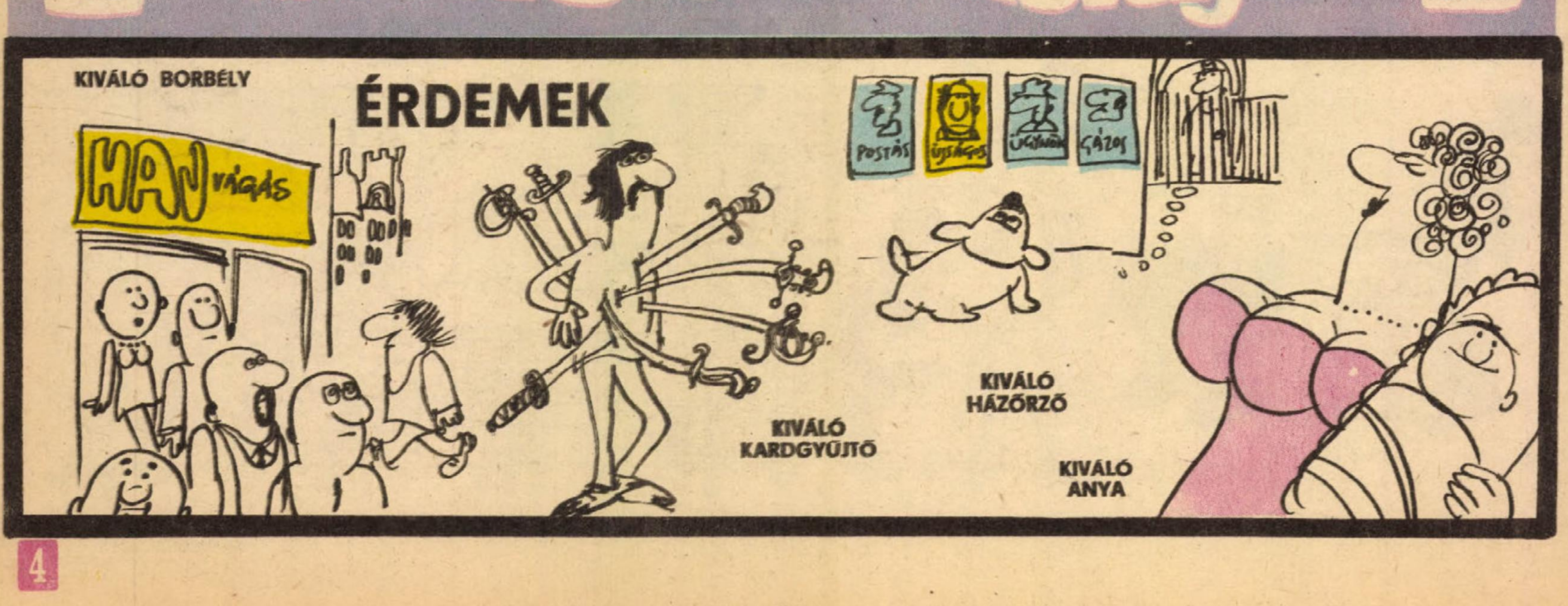

ÉRDEMEK

KÜLSZÍNI FEJTÉS

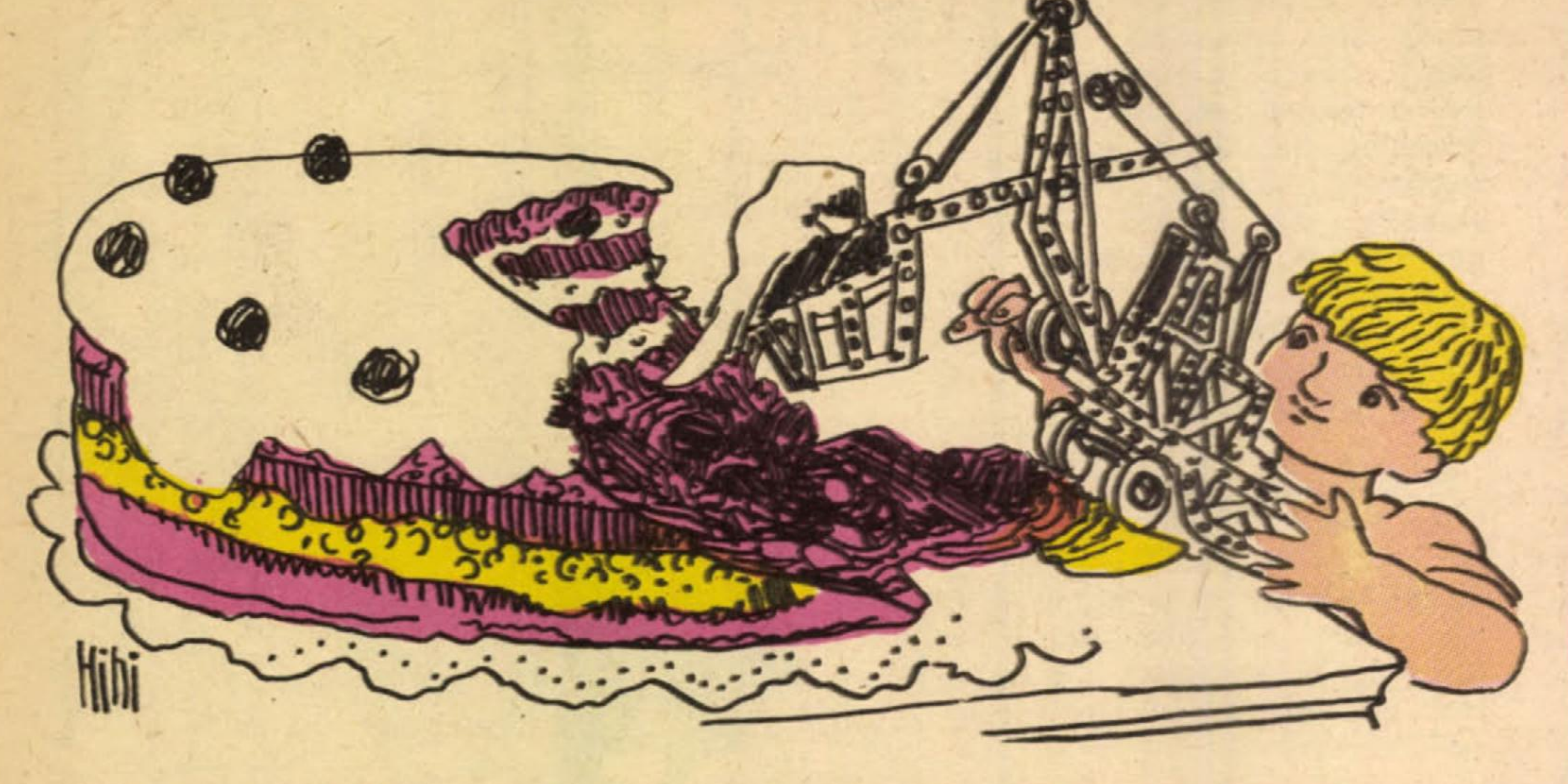

LECSÓRA MAGYAR!

Valahogy sohasem sikerült eltalálnunk, hogy mennyi zöldség kell a magyarnak. Voltak évek, amikor olyan kevés termett, hogy az ország zöldpaprika készletét éjszakánként a Nemzeti Bank páncéltermeiben kellett őrizni. Most viszont a főváros piacait, utcáit, tereit úgy elárasztotta a paradicsom és a paprika, hogy lassan már macsétával kell utat vágni benne. Csak azért nem öntjük a tengerbe lecsófölöslegünket, mert nincs tengerünk, tavaink szennyezése pedig már enélkül is megoldódott. (Itt jegyzem meg: minden tudományos alapot nélkülöz az a feltételezés, hogy a kis-balatoni madárvilág pusztulását a tóba zúdított lecsó okozta volna. Valamint az is merő kitaláció, hogy azért némult el sok ezer pesti telefon, mert már a kábelekben is lecsó folyik.)

A rádióban és a televízióban örökös téma napjainkban a zöldségbőség. Már azon sem csodálkoznék, ha a vízállásjelentésben ezt hallanám: Paksnál a lecsó tetőzik, Nyíregyházánál árad...

A helyzet nagyon komoly. Ha most a téeszek nyakán marad a zöldség, elmegy a kedvünk a termeléstől, és akkor jövőre megint konvertibilis valuta lesz a paprika. Sürgősen meg kell tennünk a megfelelő intézkedéseket.

Csakis a nagy nemzeti összefogás segíthet! Évek óta kárhoztatjuk, hogy a tejboltokban, zöldségüzletekben, ajándékárudákban, mindenütt tartanak szeszes italt. Meg is van az eredmény: az alkoholfogyasztásban minden eddigi rekordot megdöntött népünk. Most fordítsuk meg a képletet: az italboltok is árusítsanak palackozott és frissen csapolt lecsót. És más üzletek áruválasztékát is bővítsük ezzel az ízletes táplálékkal! Az lesz az igazán jó világ, ha majd a textilboltokban is rőfre mérik a lecsót!

És segítsen az ipar is! Az édesipar sürgősen kezdje el a lecsós puszedli gyártását. A kozmetikai ipar gyártson lecsóízű fogkrémet és lecsulit, azaz: lecsós pacsulit. A fiatalság körében bizonyára nagy sikert aratna a hazai konfekcióipar speciális terméke, a Lee-csó farmer...

A közhivatalokban átmenetileg enyhíteni kellene a bankettrendezési megkötöttségeket, sőt fel kellene emelni a reprezentációs költségeket, egy kikötéssel: a bankettek, fogadások, díszvacsorák étlapján nem szerepelhet más, csak lecsó és paradicsomlé.

Ismerőseim mesélik, hogy farkaséhesen jöttek ki a minap a moziból, ahol végignéztek egy nagy ünnepi zabálást a Veri az ördög a feleségét című filmben. Mozi után egyből berohantak a szemközti vendéglőbe, mert nem bírtak felcsigázott gyomrukkal. Íme a nagy ötlet: Veri az ördög a mezőgazdaságot címmel forgatni kell egy filmet, amelyben egy falánk család másfél órán keresztül lecsót eszik... A várható hatásra felkészülve a mozik előcsarnokában katonaszakácsok gulyáságyúban (pontosabban: lecsóágyúban) rotyogtatnák a felséges illatú lecsót...

És még mindig nem szóltunk a lakosságról, amelynek az áldozatvállalása ebben az ügyben is a legdöntőbb. Ha csüggednének, netán vonakodnának, reklámversikékkel kellene biztatni őket hazafias kötelességük teljesítésére. Például így:

„Ej, főzd a lecsót, ne siránkozz, Ne szisszenj minden kis csumához!"

A Lecsóügyi Felvilágosító Központ hasznos, praktikus tanácsokkal látná el a háziasszonyokat, figyelmeztetné őket például arra, hogy ha már a spájz dugig van, kitűnő hely a lecsó téli tárolására a hokedlifiók, a fürdőkád, a szellőzőnyílás...

Nem tudom, megfigyelték-e, milyen gyanúsan sok Pesten a főtt kukorica? Évekig csak zugárusoknál lehetett kapni ezt az ízletes csemegét, most viszont minden sarkon kínálgatják. Mindent megértettem, amikor elolvastam az újságokban a szenzációs hírt: rekordtermés lesz kukoricából...

Mi vár itt még ránk, emberek?!

Radványi Barna

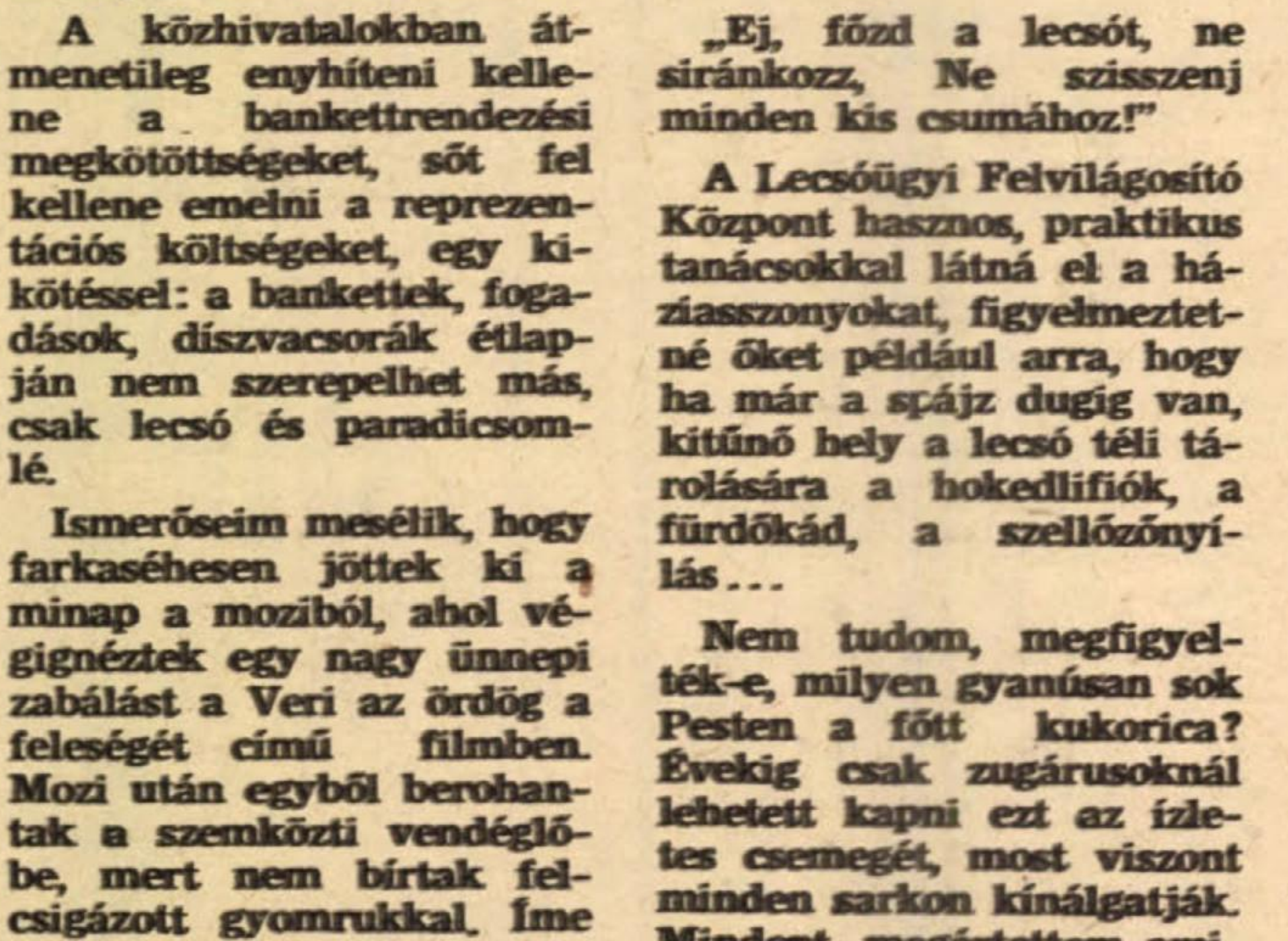

– A világ minden népével meg kell szerettetnünk a lecsót!

A FŐVÁROS HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

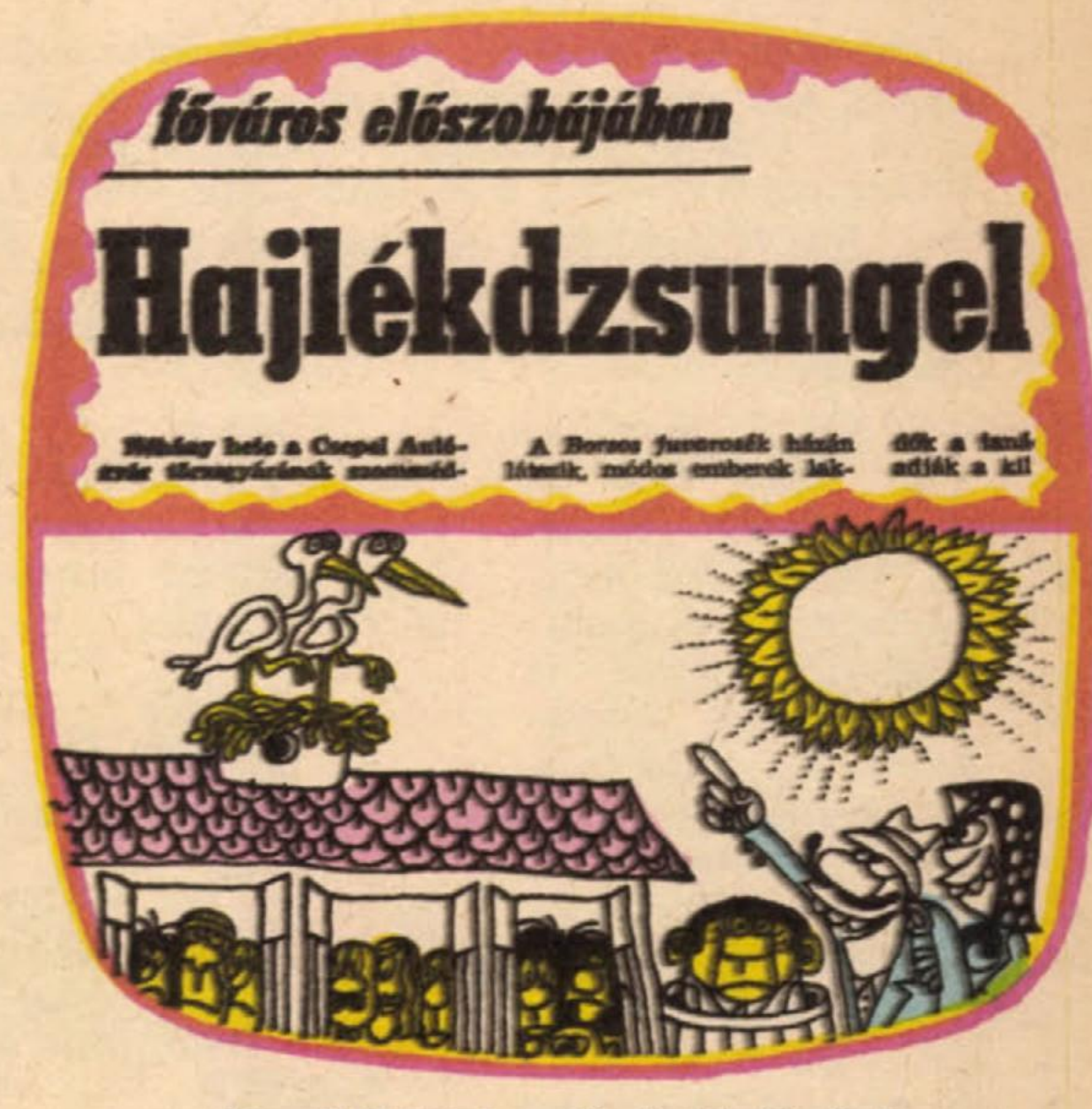

– Ha elköltöztek, a fészket is kiadjuk.

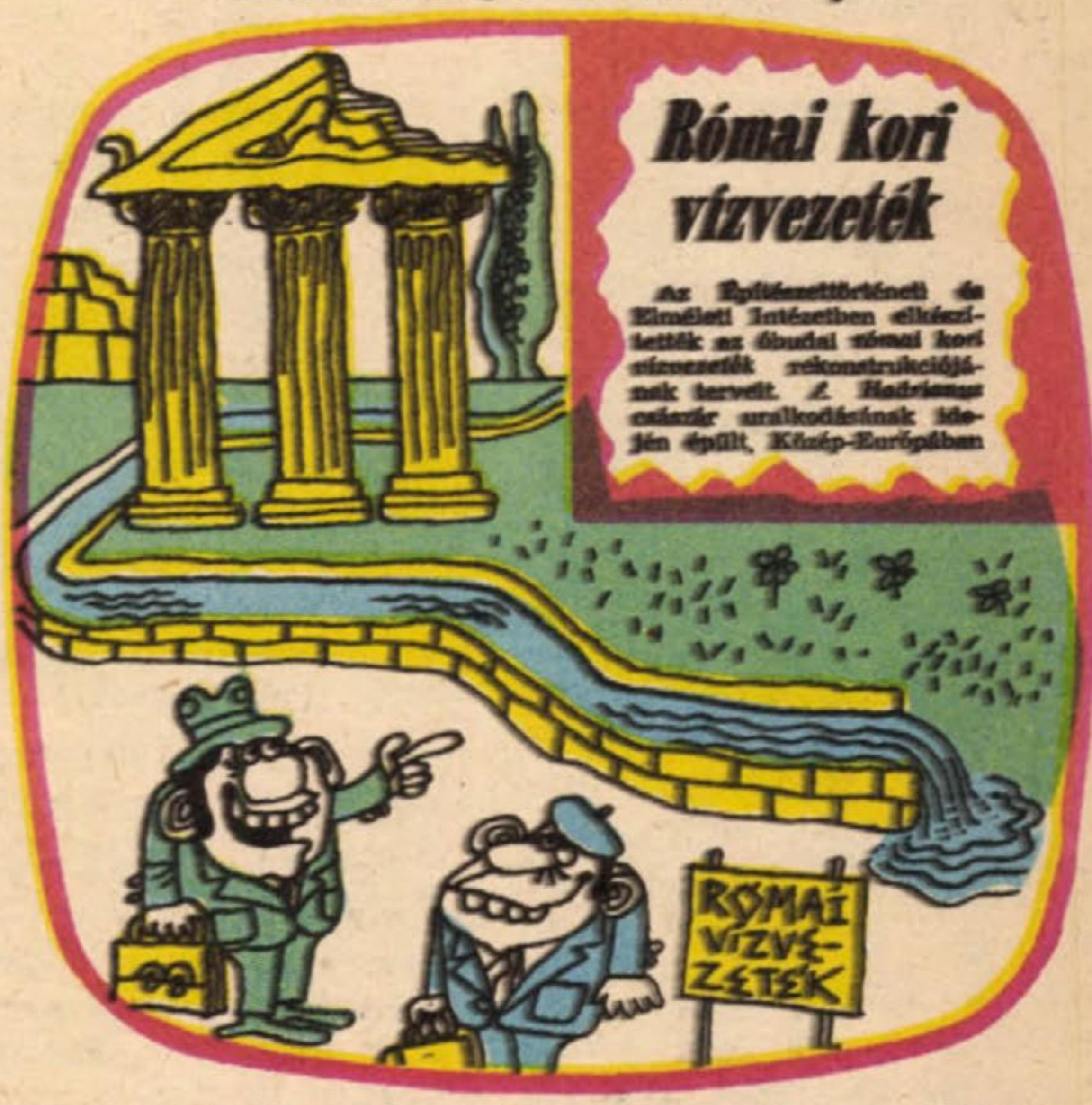
Római kori vízvezeték
Az Építészettörténeti és Elméleti Intézetben elkészítették az óbudai római kori vízvezeték rekonstrukciójának tervét. A Hadrianus császár uralkodásának idején épült, Közép-Európában
RÓMAI VÍZVEZETÉK

– Kitűnő állapotban van, úgy látszik, a csőtörést csak később találták fel.

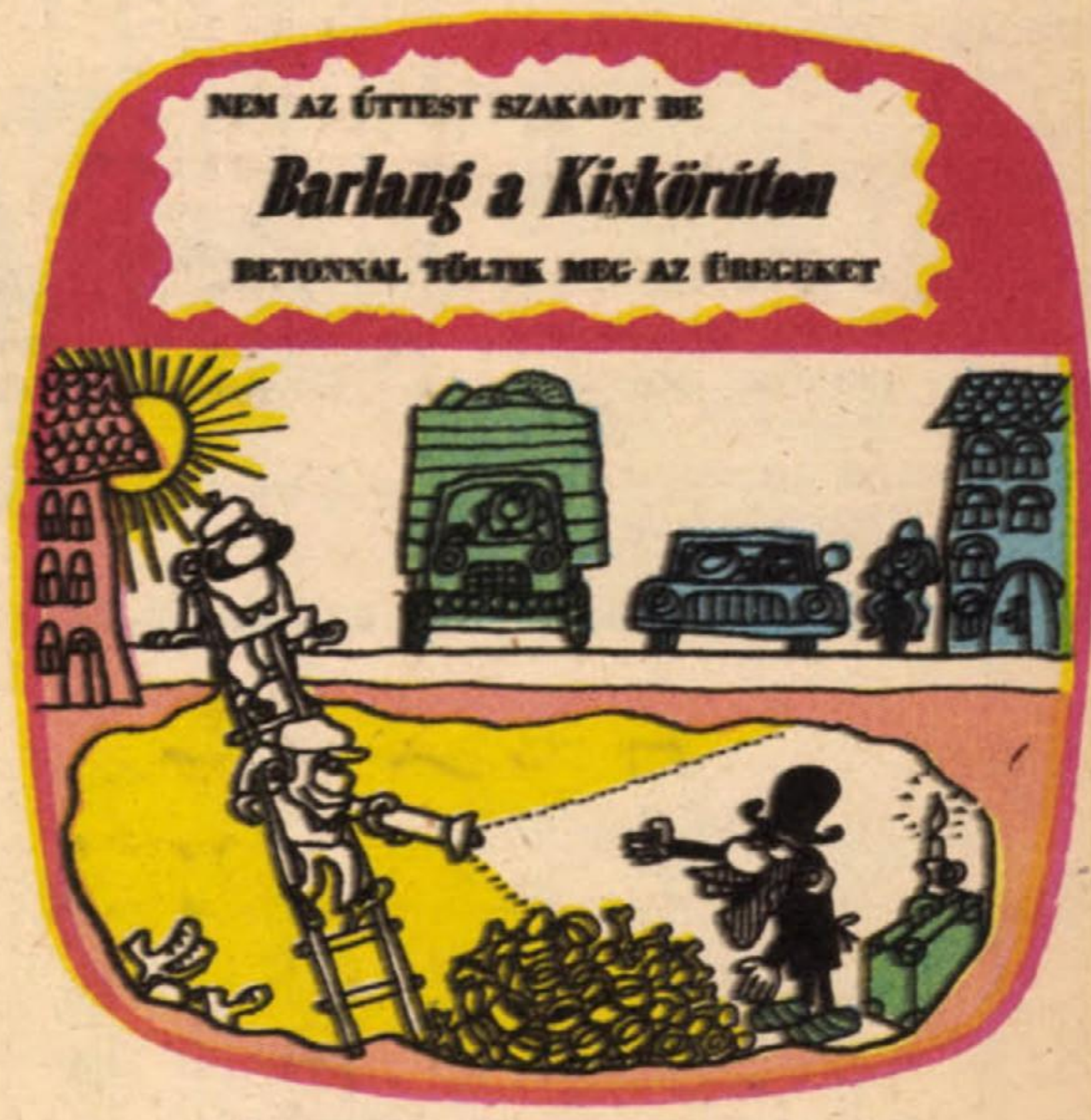
NEM AZ ÚTTEST SZAKADT BE
Barlang a Kiskörúton
BETONNAL TÖLTIK MEG AZ ÜREGEKET

– Nagyszerű, vége az ostromnak?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két skót beszélget.

– Ha neked Vincent a neved, miért írsz levélaláírásként csak annyit, hogy Vin?

– Mert így levelenként megspórolok egy centet.

új formák

Olvasom az újságban, hogy nemsokára a fővárosban is lesz családi ünnepségeket szervező iroda. Az iroda — idézem a cikket — „kitágította a családi ünnepségek kereteit, a hagyományos rendezvényeknek (névadó, esküvő, aranylakodalom) új formát, más tartalmat kínál.”

E téren még sok a tennivalónk. Íme néhány javaslatom:

Fél éve semmi baja az autónak (hálaadó ünnepség). Az ünnepségre meghívjuk a szerelőt. A kapuban kenyérrel, sóval és némi készpénzzel fogadjuk. Aztán az úttörőnek öltözött nagymama tréfás rigmusokkal köszönti a vendéget. A bő vacsora után a szerelő — szimbolikusan — lefekszik az autó alá. Feje alatt hímzett párna. Közben az egész család altatódalt énekel. Lerontja a hatást, ha az autó közben elindul.

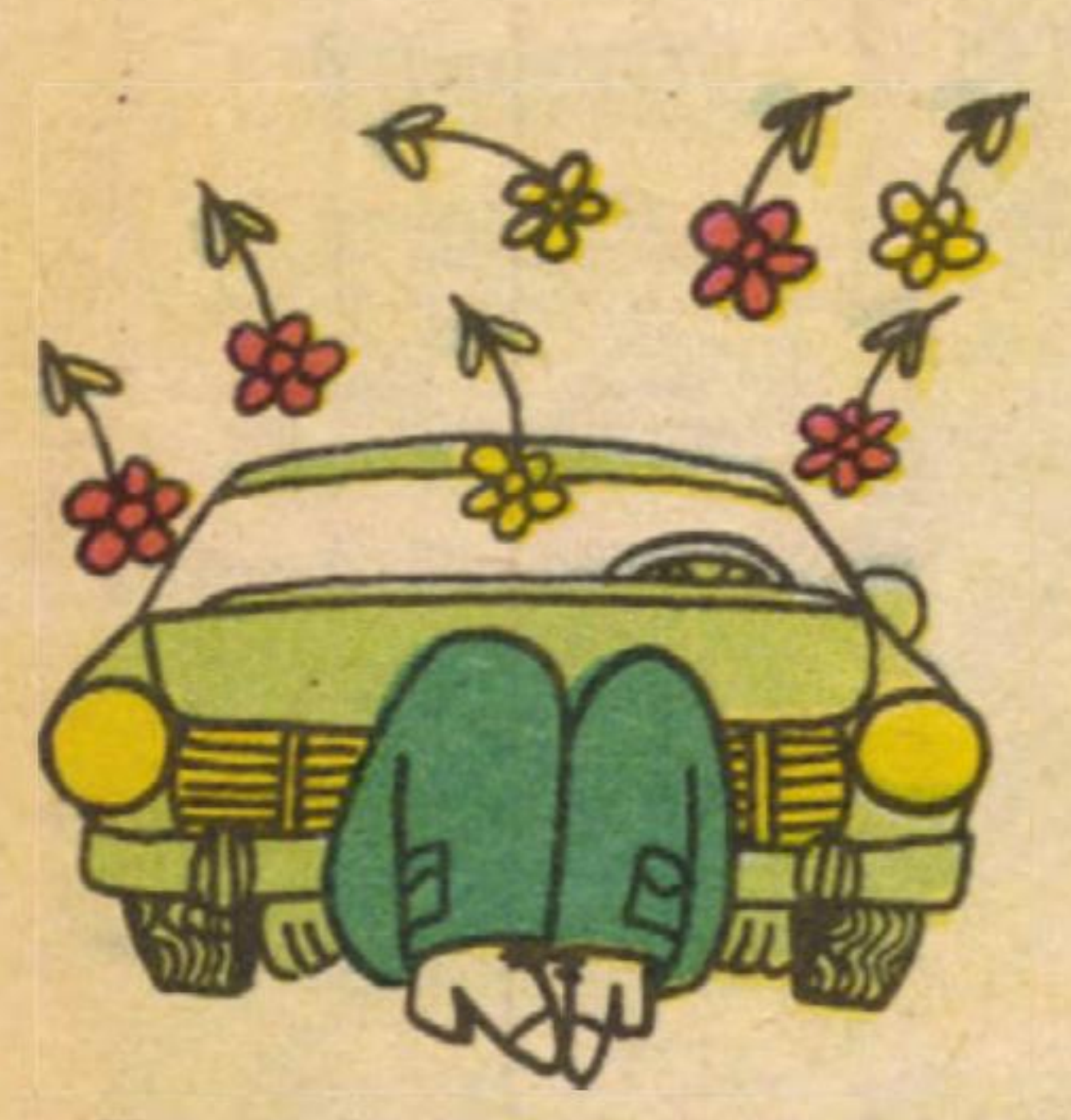

Egy hónapja leszokott a dohányzásról (dicsőítő ünnepség). Ilyenkor hívjuk meg a rokonságot is. Minél többen vannak, annál jobb. Ha az illető, akit dicsőítenek, savanyúcukrot szopogat cigaretta helyett, mindenki vigyen magával cukorkát. Nem árt, ha egy fogorvost is meghívnak, aki azonnal pótolja a kitört fogat. Ha az ünnepelt ideges, lepjük meg egy kisbaltával és egy régi szekrénnyel, amelyet szétverhet. Ha elegendő aprófa gyűlik össze, meghitt, hangulatos tábortüzet gyújthatunk a lakásban. Az ünnepség alatt lehetőleg csak ötször-hatszor tartsunk cigarettaszünetet.

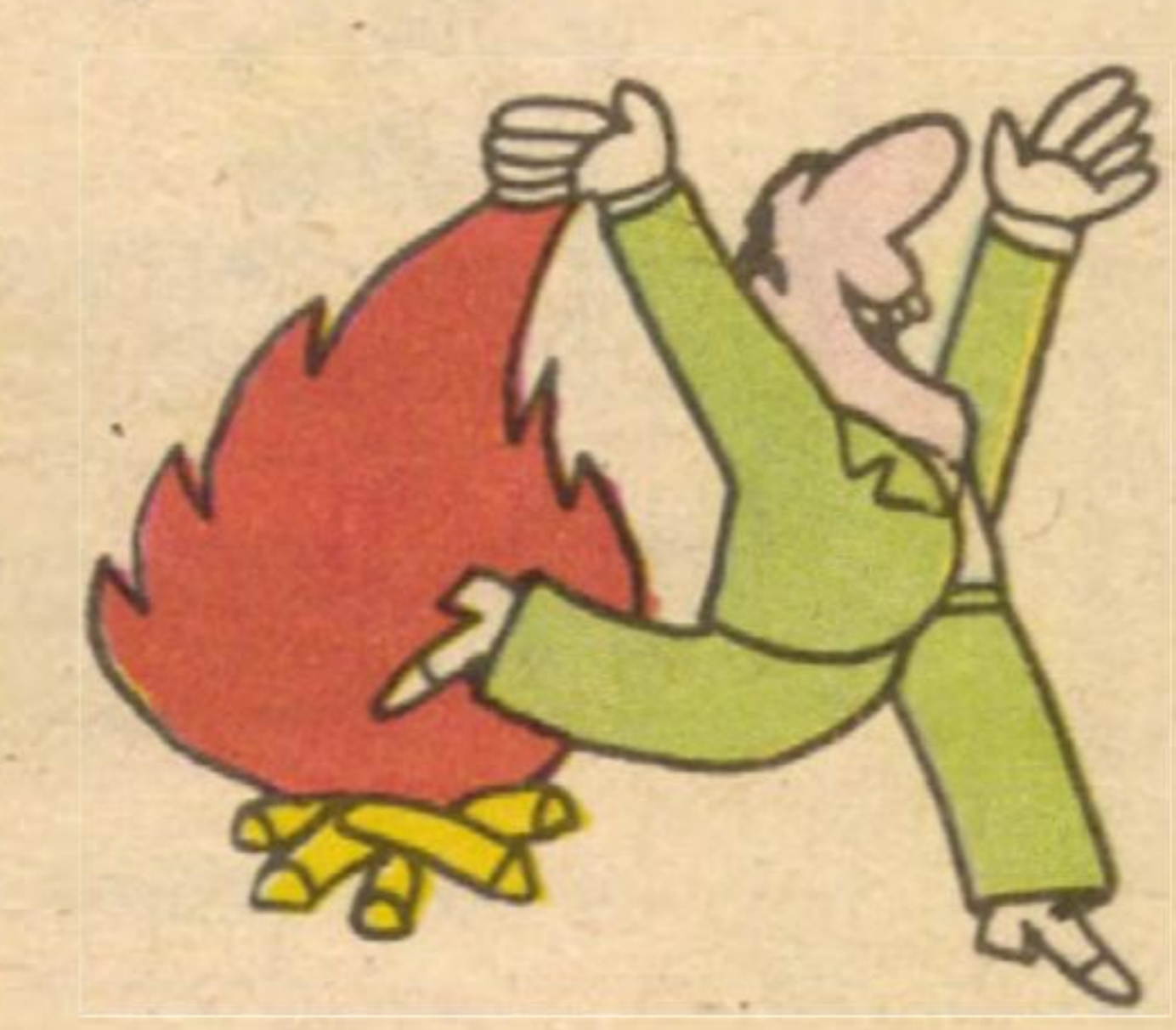

Felépült a díszes kerítés (büszkélkedő ünnep). Hívjuk meg barátainkat, ismerőseinket. Csak az mehet be a házba, aki át tud mászni a kerítésen. Ha egy lánynak kivillan az alsóneműje mászás közben, a fiúk azt kiáltják: „Bugyi, bugyi, sej, haj!” Ha egy férfi fennakad a kerítésen és kiszakad a nadrágja, a nők azt kiáltják: „Kerítés, kerítés! Van tebenned tenger ész!” Emelhetjük az ünnepség fényét, ha a kerítésen belül idomított véreb várja a látogatókat. Ilyenkor minden vendég azt kiáltja: „Orvost! Orvost!”

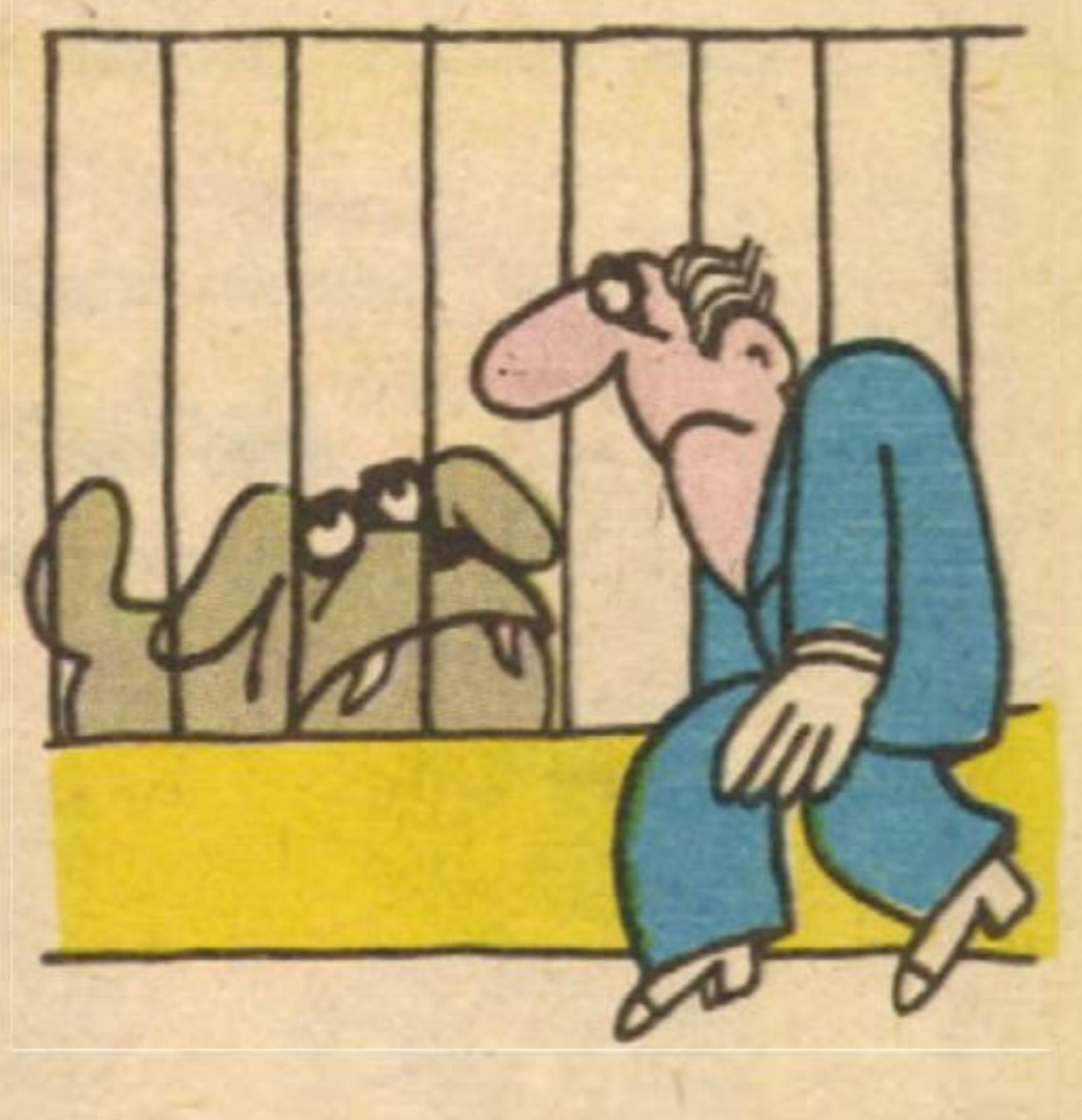

A fiú először hozott fel kislányt a szülők lakására (férfiavató ünnepség). Az ünnep legyen méltóságteljes. A mama zokoghat, de lehetőleg befelé. A papa ragasszon hosszú, fehér szakállt az állára és mondja el a következő versikét:

„A fiunkból férfi lett
én meg öreg ember
nem jönnek már hozzám jányok
a szakállam kender.”

Az ünnepség alatt ott lehet a kiválasztott lány is, de ne kezdjen ki a papával, mert az nem illő. Tartson a kezében egy szál liliomot és egy szál apasági keresetet.

Megérkezett a nyugdíj (meghitt, családi ünnep). A nyugdíj átvételére a következő műsort ajánljuk. Ha a postás csenget, a nyugdíjasnak meg kell kérdeznie:

— Ki áll odakinn? Mátyás király?

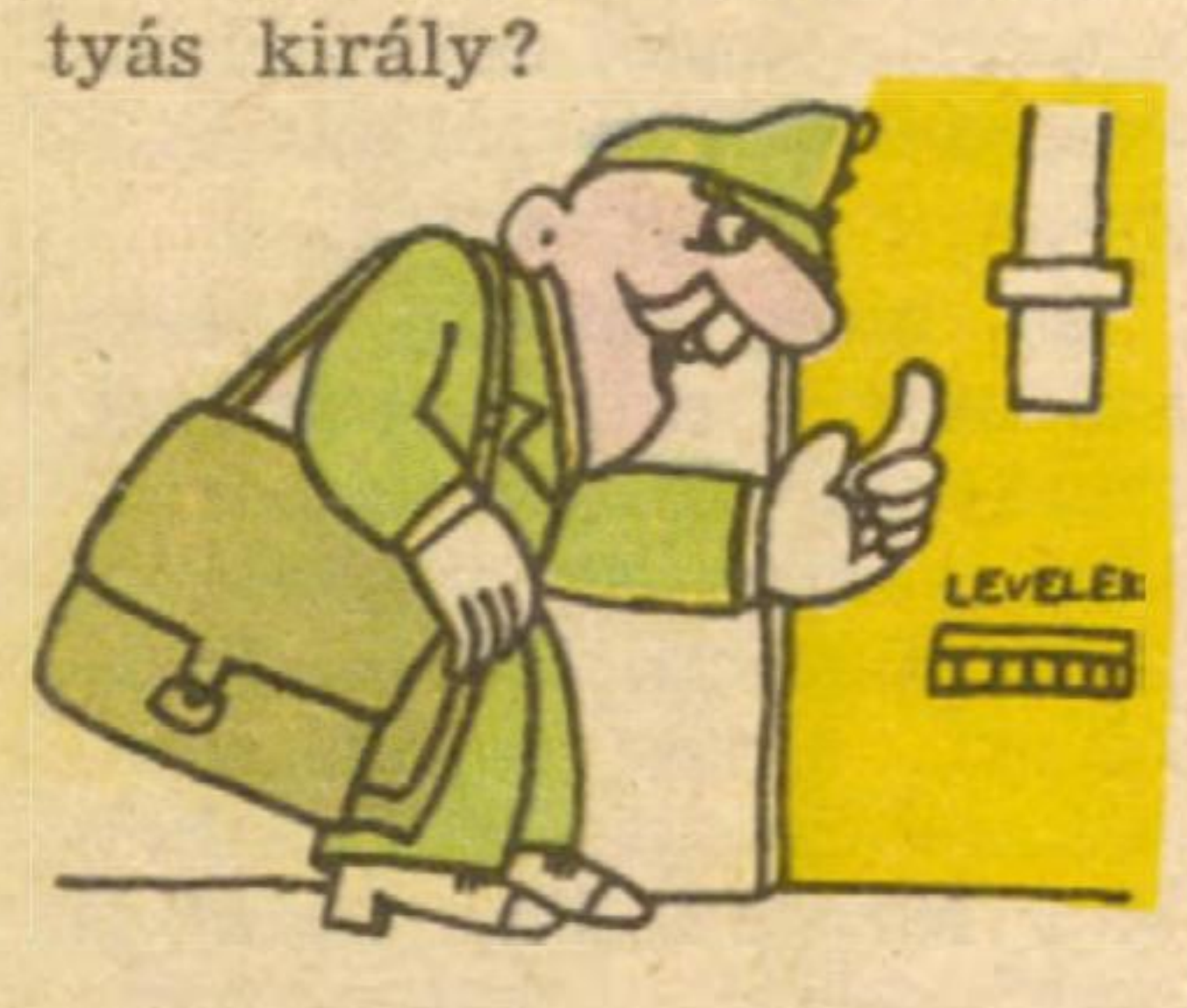

Mire a postás:

— Nem vagyok én se Mátyás, se király.

Nyugdíjas:

— Ki áll odakinn? Talán biz' az OTP?

Postás:

— Nem vagyok én OTP, engedjen be, nénémasszony (bátyámuram), nem fogja megbánni.

A nyugdíjas akkor beengedi a postást, átveszi a pénzt és közben azt kiáltja: „Sej, haj, sose halunk meg!” A postás meg azt mondja: „A napocska önre nézett, éljen a Nyugdíjintézet!” Ha a nyugdíjasnak nincs reumája, táncolhatnak is egyet.

De semmi cécó! És ami a legfontosabb: feleslegesen ne ünnepeljünk.

Mikes György

MAGAS RANGÚ LÁTOGATÓ

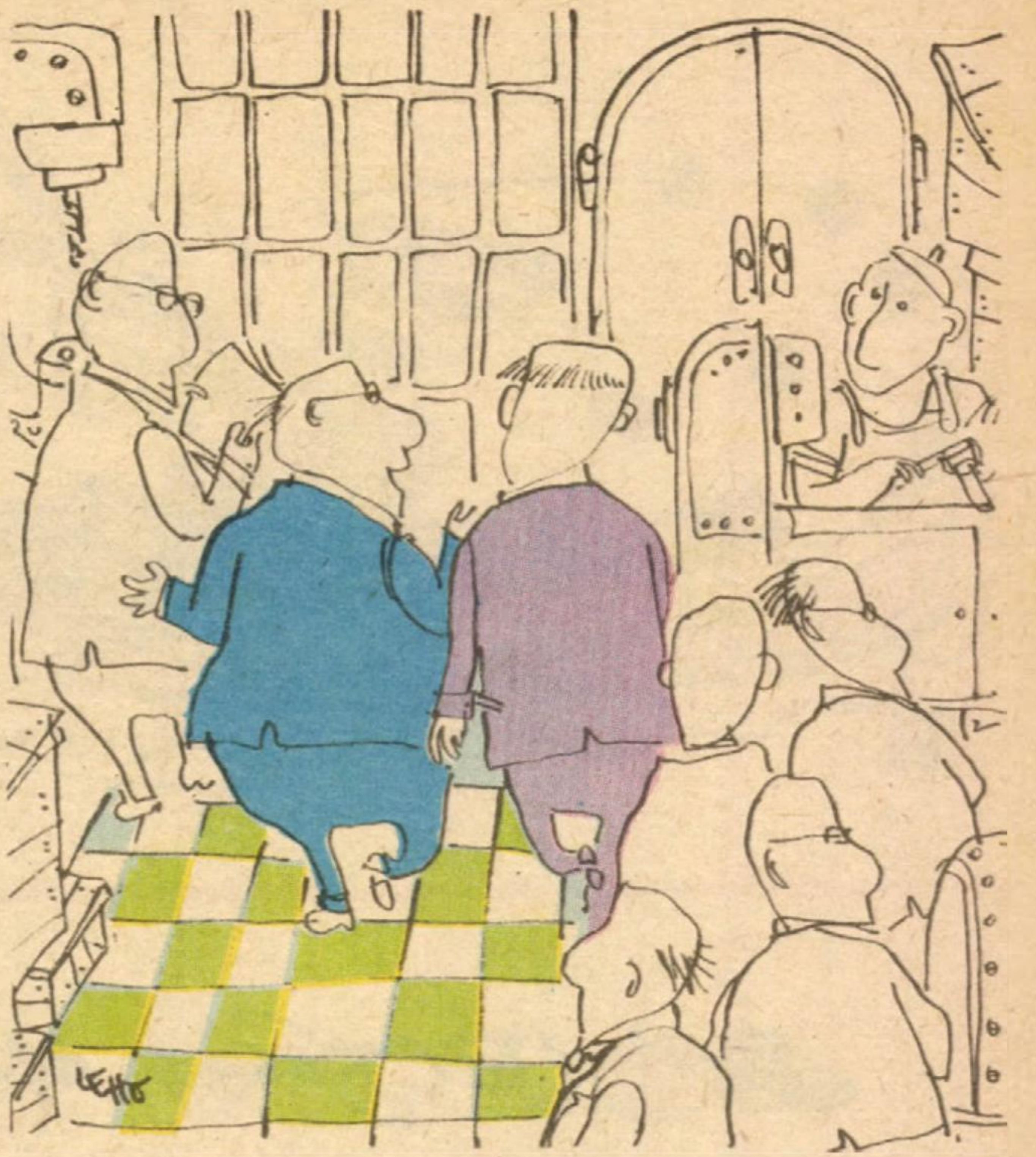

– Üzemünk az utóbbi napokban, mióta önt várjuk, rohamos fejlődésnek indult!

MÚZEUMBAN

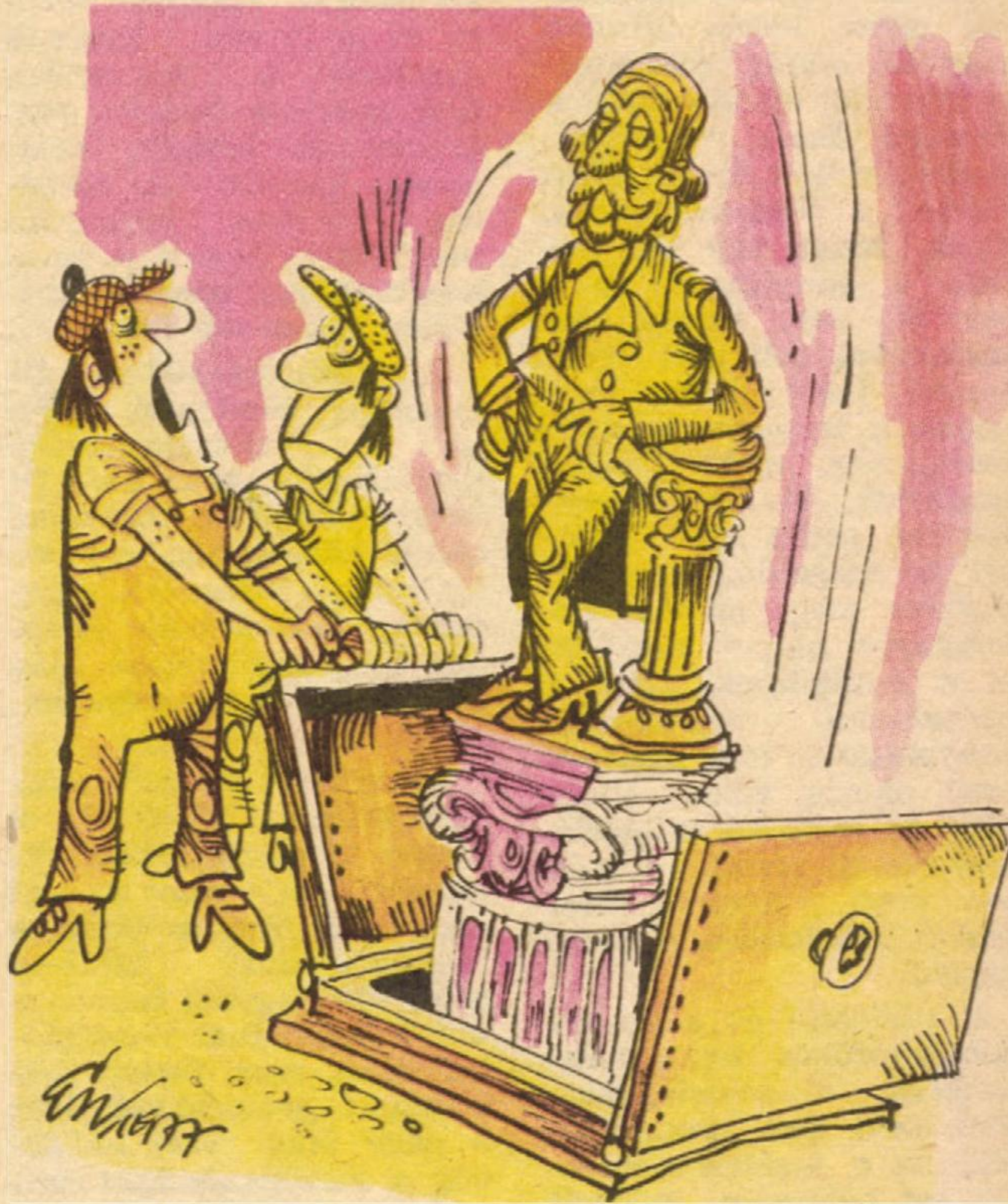

– Időközben kiderült róla, hogy nem is olyan nagy ember.

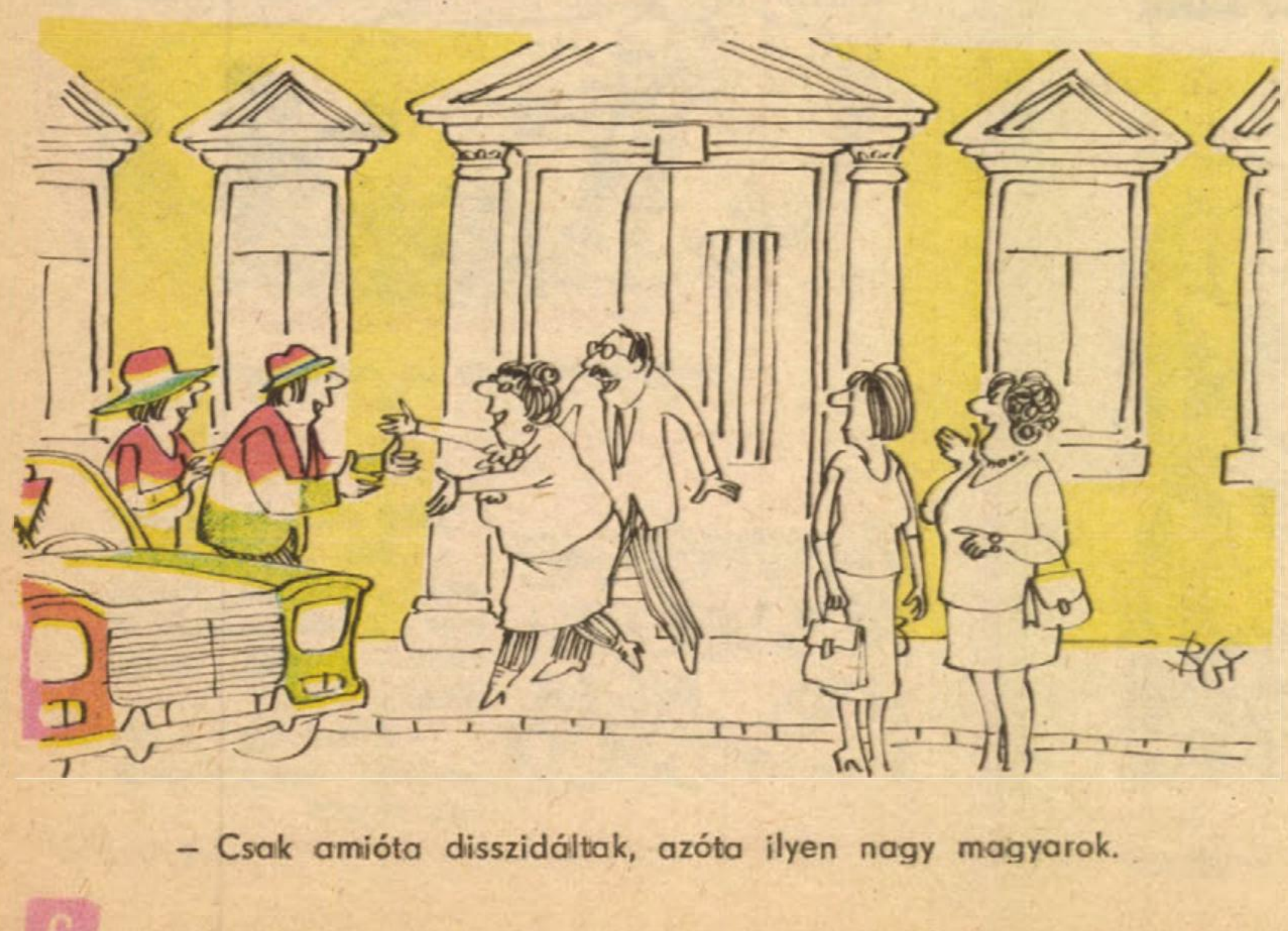

– Csak amióta disszidáltak, azóta ilyen nagy magyarok.

A KIS BÜROKRATA

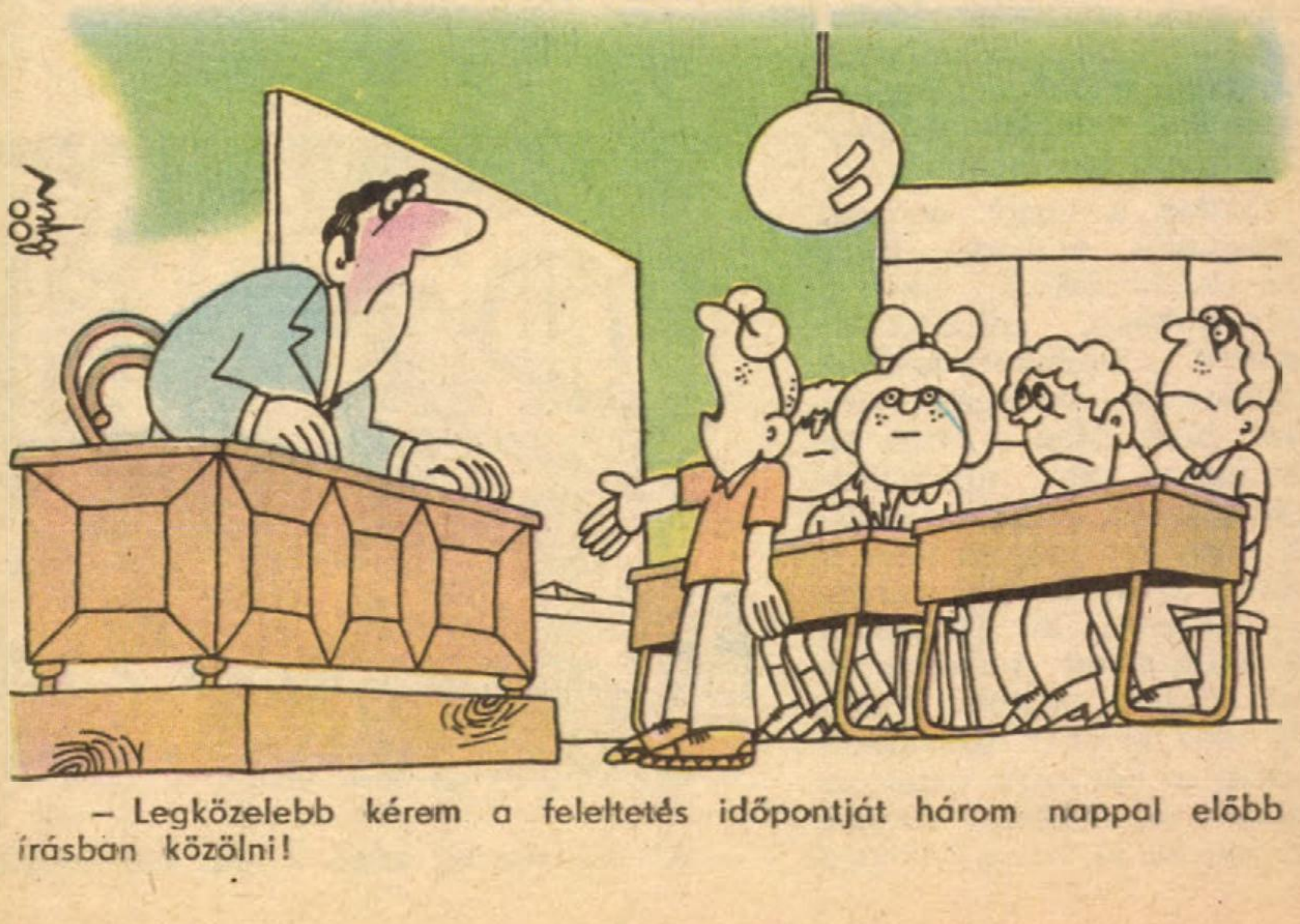

– Legközelebb kérem a feleltetés időpontját három nappal előbb írásban közölni!

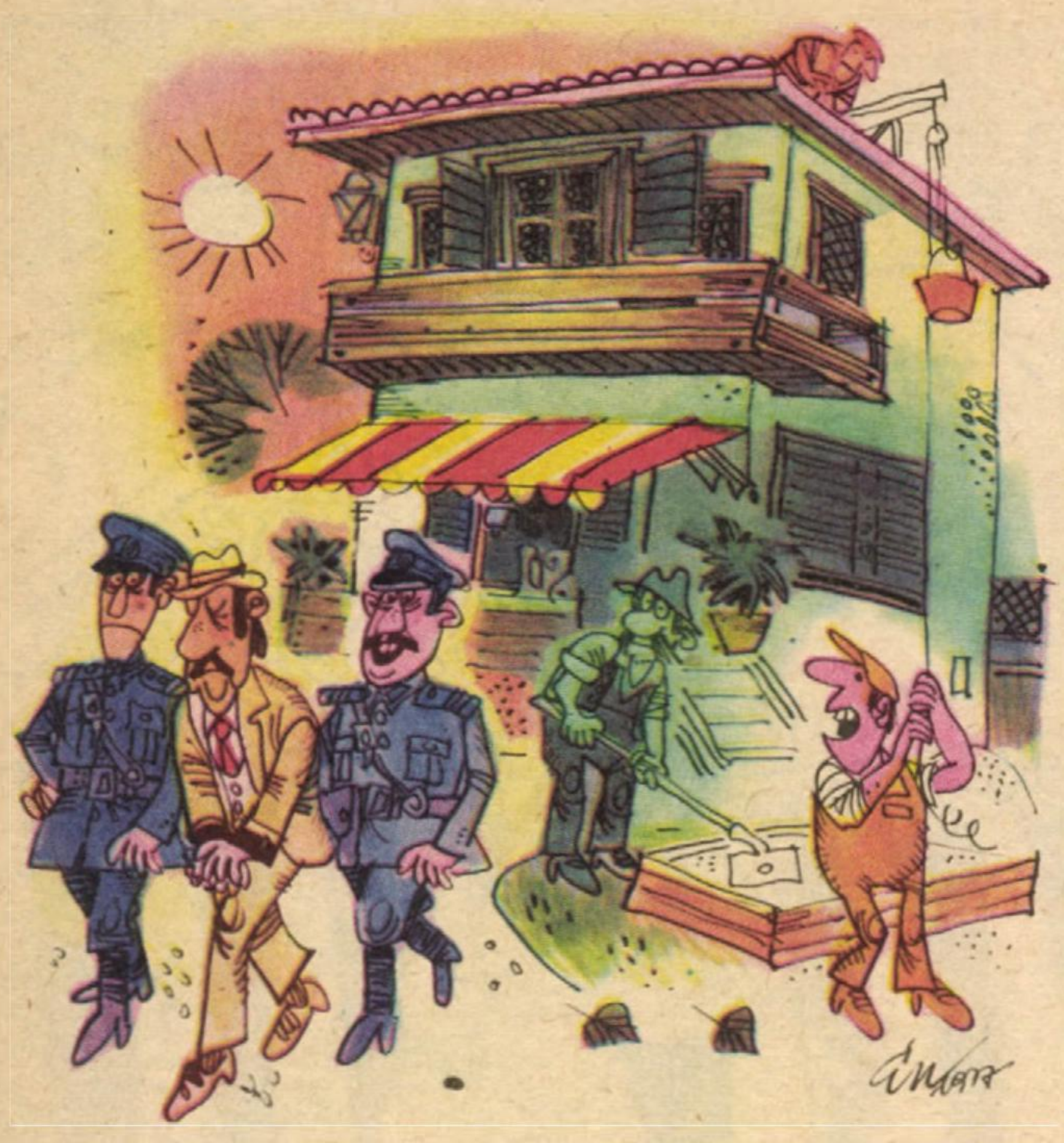

– Nekem már akkor gyanús volt a pasas, amikor alku nélkül kifizette az órabérünket!...

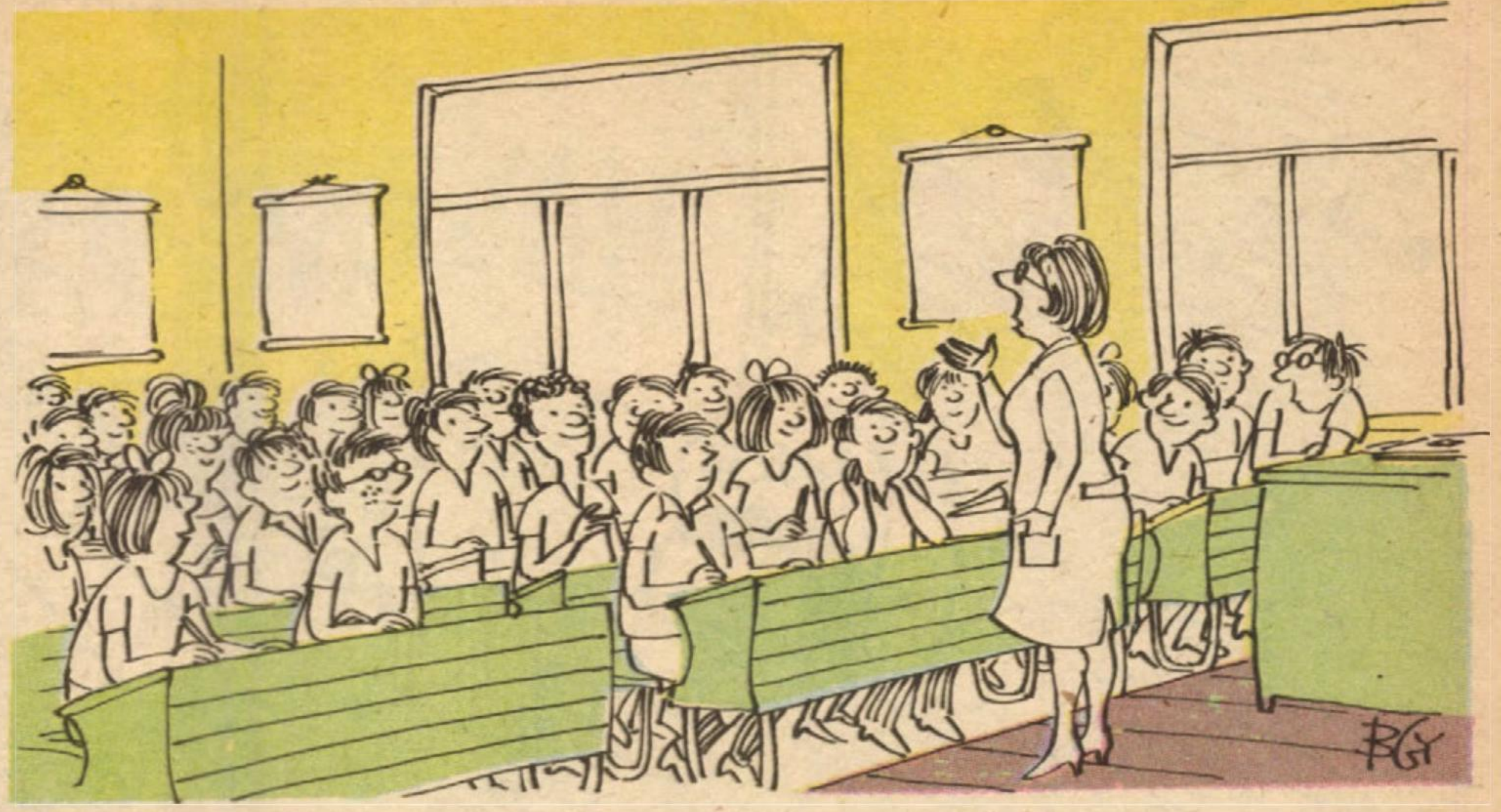

– Akinek a szülei nem csempésztek a nyáron egy számológépet, az kénytelen lesz megtanulni az egyszeregyet.

FELVÁGÁS

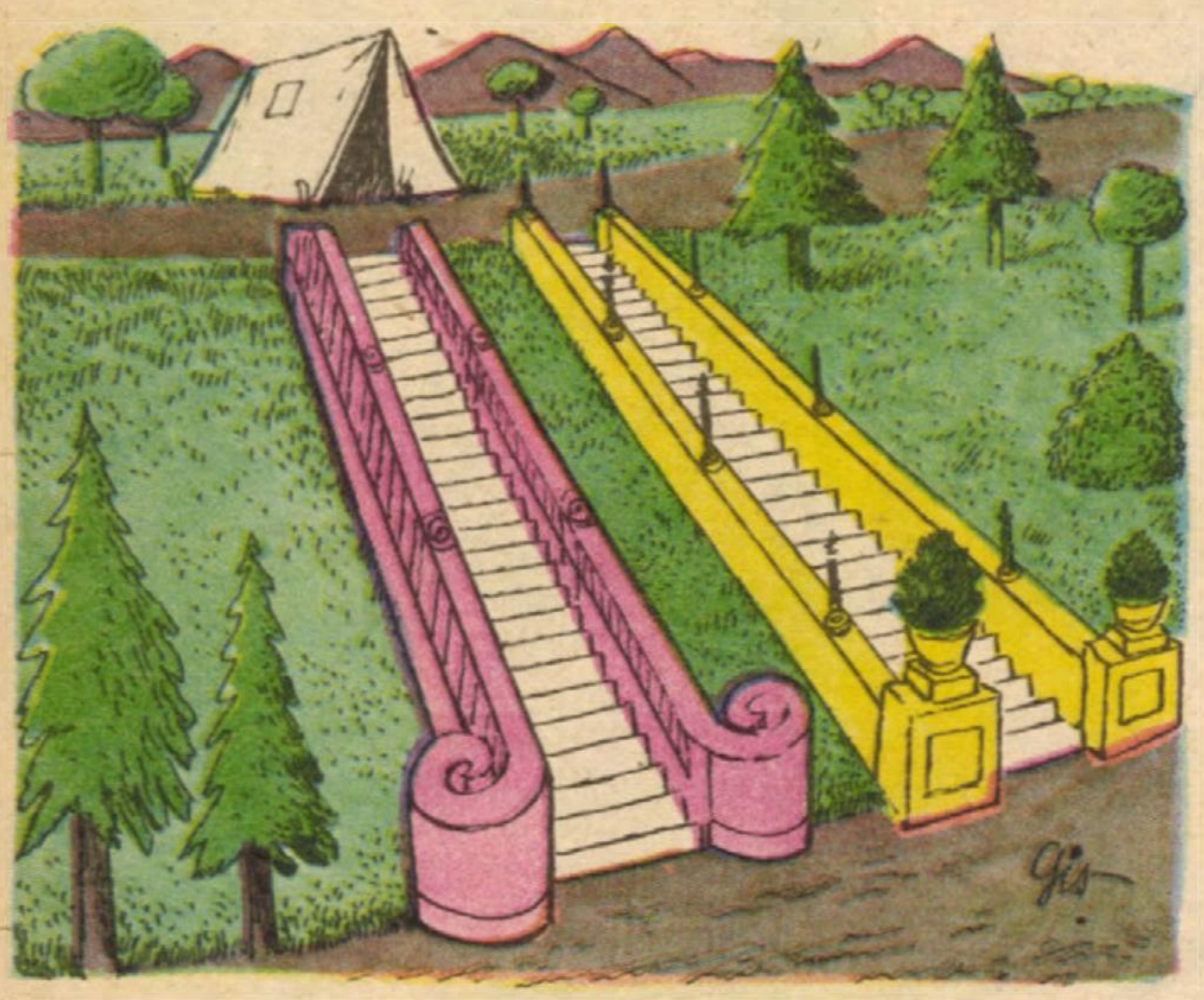

DIPLOMATATÁSKA

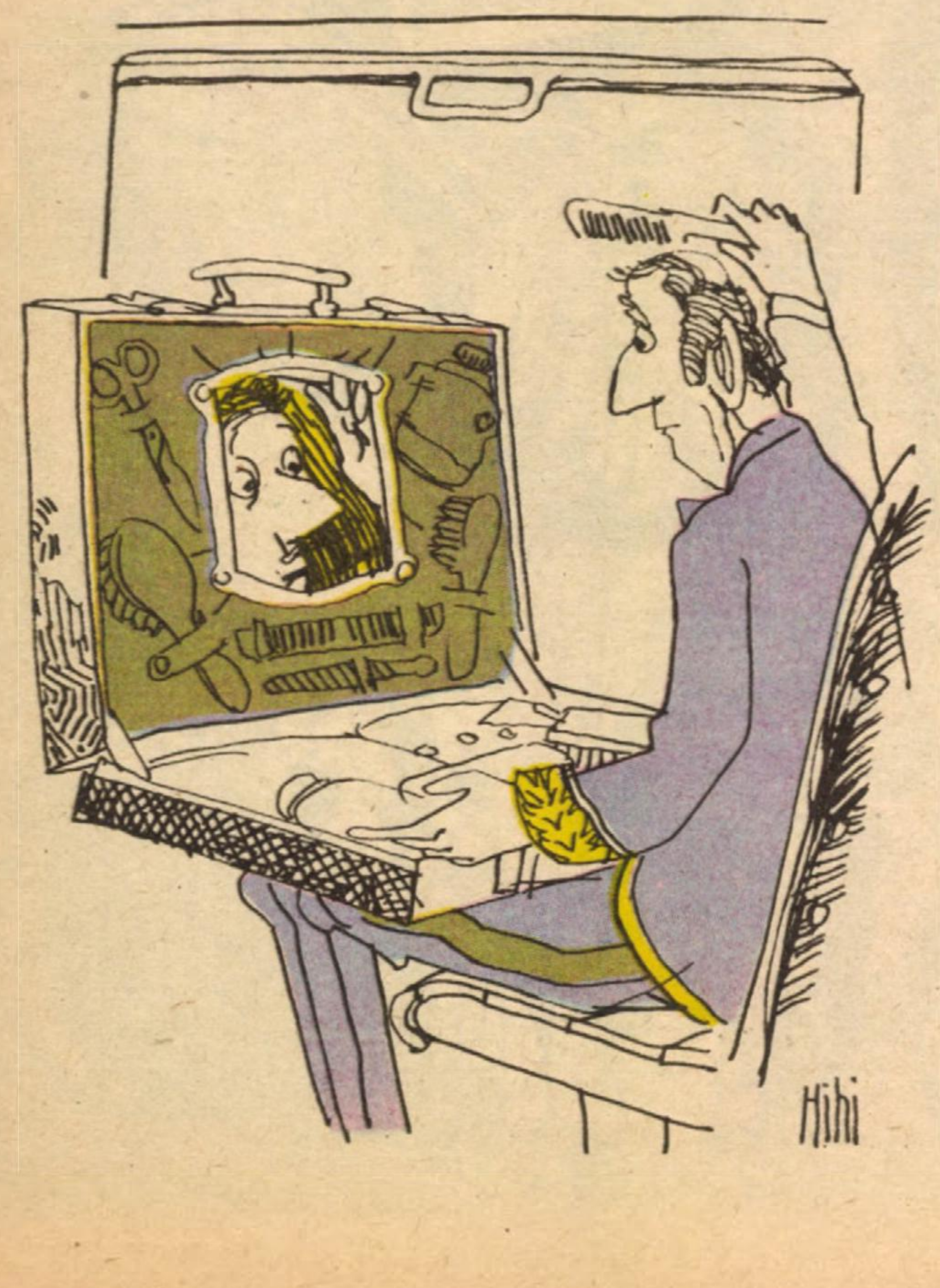

SZAKMA

Lezajlott az év három nagy úszóeseménye, a jönköpingi Európa-bajnokság, a berlini NDK—USA és a leningrádi Szovjetunió—Egyesült Államok viadal. A magyar úszósport mindenhová kiküldte megfigyelőjét, Áldozár Gézát, hogy hasznos szakmai tapasztalatokra tegyen szert, s így egyengesse a sportág hazai fejlődésének útját. Áldozár Géza már haza is érkezett és elsőként lapunk munkatársának számolt be megfigyeléseiről.

— Na — mondta —, a szövetség is háromszor összeteheti a kezét, hogy éppen engem küldött ki. Olyan tapasztalatokra tettem szert, mit hat más együttvéve sem. Megírhatja, hogy sínen vagyunk, kezemben a helyzet kulcsa. Rájöttem például, hogy miért jobbak az amerikai úszók.

— Óriási — hebegte lapunk munkatársa. — Elárulná?

— Világos — rikkantotta Áldozár Géza —, ezért vagyok itt. Én kérem nem rejtem béka alá a tudásomat, és kiállok a placcra. Írja csak meg fehéren feketével, hadd tudja meg a világ, micsoda abszolút ember Áldozár Géza. Titok nincsen, az amerikaiak kizárólag azért jobbak, mert gyorsabban úsznak. Na?

— Bámulatos — sápadt el lapunk munkatársa.

— Várjon! — dörrent rá a szakember. — Van tovább is. Mert én arra is rájöttem, miért úsznak gyorsabban az amerikaiak.

— Lehetetlenség! — kapott a szívéhez lapunk munkatársa.

— Nem ismerem ezt a szót — mondta Áldozár. — Hallja tehát a nagy trükköt: az amerikaiak kizárólag azért úsznak gyorsabban, mert ugyanazt a távolságot rövidebb idő alatt teszik meg. Na?

— Fantasztikus! — roggyant meg lapunk munkatársának a térde. — Ki gondolta volna?

— Nyugalom — sugárzott Áldozár. — Még nincs vége. A nyert tapasztalatokat agybankomba táplálva ugyanis rájöttem a megoldásra. Én már tudom, hogyan érhetjük utol, sőt, hogyan múlhatjuk felül az amerikaiakat.

— Most dobom fel a talpamat — zihált lapunk munkatársa. — Hát hogyan?

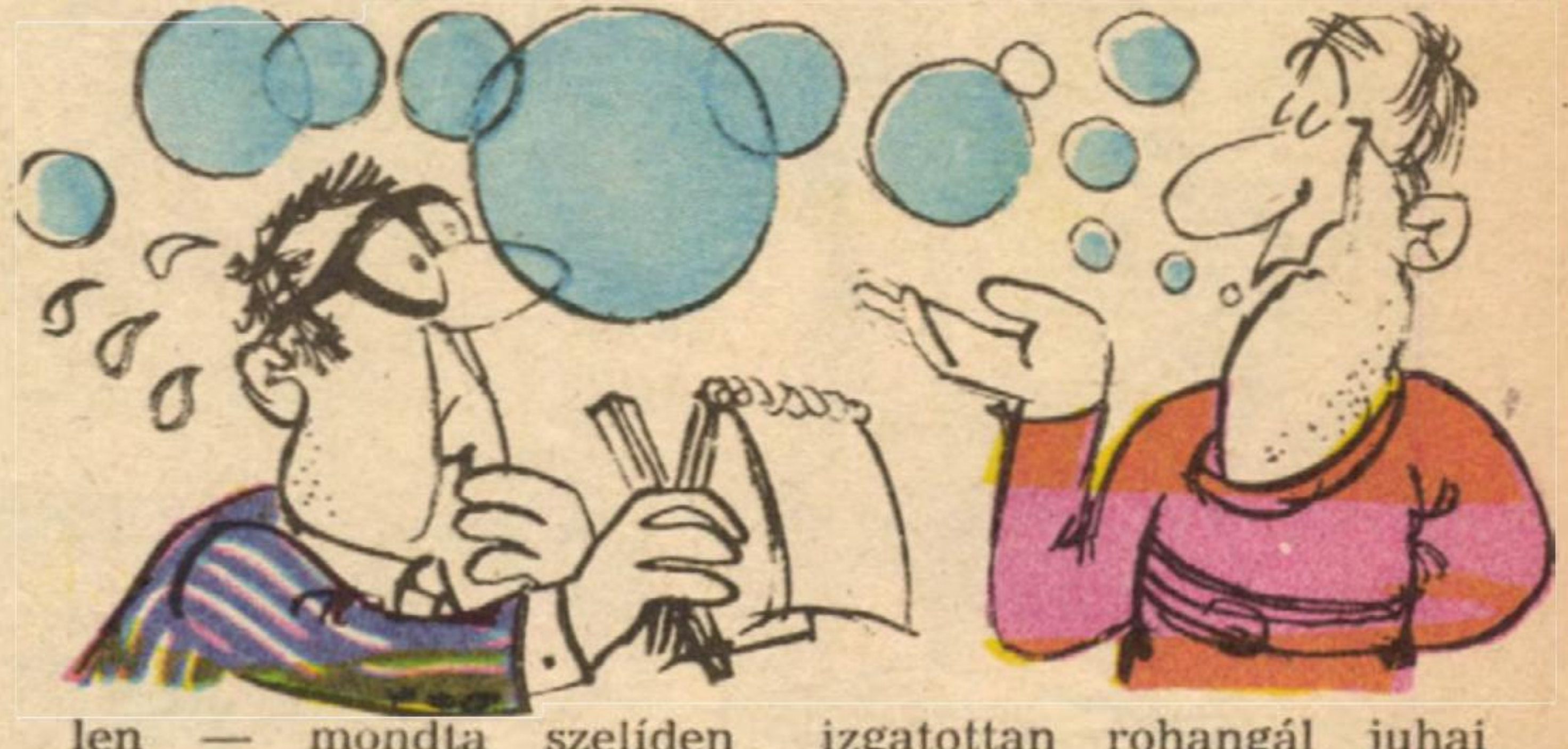

— A kérdés felvetése ebben a formában helytelen — mondta szelíden Áldozár. — Itt ugyanis differenciálnunk kell. Ha csak utol akarjuk érni őket, ahhoz elég, hogy ugyanazt a távot ugyanolyan gyorsan ússzuk, mint ők. Ha viszont meg is akarjuk előzni őket, akkor... Nos? Nos?

— Akkor... akkor ugyanazt a távot rövidebb idő alatt kell megtennünk...

— Vagy? Vagy? Nos?

— Nem tudom.

— Vagy ugyanannyi idő alatt hosszabb távot kell megtennünk. Na?

— Ez már hajmeresztő! — agonizált lapunk munkatársa. — Aki ennél is jobban szakért, az lop, csal, hazudik, festi magát és porokat szed.

— Semmiség — játszotta a csekonicsot Áldozár. — Arra is rájöttem, hogy nincs alapvető különbség a két tábor között. Amennyivel gyorsabban úsznak egy adott távot teszem azt az amerikaiak, pontosan annyival lassabban ússzuk mi, s így a dolog végül kiegyenlítődik. A különbség a két nép habitusából is adódik. A magyar nem kapkodós fajta. A magyar pásztorember órák hosszat is képes mozdulatlanul álldogálni, hosszú botjára támaszkodva. A kapitalizmus ellentmondásaiban vergődő amerikai pásztorember viszont izgatottan rohangál juhai között.

— Az NDK-sok is gyorsabban úsznak — éledezett lapunk munkatársa. — A keletnémet pásztorember is izgatottan rohangál juhai között?

— A keletnémet pásztorember is.

— A szovjet pásztorember is?

— Juszt se hagyom provokálni magam. Érje be annyival, hogy én már a felzárkózás gyakorlati módszereit is kidolgoztam. Idehallgasson, ha a víz felhajtóerejét vízszintes irányba tudjuk fordítani, ha rá tudjuk beszélni a vizet, hogy a magyar úszót ne fölfelé, hanem előre hajtsa, máris nyert ügyünk van.

— Döbbenet által a szív ere fagy — ájult el újra lapunk munkatársa. — És ezt hogyan kell csinálni?

— Nézze kérem — mondta Áldozár Géza — hagyjunk másokat is érvényesülni. Én a tippet megadtam, az apró barkácsmunkát nyugodtan rábízhatjuk a többi szakértőre.

Peterdi Pál

Mészáros András:
MAGYAR PARNASSZUS
FŐMÚZSA
Homlokcsók itt
MAI MAGYAR IRODALOM
ACZÉL
SÜLLYESZTŐ
PÉNZTÁR
Beérkezett írók
1000?
POZSGAY
Alkotó műhelyek
ÖNMARCANGOLÓ FÜLKE
VÍZIÓ SZOBA
SÍRVA VIGADÓ RÉSZLEG
GYÁSZHANGULAT REKESZ
Sötétenlátó kamra
írt, írt
Tanuló szoba
FORMABONTÓK
Kiapadt írók
Hagyományos líra
Leadta már a kéziratát?
KONFLIKTUS AUTOMATA
Senki sincs, aki elnyomjon
Cenzúrát!
Éhezni szeretnék!
KINYILATKOZTATÓ FÓRUM
KÖLTŐ
ÍRÓ
TALAPZAT KIUTALÁS
Őt még meg kell nyerni!
Sírbanforgató csoport
TV
MIKSZÁTH KÁLMÁN
JÓKAI MÓR
Saját halottam vagyok!
SZOCIOGRAFUSOK
Hé, engedjenek fel, mi is az írókból élünk!
KÖNYVKIADÓK
FOLYÓIRATOK
SAJTÓ
IRODALMI ALAP
Elméleti központ
NYOMDÁSZ
Papírgyár

MODERN FOCI

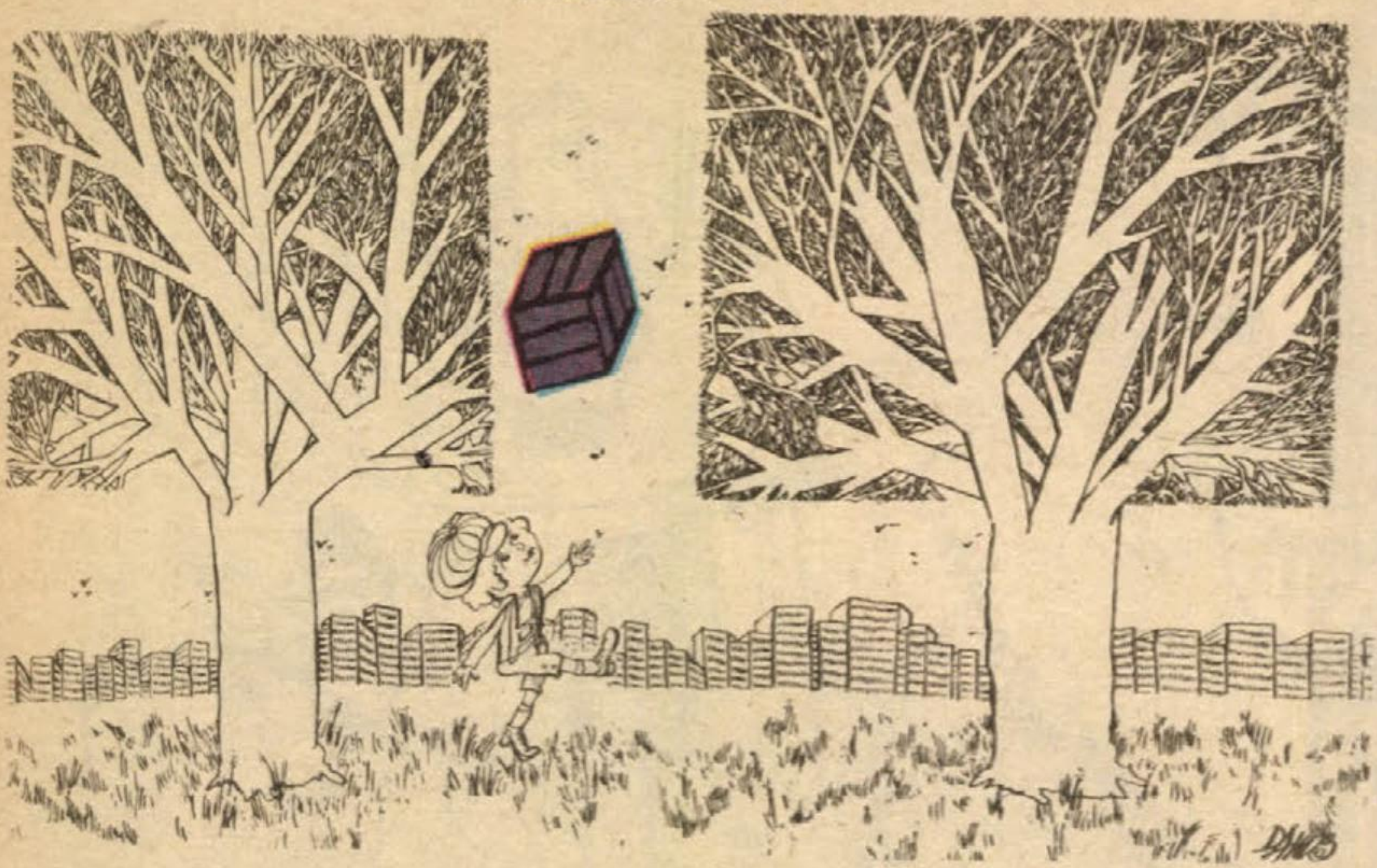

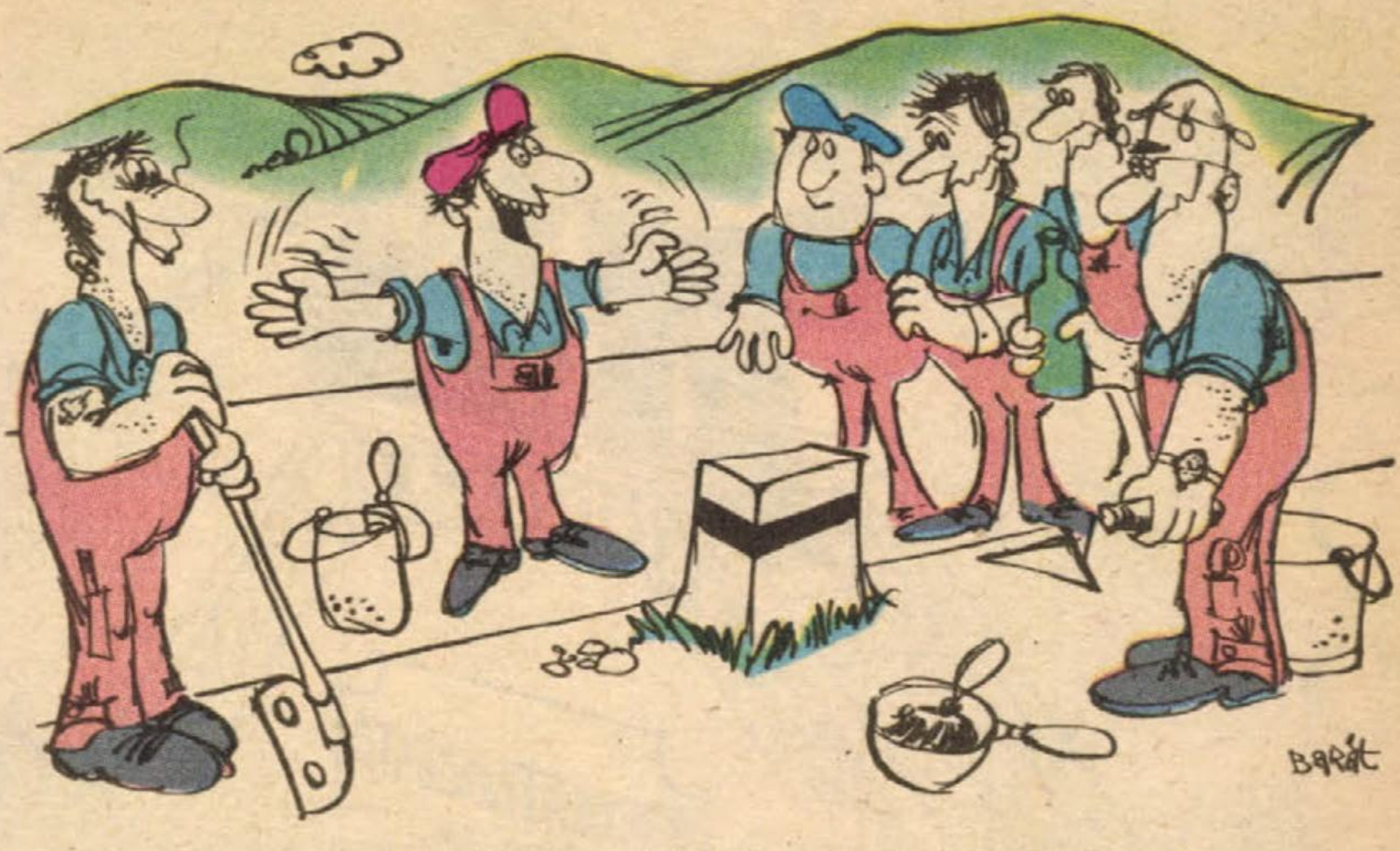

– Szaktársak, nem tudom, mi történt, de határidőre befejeztünk egy útépítést!

NEM VAGYOK IJEDŐS

(LEVÉL EGY SVÁJCI PROFESSZORHOZ)

Kedves Professzor úr!

Az egyik magyar napilapban a következőt olvastam az Ön munkásságáról: „Lehetséges, hogy néhány évezred múlva kiszárad a Földközi-tenger — ezt a meghökkentő, kissé riasztó következtetést publikálta Kenneth Hsü, a zürichi műegyetem földtani intézetének vezetője."

Majd az újságcikk — három hasábon — részletesen beszámol a további riasztó részletekről.

Kedves professzor úr, ki kell önt ábrándítanom. Tudományos következtetése számomra egyáltalán nem riasztó, még „kissé" sem. Megmondom nyíltan és őszintén: engem nem érdekel, hogy a Földközi-tenger kiszárad-e néhány évezred múlva. Felőlem olyan kopogósra száradhat, mint a tapló.

Hogyan vélekedhetek ilyen emberellenesen? Igyekszem megindokolni.

Családszerető ember vagyok, sőt tágabb értelemben családomnak vallom az egész emberiséget. Mélységes aggodalmat érzek magam, gyermekeim, unokáim, és azok unokái, az unokák unokáinak dédunokái iránt. Ámde szorongásom csak idáig terjed. Ön néhány évezredről beszél (mellesleg kevéssé pontosan, mert a „néhány" lehet kettő is, lehet hat is), de valahogy engem a 3514-ben, 4982-ben, 7538-ban élő ivadékaimnak a Földközi-tengerhez való viszonya teljesen hidegen hagy.

Sőt! Meglehet, hogy fejtegetésemet nyegleségnek tartja, de anélkül, hogy tudós lennék, ki merem jelenteni, hogy a Földközi-tenger néhány évezred múlva *nem* szárad ki! Hogy honnan szedem ezt? Öntől! Illetve az ön kutatásait idéző újságcikkből. Ugyanis a cikk vége felé — nyilván féltve az olvasót a kíméletlen sokkhatástól — már enyhítenek a riasztó híren. „Nem arról van szó, hogy egész víztömege eltűnik, csupán a vízszint süllyedésével kell számolni... A teljes kiszáradáshoz mintegy öt és félmillió évre lenne szükség."

No lám, az mindjárt más! Az már valamivel több, mint néhány évezred. Ha nem tévedek, ötmilliónéhányszázezer valahány esztendőcskével több. Akkor még maradék riadalmam is elpárolog.

Hanem tetszik tudni, professzor úr, mi az ami aggaszt? Hogy mi lesz a Balatonnal? De nem öt és félmillió év múlva.

Novobáczky Sándor

ŐSZI KIRÁNDULÓK

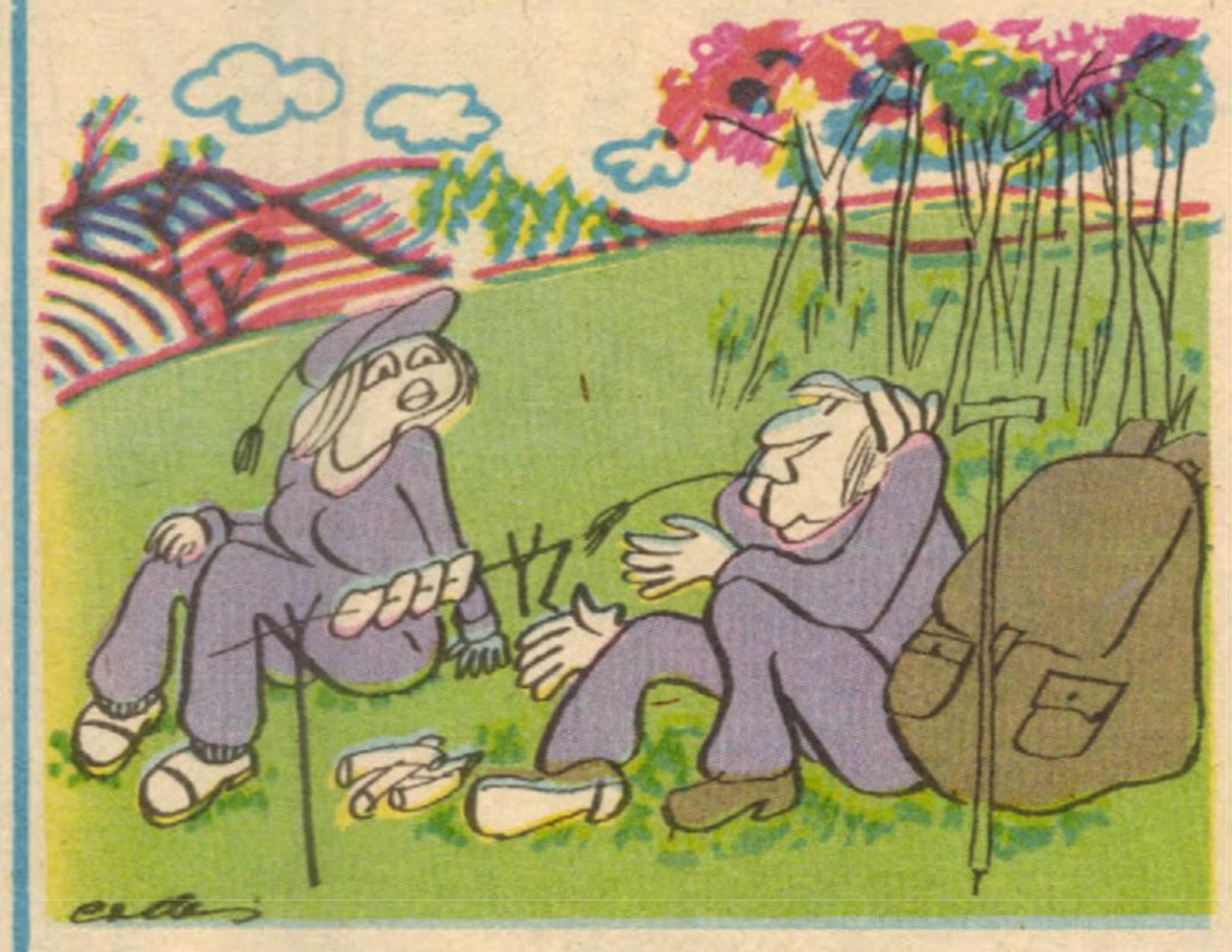

– Ha hoztál volna gyufát, most nem kellene várnunk egy erdőtűzre.

MINTÁS PÓLÓING

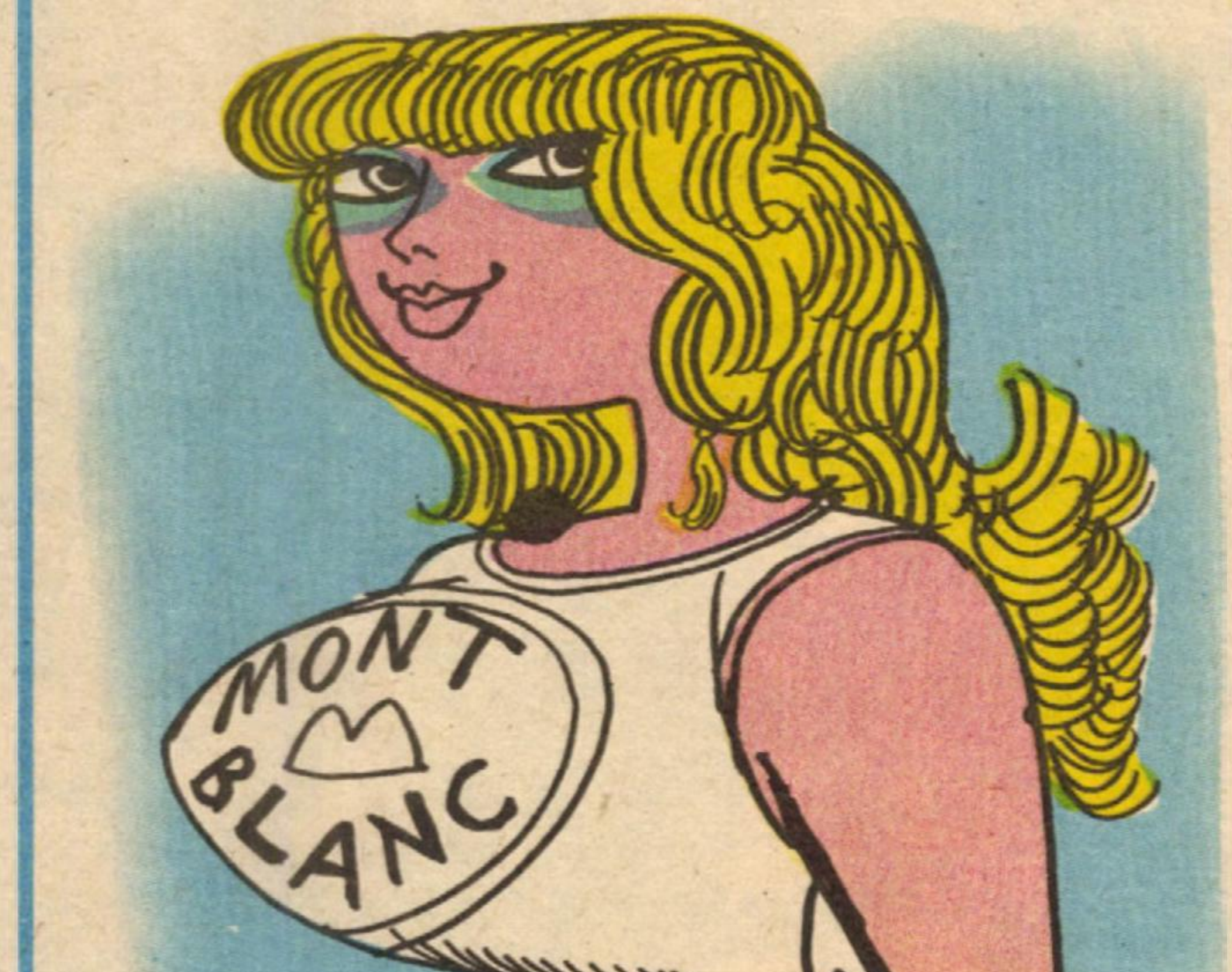

TRIBÜN

Sepp Maier, az NSZK világbajnok csapatának veterán kapusa mondta:

— Hetvenhatszor voltam válogatott, a századikig már aligha jutok el. Viszont tartaléknak még százéves koromban is elég jó leszek.

Fred Shero, a Philadelphia Flyers profi korongcsapatának edzője körlevelet intézett a játékosnejekhez.

— Ne tekintsétek a jégkorongot játéknak — írta többek között. — A jégkorong munka, amelynek mintaszerű elvégzésével a férjetek szép fizetéshez jut. A ti férjetek különösen fontos a mi számunkra. Kérjük, tartsátok őket jó állapotban.

Kuvait huszonötezer futball-labdát rendelt egy angol cégtől, de kikötötte, hogy a labdákat felfújt állapotban kell szállítani.

— Természetesen leeresztett állapotban szállítjuk a labdákat — mondta a Mercury International cég képviselője. — Így hatalmas csomagteret tudunk megspórolni. Viszont kiküldünk a szállítmánnyal egy különleges csapatot is. Kihajózás után, a helyszínen pumpálják majd fel a labdákat.

(p. p.)

ELŐZÉS

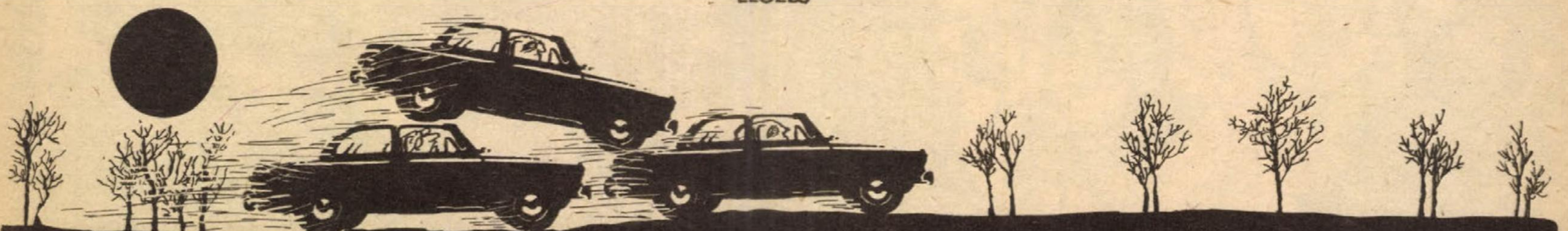

ÖRÖKSÉG

LEHOCZKY,
FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI,
DALLOS,
BRENNER

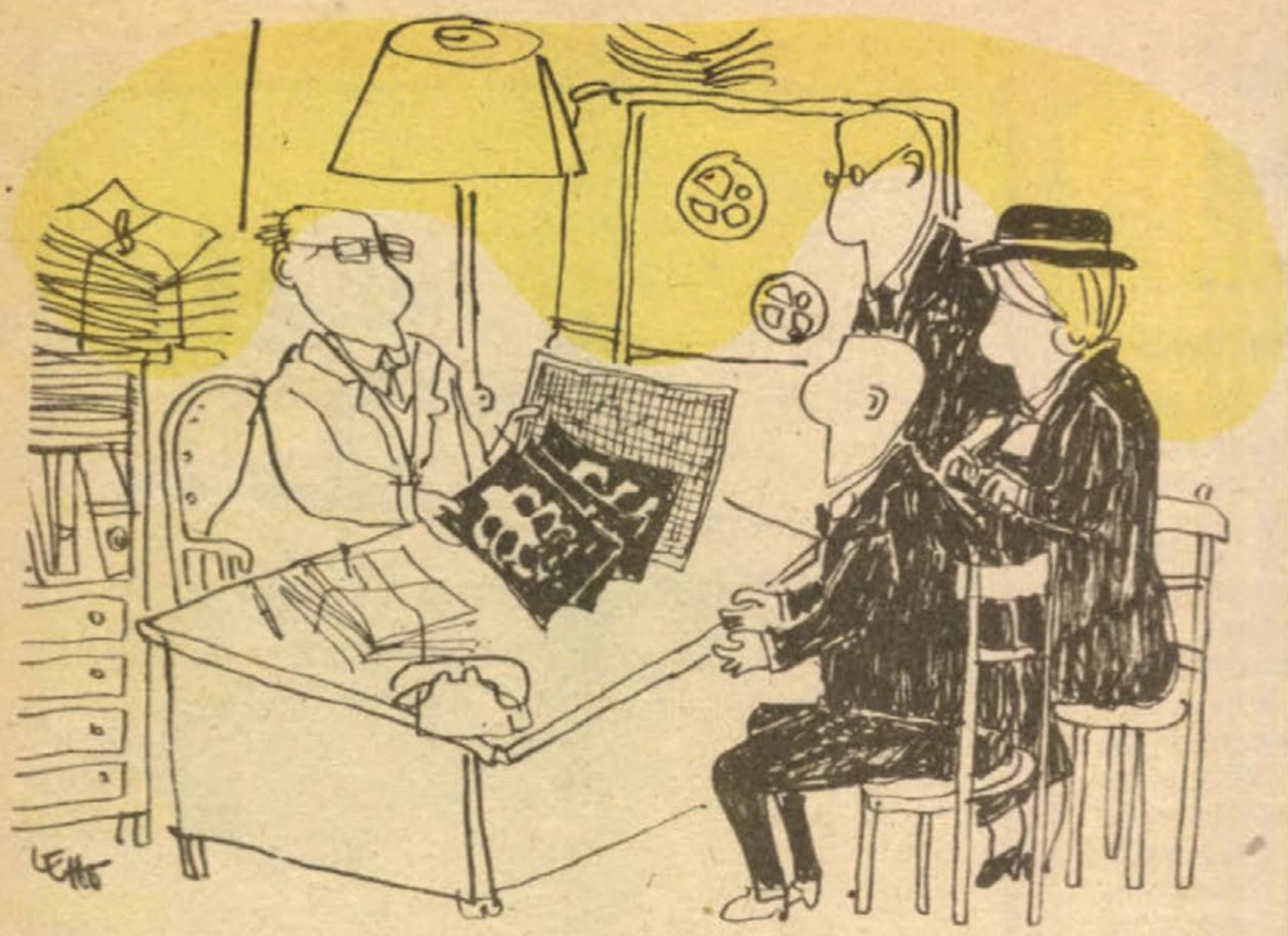

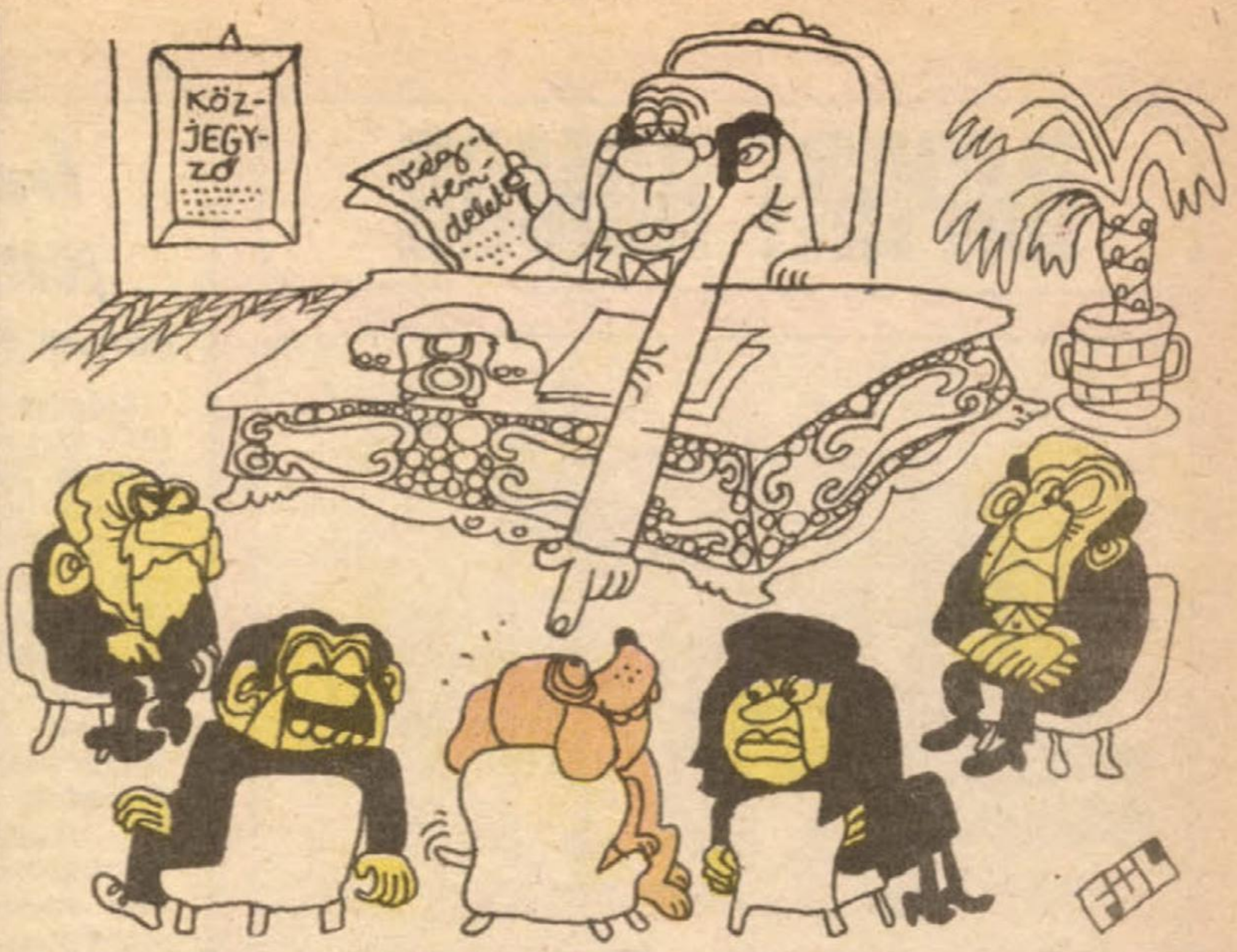
KÖZ-JEGY-ZŐ
végren-delet

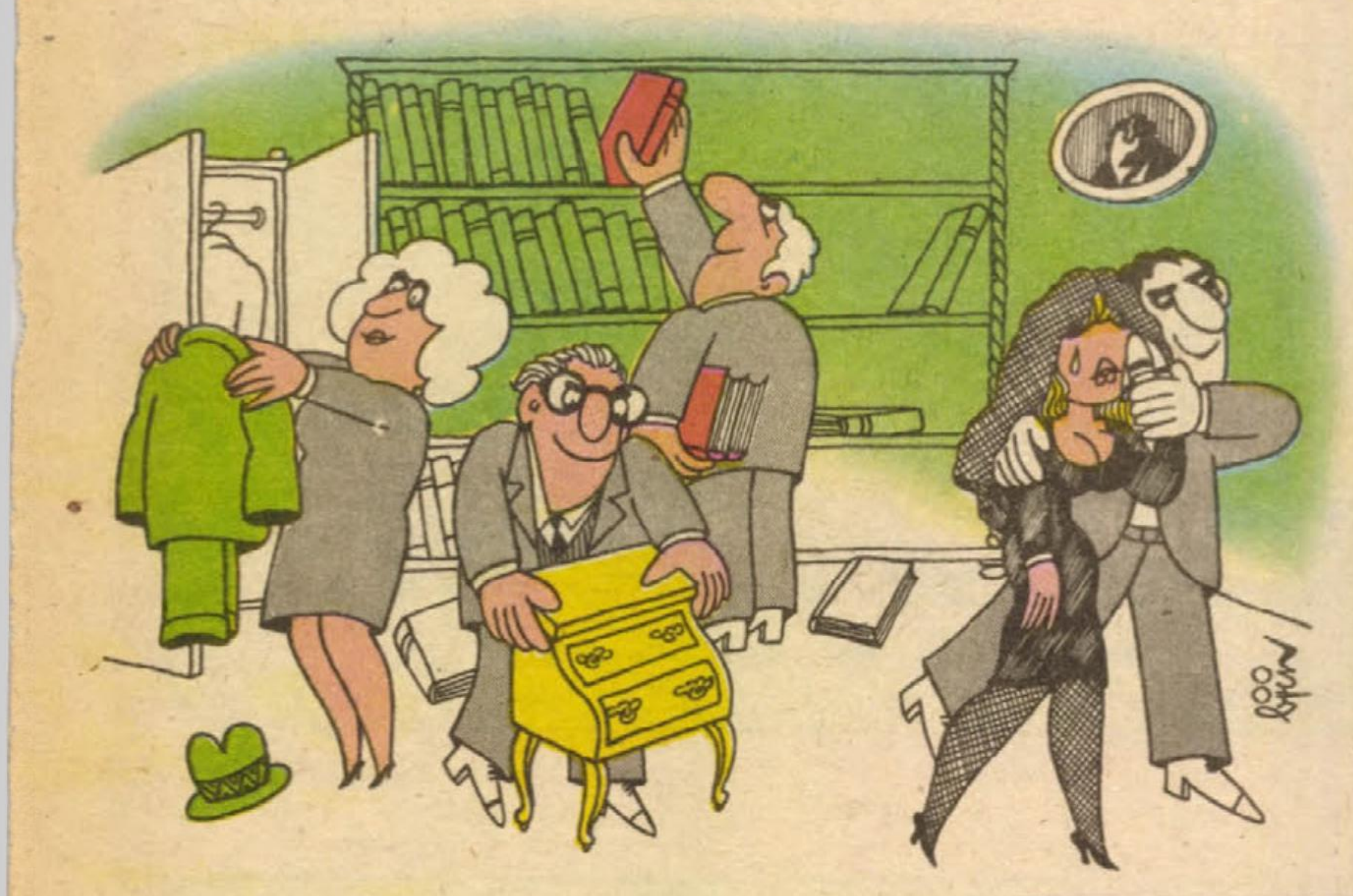

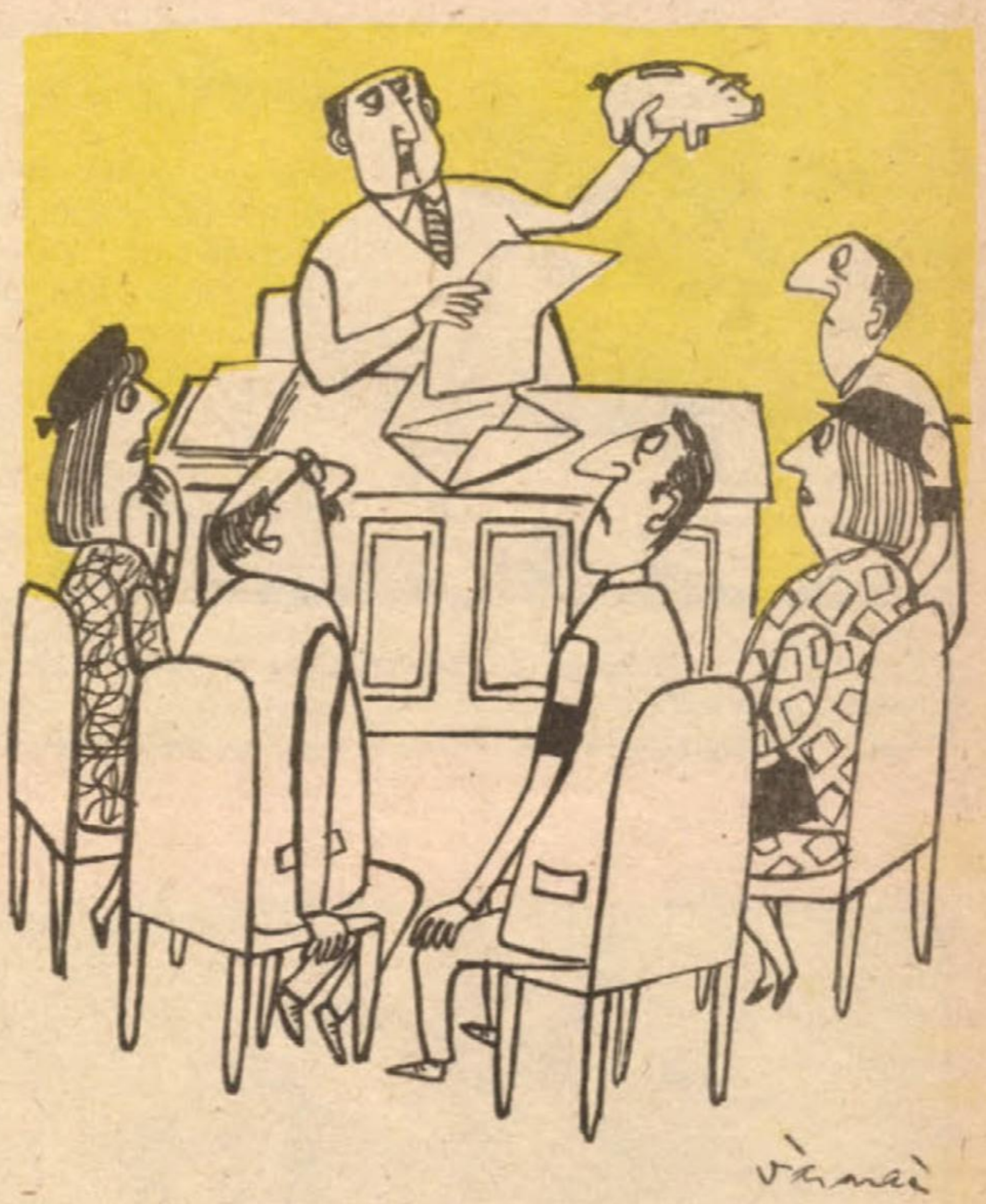

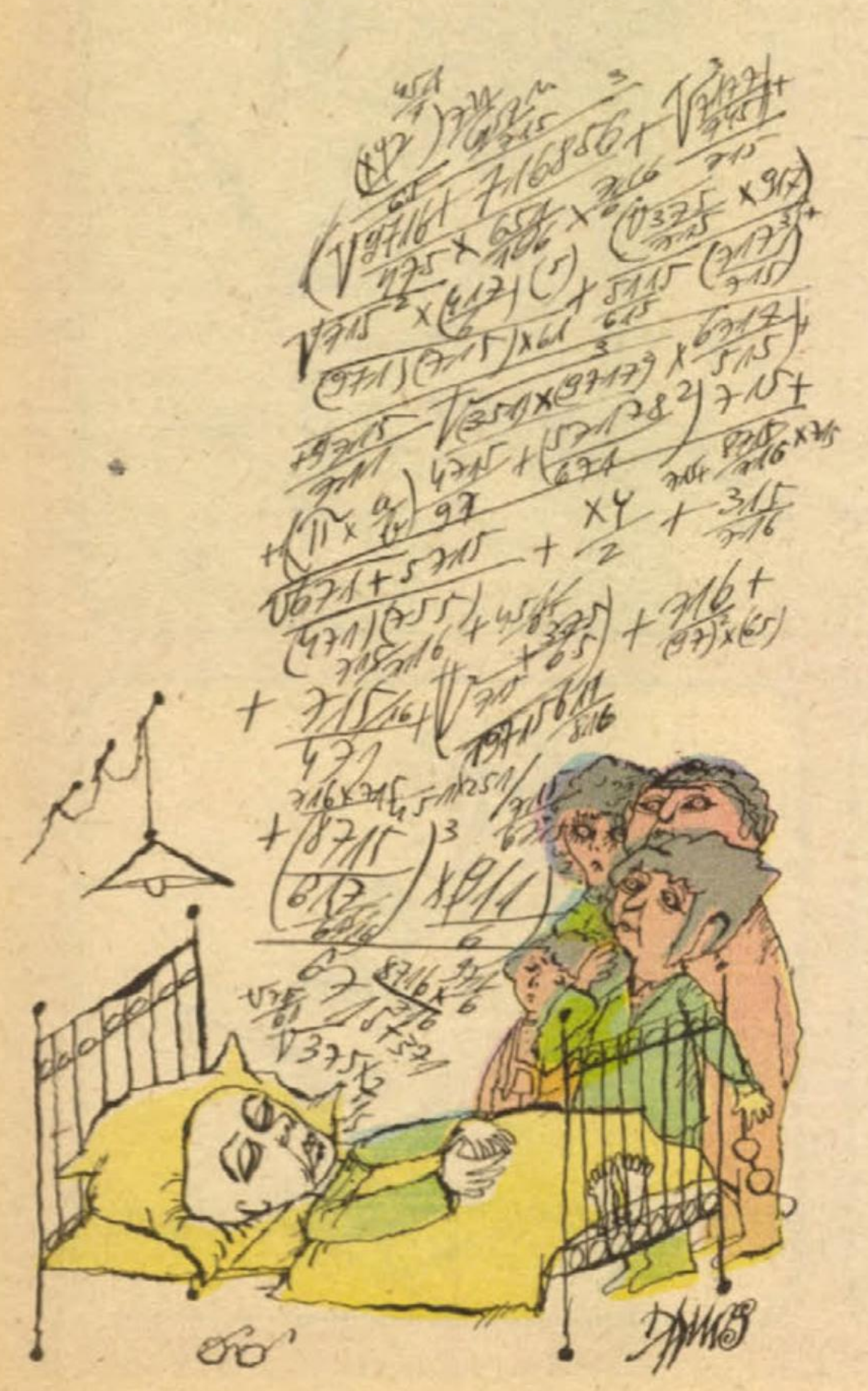

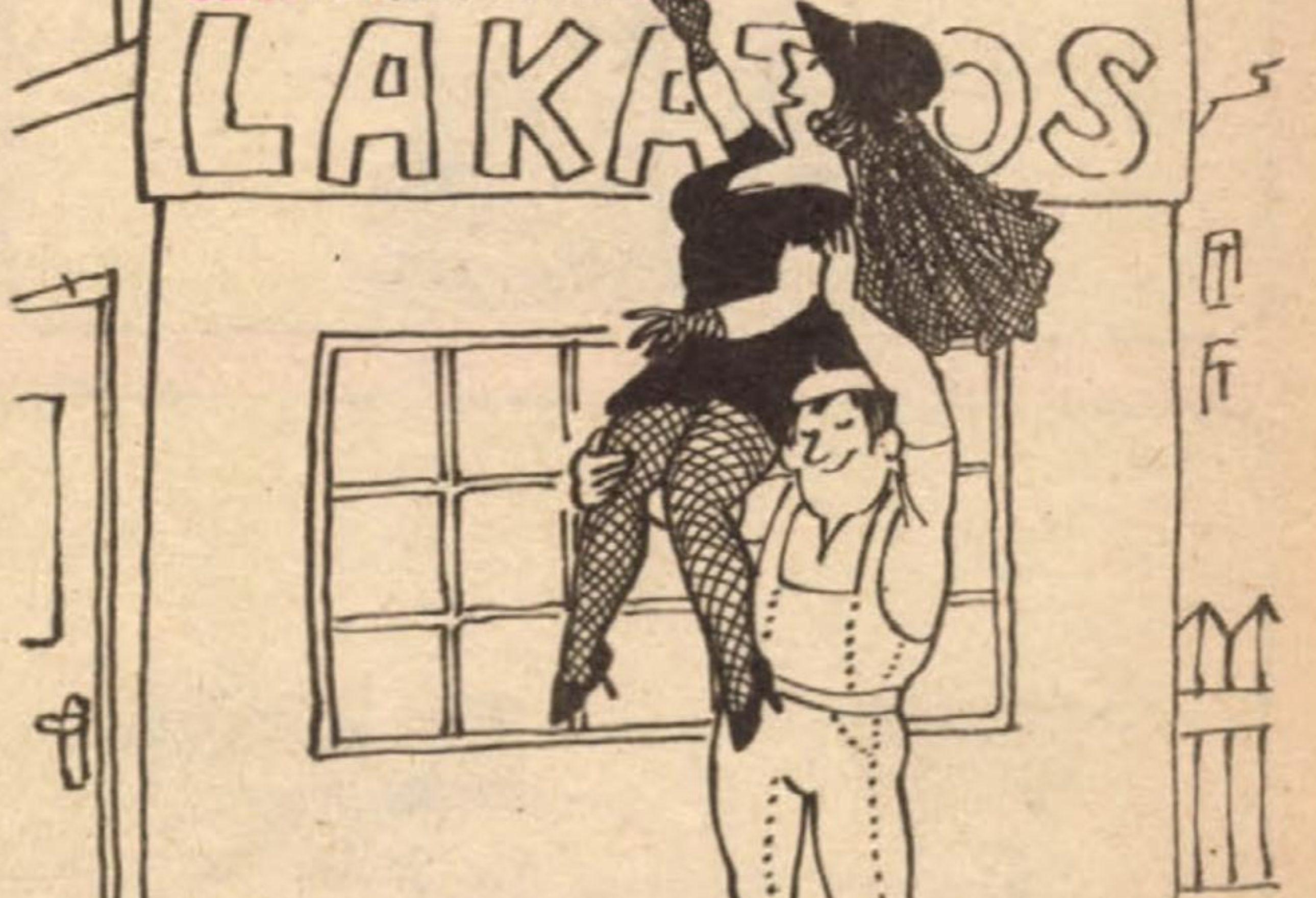
ÖZV. NAGY PÁLNÉ
LAKATOS

IMPORT HUMOR

Irakból jöttem…

Dszibrail Besszám rajzai

Magamról, röviden: 1943-ban születtem Bagdadban. Szüleim és testvéreim jelenleg is ott élnek. 1964 óta dolgozom karikaturistaként különböző újságok és folyóiratok szerkesztőségeiben. 1974-ben elvégeztem Budapesten a Nemzetközi Újságíró Szövetség tanfolyamát. A magyar államtól megkaptam a letelepedési engedélyt, mivel a feleségem magyar.

D. B.

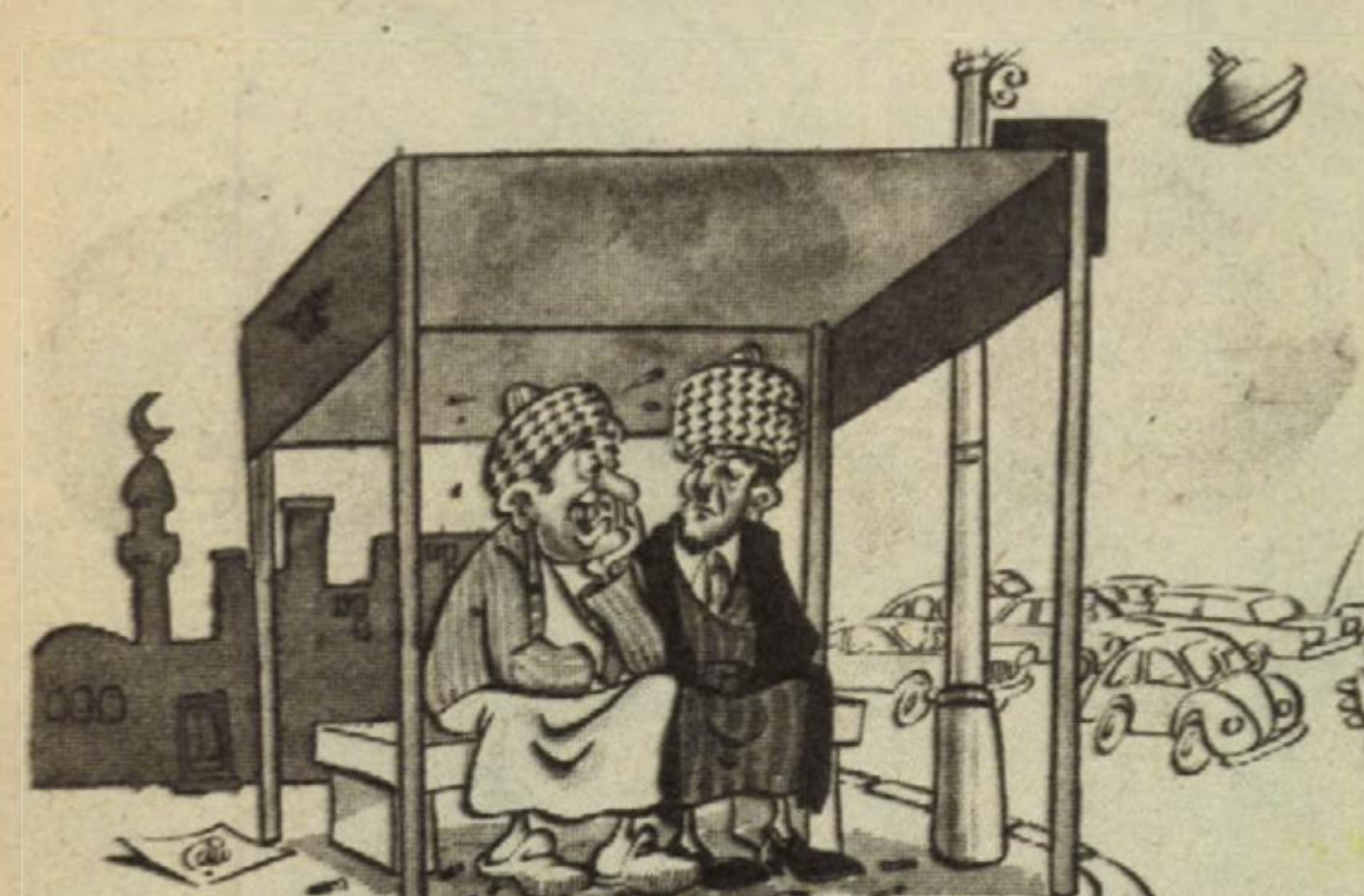

– Mit gondolsz, mi fut be hamarabb: a busz vagy a kocsikiutalásom?

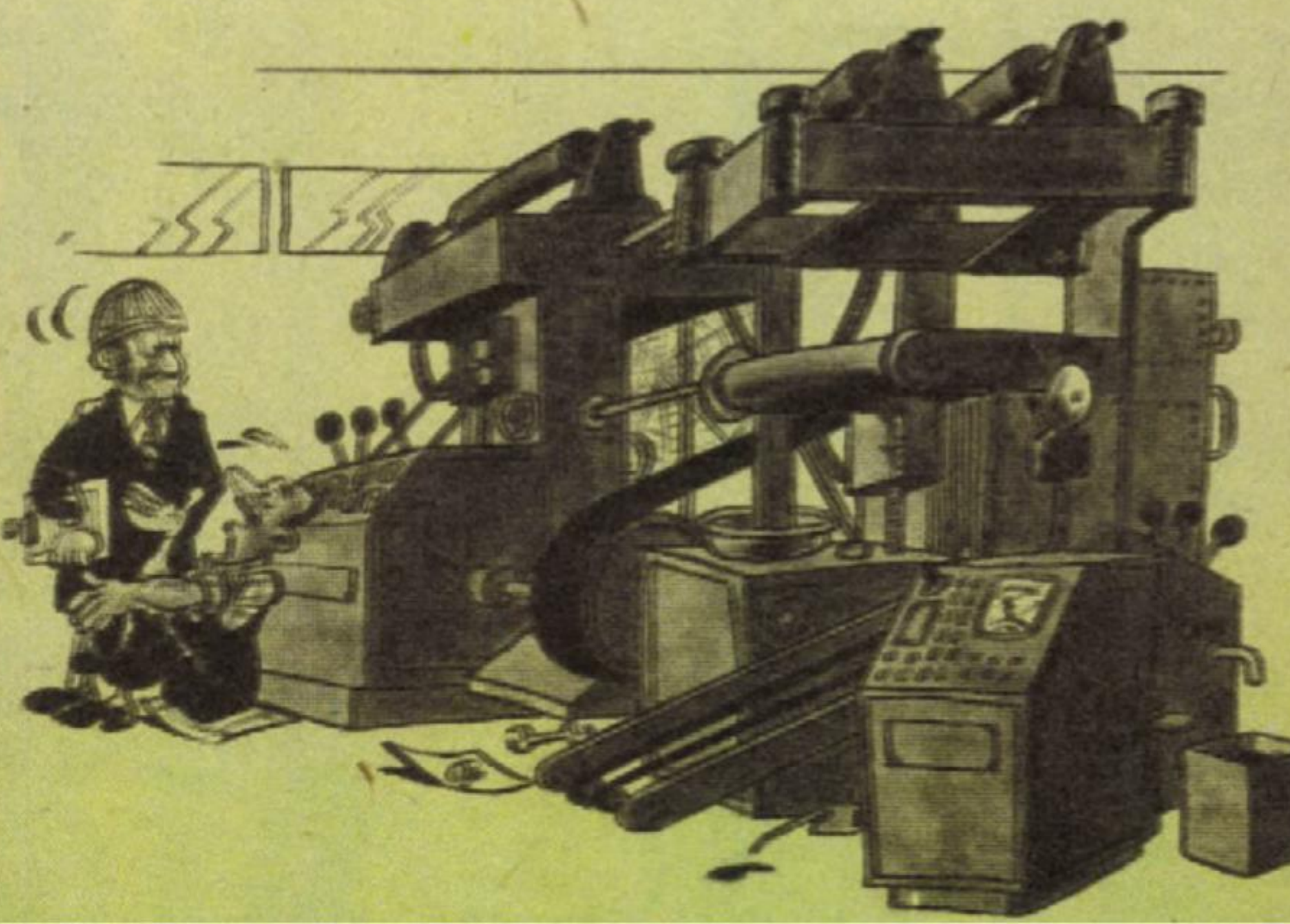

– Eltört egy csavar a gépben és most azt várom, mikor jön meg vele az igazgatónk Európából.

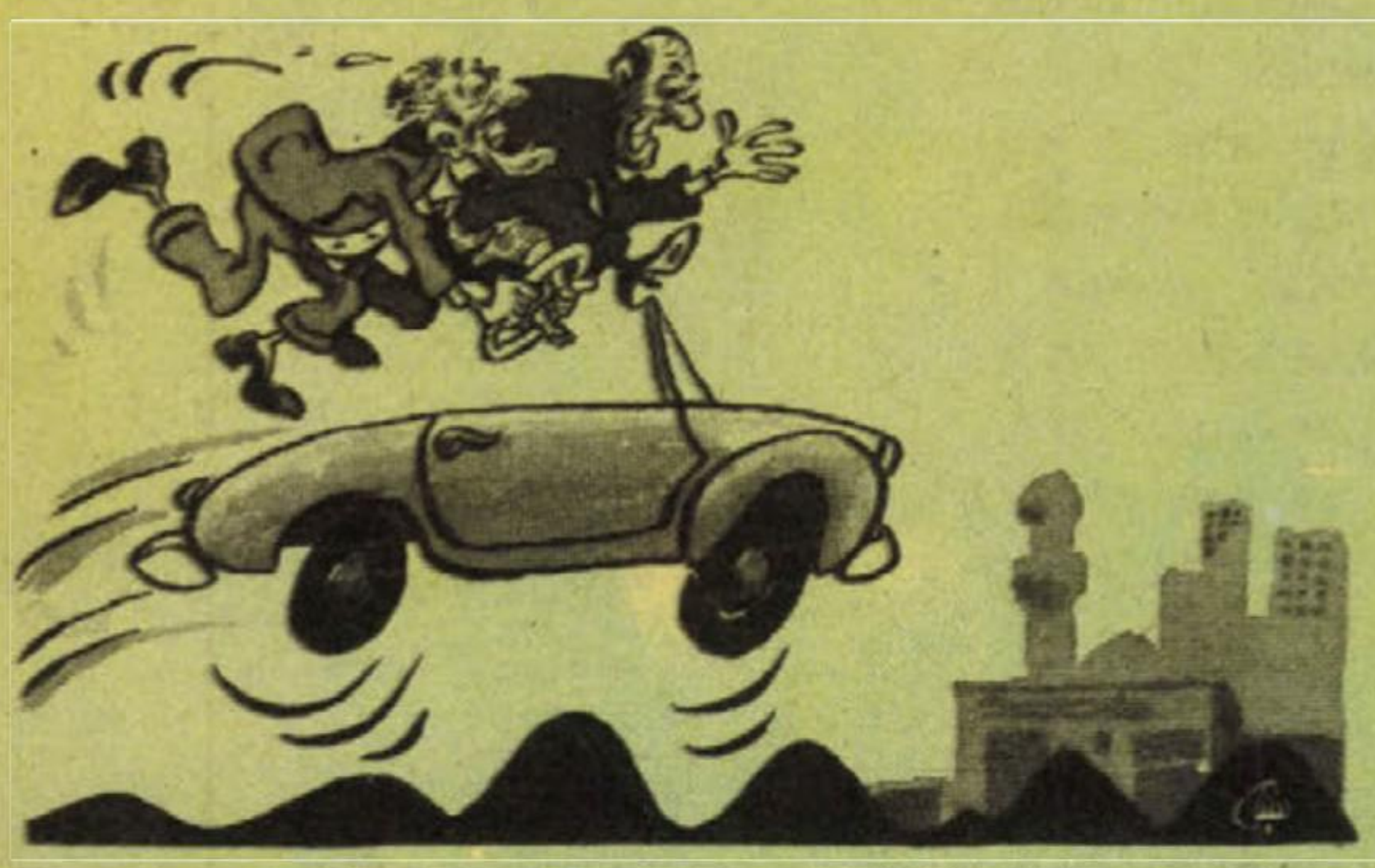

– Fogd erősebben a kormányt, ez az utca egy kicsit egyenetlen!

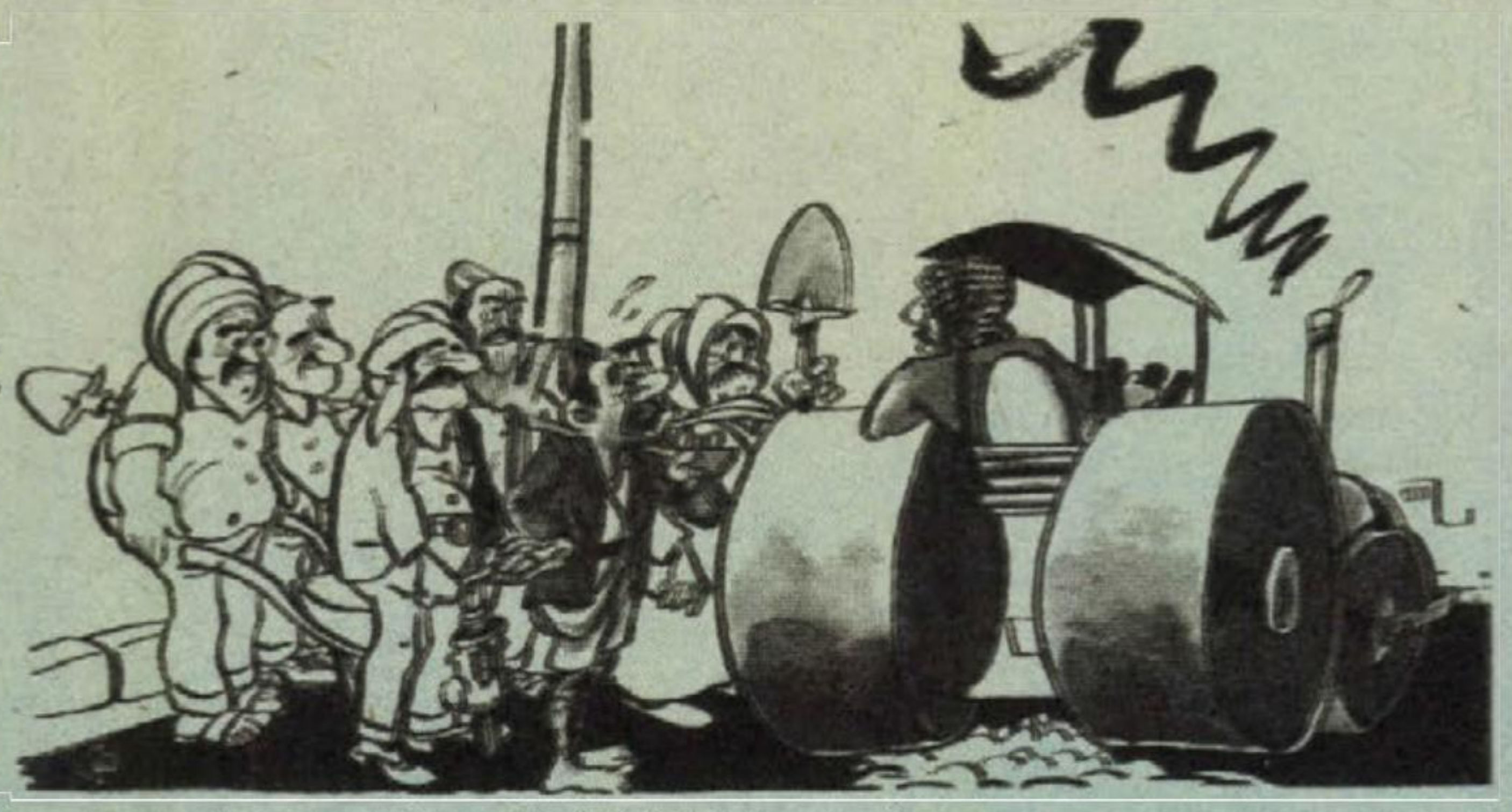

– Siessen a hengerléssel, mert nekünk még ma fel kell törnünk ezt az utat.

Amerikában jártam…

Milliomosok

C. Nerwiński lengyel karikaturista rajzai

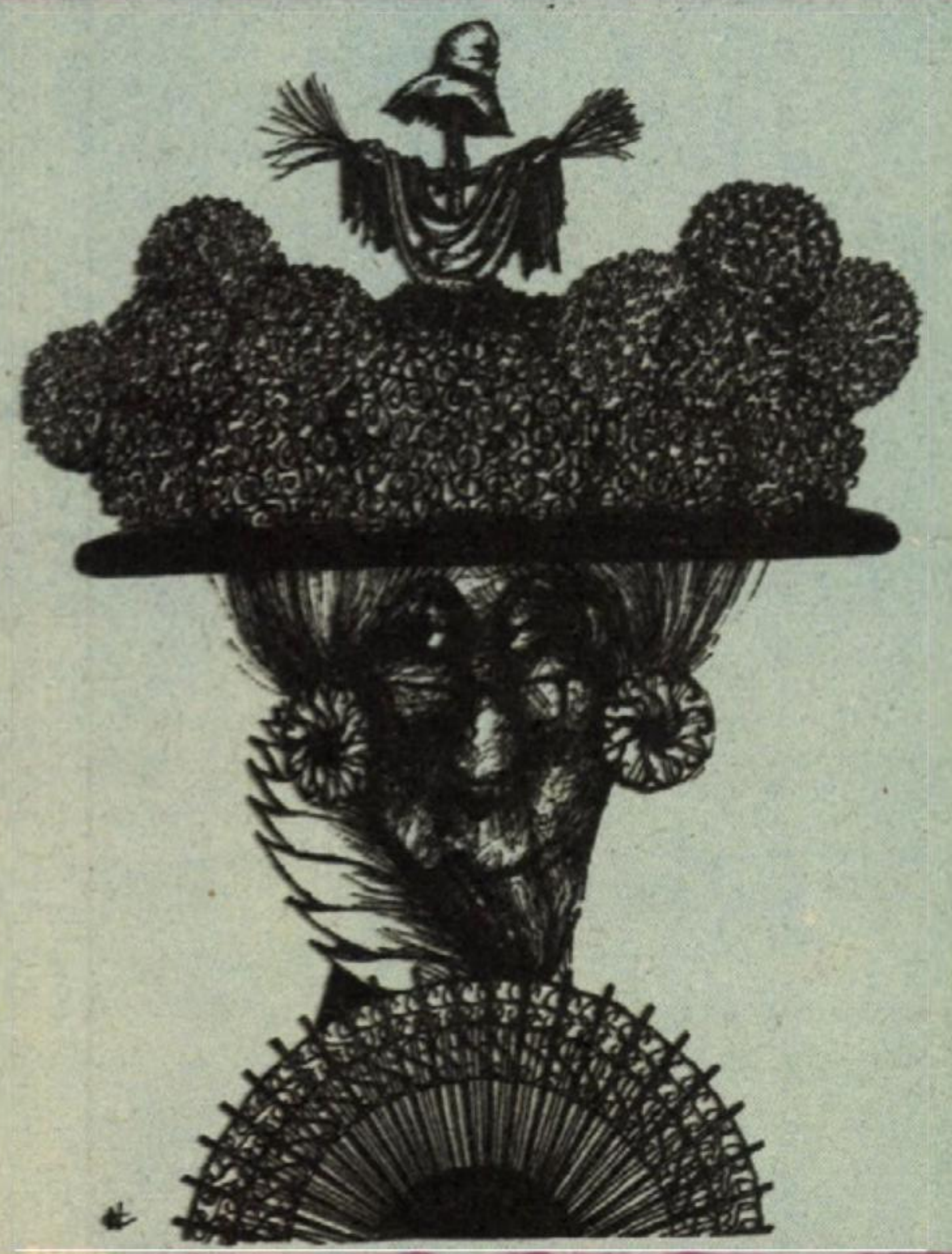

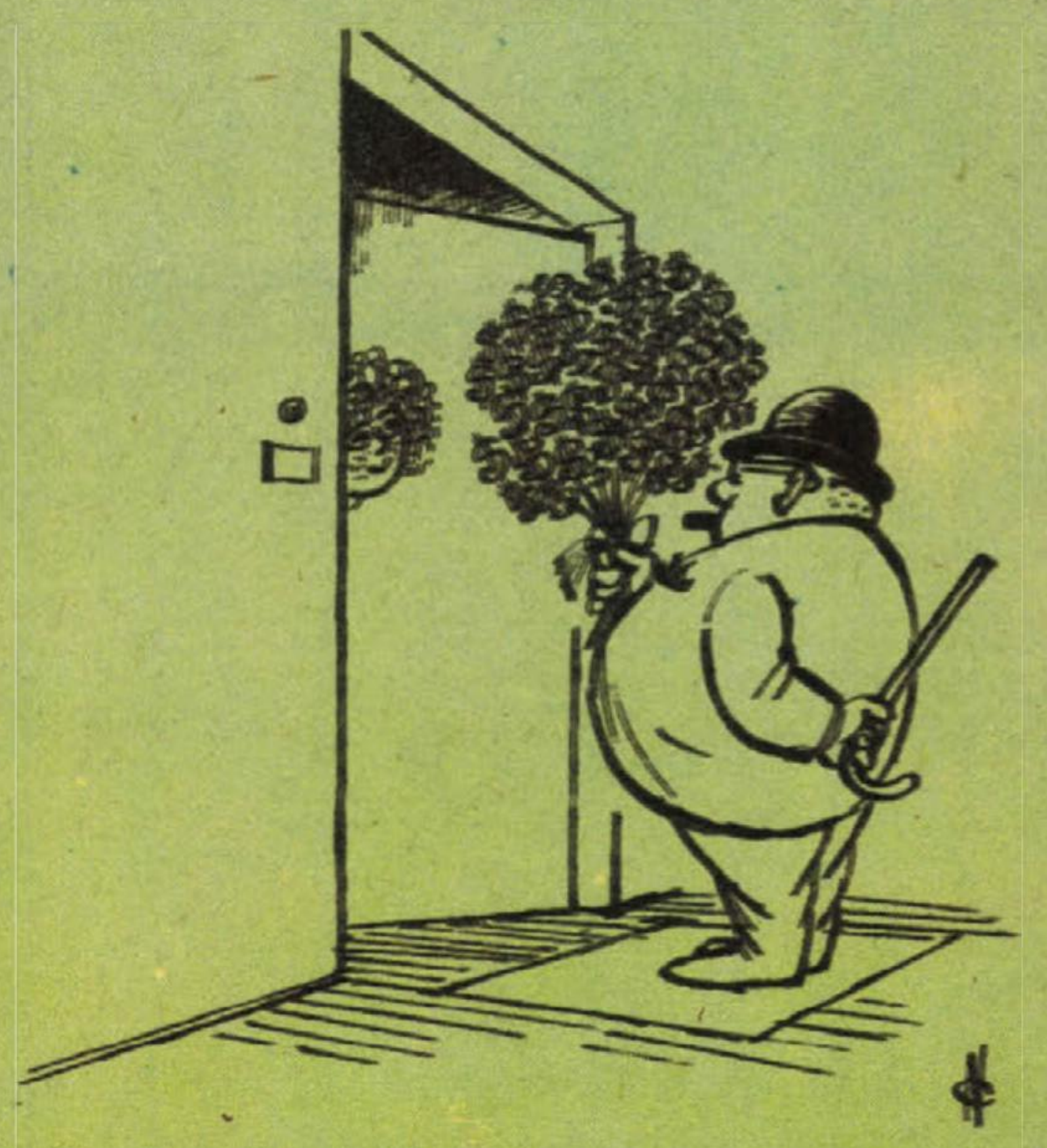

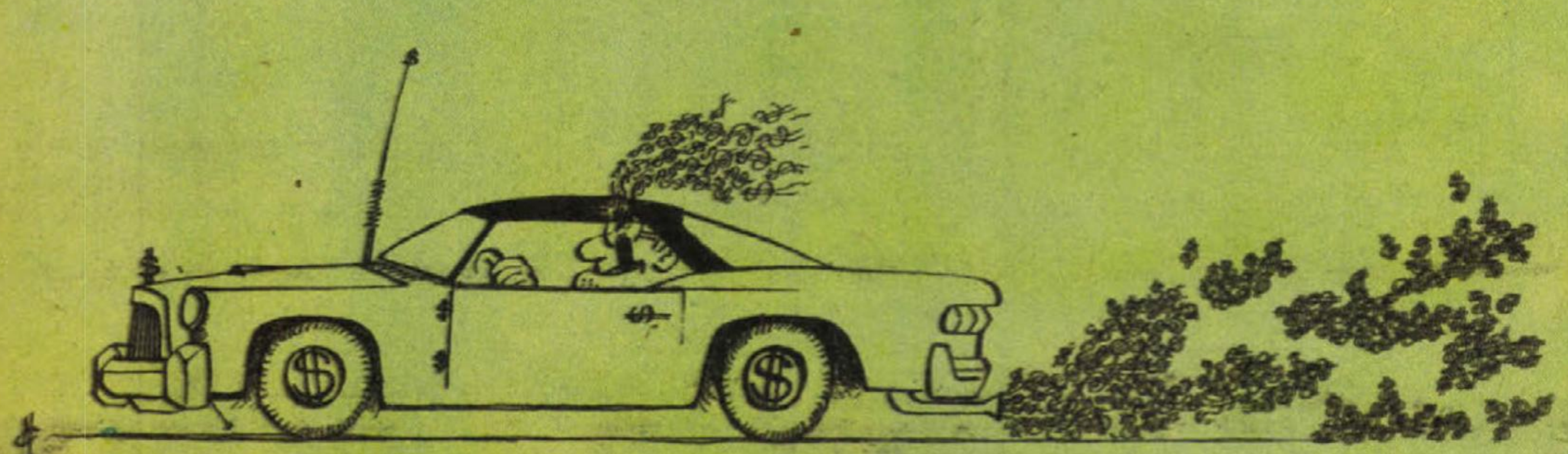

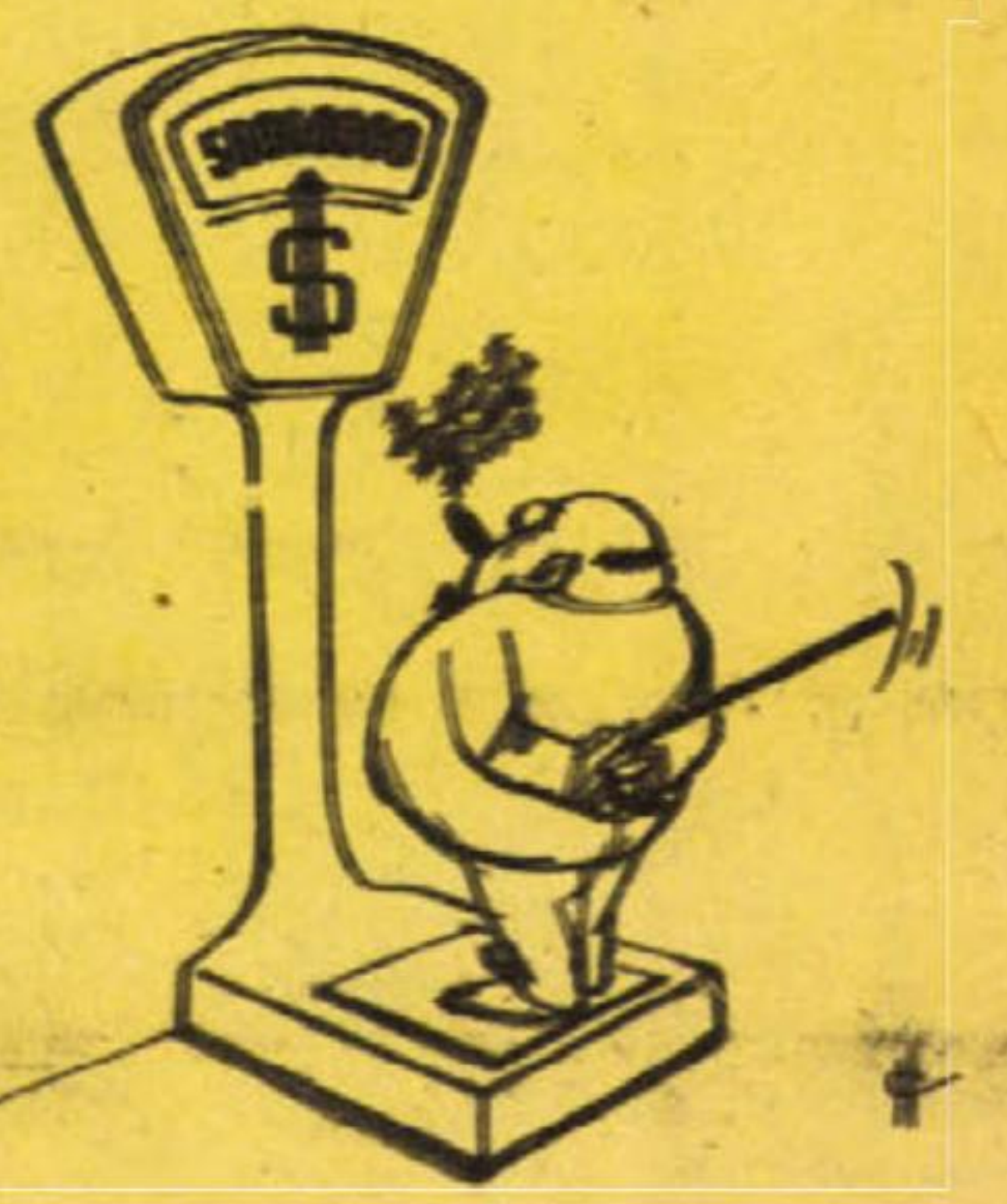

Asszongyák

hogy az indiai Vidisha közelében az i. sz. első századból származó pénzeket találtak.

Ez az én számomra fejfájdítóan fantasztikus, nem mint régészeti lelet, hanem az a tény, hogy az állhatatlan, fickós mozgékonyságú pénz, amely nálam nemhogy kétezer évig, de két hétig se tud megmaradni, ilyen hosszú ideig egyhelyben megmaradjon, ez az én tapasztalataimmal merőben ellentétes, lehet, hogy ez nem a pénz természetére, hanem az én természetemre, vagy nyugodtan általánosíthatunk, az emberi természetre jellemző, a pénz az igazi nagymenő, mert nagyon is gyorsan megy, nahát, panaszkodnak sokan, hogy megy az a pénz, csak arról feledkeznek meg, hogy a pénznek nincs lába (legfeljebb kamatlába), tehát nem megy, hanem menesztik, az emberek egy része nem szeret spórolni, talán azért, mert ez csúnya, magyartalan szó, de takarékoskodni se szeret, pedig az szép magyar szó, persze ez így kissé igazságtalan megállapítás, mert sok a takarékos ember, sőt van, aki túlzásba viszi, mert ül a pénzén (de jó, kényelmes ülőhely lehet az, ezt csak úgy gondolom, mert én még nem próbáltam), ott van például az a Franciaországban, Molière agyában született fösvény, akit bizonyára tetszettek már látni a színpadon (milyen jó lenne, ha csak a színpadon lehetne fösvényeket látni), ha már az irodalomnál tartunk, van Jókainak egy regénye, az a címe, Ahol a pénz nem isten, lehet, hogy az életben is van hely, ahol nem a pénzt nézik, de az a hely — ha egyáltalán létezik — biztosan nem a borravalós szakmák vidékén található, na mindegy, le a kalappal a vidishaiak előtt, akik csaknem kétezer évig nem költötték el azt a most megtalált pénzt, mennyi kísértésnek kellett nyilván ellenállniuk, hány italbolt mellett kellett szemrebbenés nélkül elmenniük, mennyi önzetlen szerelmet kellett elszalasztaniuk, hogy kétezer évig megmaradt a pénzük.

De a megtalálók talán nem méltányolják ezt, hanem azt mondják, hogy szigorú felesége lehetett az illetőnek, hogy ilyen jól el kellett dugni előle a stikapénzt.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

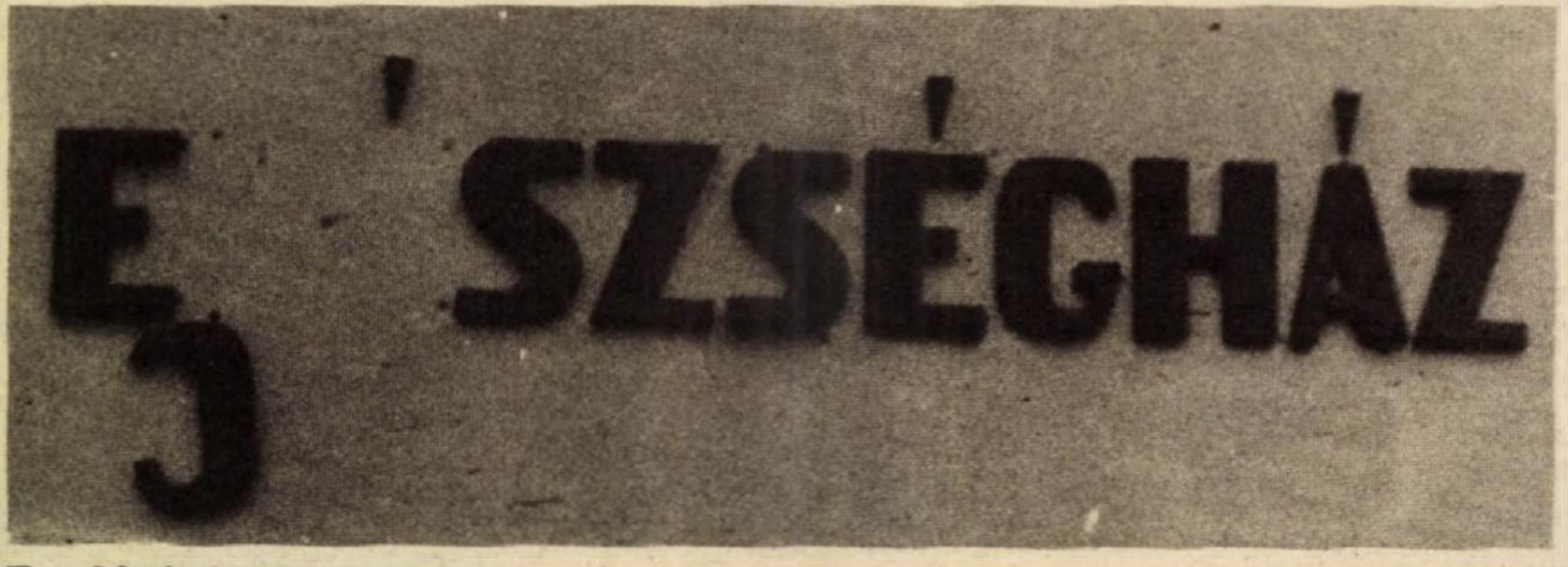

Egy kicsit beteges.

(Csabacsüdön fotózta Miklós Zoltán, etyeki olvasónk)

— **Megtiltották a fényképezést, rajzolást és festést Párizs leghíresebb temetőjében, a Pére Lachaise-ben, ahol többek között Balzac, Bizet, Chopin, Rossini és Oscar Wilde nyugszik, mivel a nagy lárma zavarja a temető csendjét.**

Ordítva festettek?

(A Magyar Nemzetből ollózta Hevesi Magda)

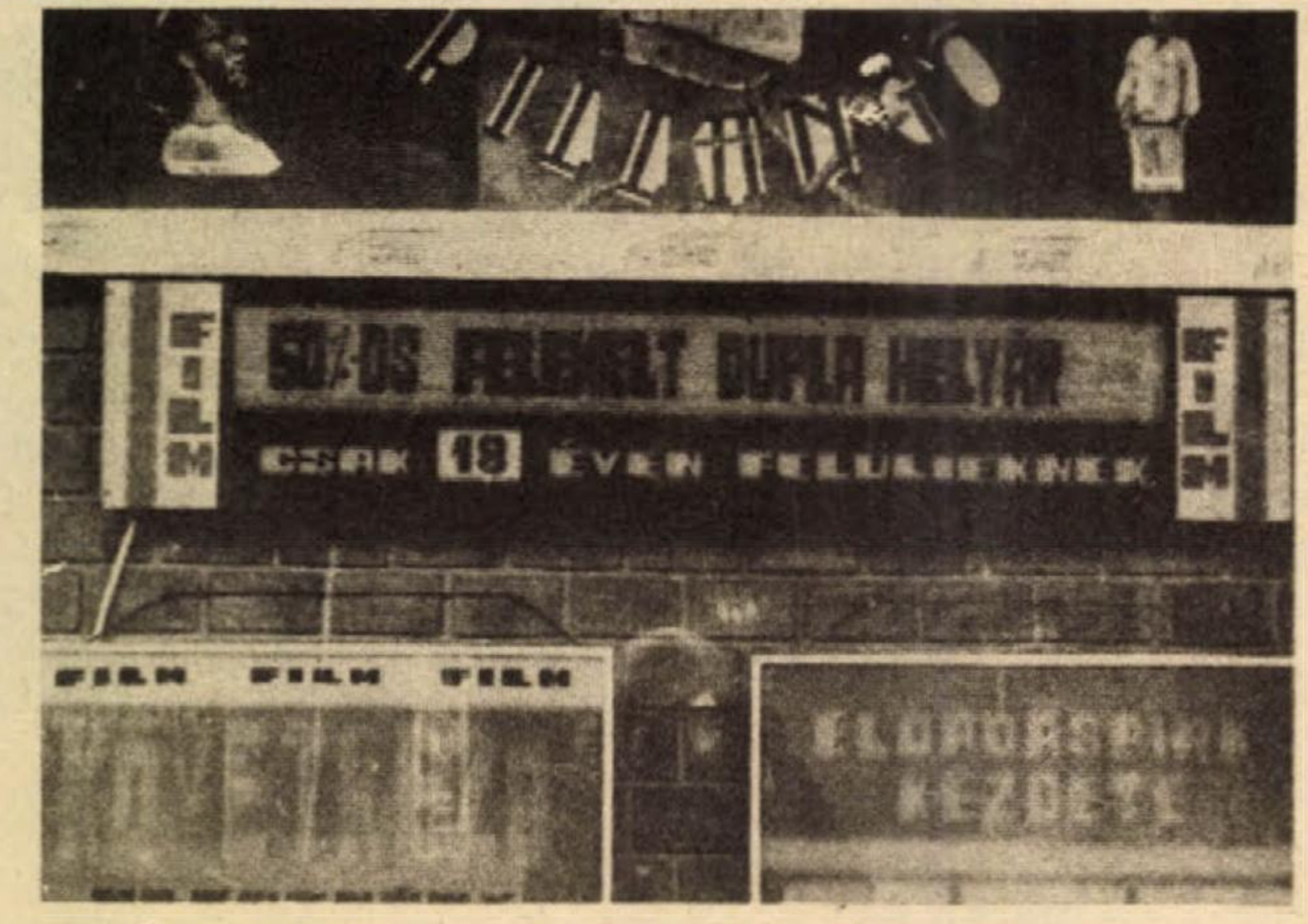

Tessék mondani: az annyi, mint mennyi?

(Újpesten fotózta Toborffy Dénes)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

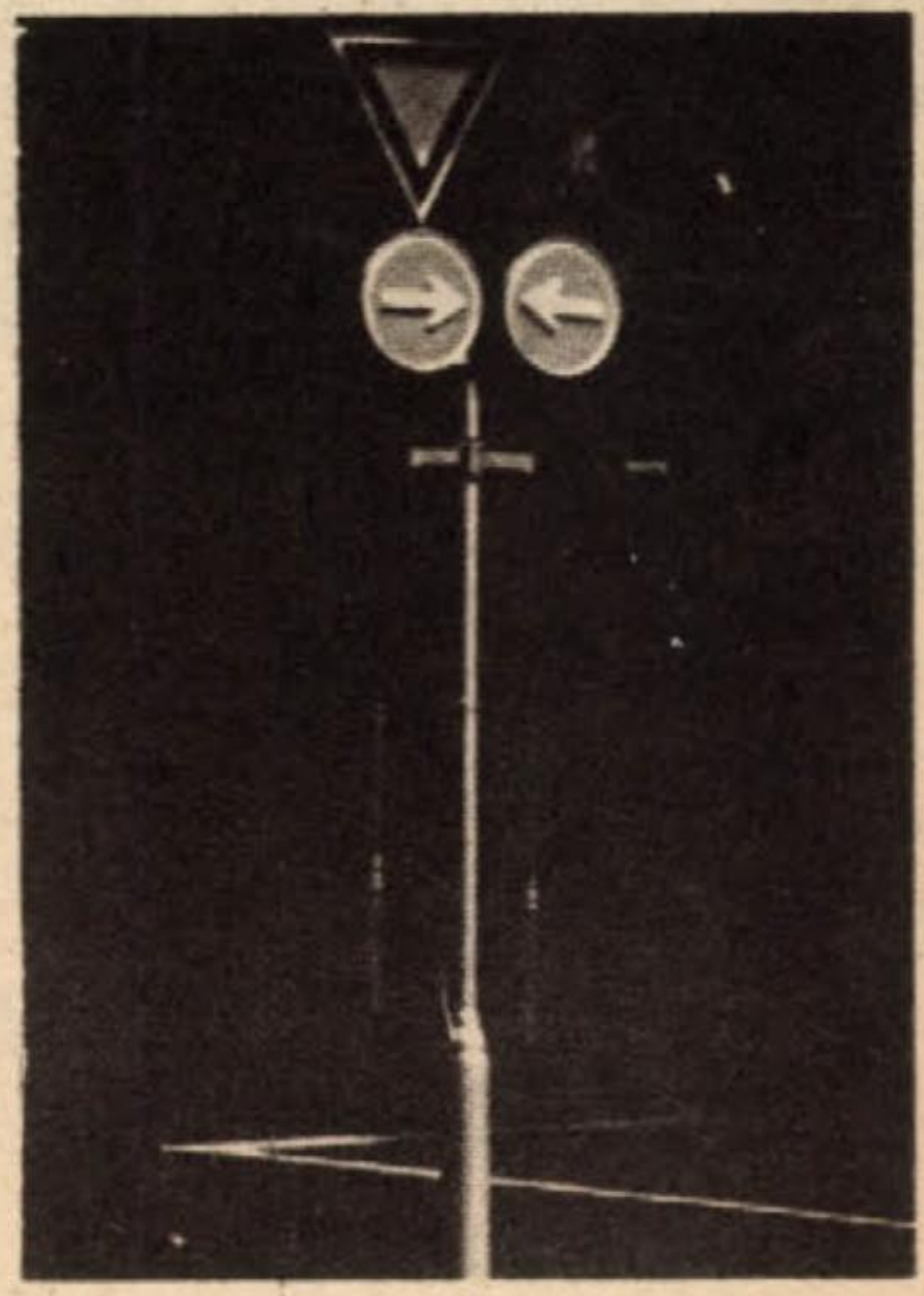

Karambol kötelező?

(Pratte György felvétele)

HIRDETÉS HIRDETÉS

EGY KIRAKAT – TÖBB EZER ÁRUCIKK A BUDAPESTI NEMZETKÖZI VÁSÁRKÖZPONTBAN
(BUDAPEST X., DOBI ISTVÁN ÚT 10.)
1977. SZEPTEMBER 16-25.
ŐSZI BNV'77
INTERPLAY EXPO
NEMZETKÖZI JÁTÉKKIÁLLÍTÁS
ÖLTÖZKÖDÉS
ÉLELMEZÉS
OTTHON
HÁZTARTÁS
SZABAD IDŐ
KÖZLEKEDÉS

Nyitva: 10-től 19 óráig, a nyitás napján, szeptember 16-án, továbbá a szakmai napokon, szeptember 19-én, 20-án és 21-én a nagyközönség részére 13-tól 19 óráig. A szakmai napokon – szakmai belépőkkel – már reggel 9 órától megtekinthető a vásár. 33%-os vasúti kedvezmény.

RENDEZŐ: A HUNGEXPO

ZSÖLLYE

Közismert művésznőnk a napokban felszállt az 5-ös autóbuszra. Alighogy elfoglalta a helyét, ellenőr szállt fel és kérte a jegyeket. A művésznő készséggel átnyújtotta, de nem mulasztotta el jó hangosan megjegyezni:

— Négy éve nem utaztam autóbuszon. Most is csak azért szálltam buszra, mert elromlott a kocsim!...

Az ellenőr gyanús komolysággal így adta vissza a jegyet:

— Óh, művésznő, el sem képzeli menynyire hiányzott nekünk!

*

A szegedi Cigánybáró előadások közkedvelt Barinkay Sándora, Palcsó Sándor nem volt megelégedve szállodai szobájával, mert ablaka alatt késő éjszakáig lármáztak az étteremből távozó vendégek. Az első éjszaka után korán reggel lement a szállodaportára.

— Szíveskedjenek kicserélni a szobámat!

A portás, mielőtt Palcsó megmagyarázta volna kérésének okát, máris készségesen bólintott.

— Ahogy óhajtja, művész úr! De megjegyezni kívánom, hogy ebben a szobában már egy miniszter is lakott...

Palcsó legyintett.

— Hát hogy lakott benne, azt elhiszem. De hogy aludt is volna benne, azt kétségbevonom!

*

Ritkán volt olyan sikere és olyan nagy hatása „előzetesnek" a moziban, mint a „Veri az ördög a feleségét" című magyar filmből készült összeállításnak. A közönség végigneveti és tapsolja. Mindebből bizonyára logikusan következik, hogy akinek az „előzetes" tetszik, az megnézi majd a filmet is.

Milyen legyen a jó előzetes? Jerry Lewis, a közkedvelt amerikai burleszk-színész és producer így határozta meg: „A jó előzetes olyan mint egy miniszoknya! Rövid, felkelti az érdeklődést, kíváncsivá tesz, de a lényegből nem mutat semmit!"

Rátonyi Róbert

HOGYAN KERÜLT BUDAPESTRE SUZI QUATRO?

Hosszú-hosszú éveken át nem szerepelt hazánkban élvonalbeli rockzenekar, így aztán nagy volt az öröm, amikor Budapesten és vidéken fellépett Suzi Quatro és zenekara. De hogy valójában hogyan is került Budapestre Suzi és együttese, azt csak én tudom igazán.

Az úgy volt, hogy egy májusi hajnalon, félhét tájban, hevesen csengettek az ajtómon. Frissen kitámolyogtam: az én kedves jó Berci bátyám ácsorgott a bejáratnál, földim Óújfaluból, jobbján borral teli demizson, baljában batyu, elemózsiával.

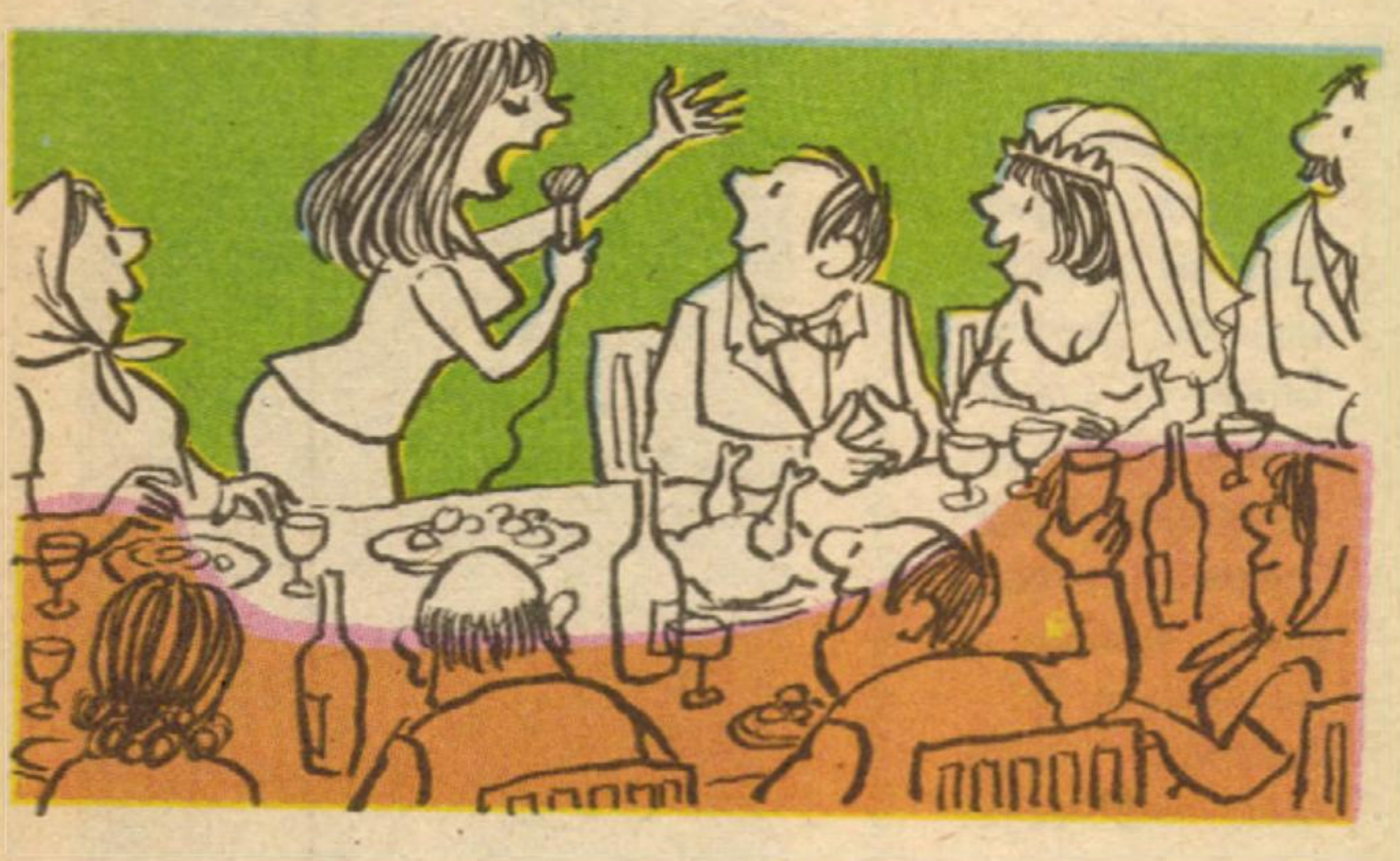

— Kerülj beljebb, Berci bátyám, mi szél fújt erre?

Komótosan lerakta a holmiját. Kinyitotta a demizsont és miközben kortyolgattuk a borocskát, elmesélte, hogy miért jött.

— Tudod, ecsém, tavasszal esküdött a gacsos Móráék lánya, a Terus, oszt az esküvőre lehozatták az Omega együttest, hadd pukkadjanak a faluban. Nem mondom, egy kicsit hangosak voltak, a csősz pulija ma is rángatózik, de olyan tűzijátékot csináltak, hogy még a pestiek sem láthattak olyant István király Alkotmány ünnepén. No, az én szépséges Veronkámnak is kitűztük az esküvőjét augusztus végére, ez ügyben kérem a segítségedet. Te mégis jártas vagy abban a gitáros társadalomban.

— Szerezzem meg a Locomotív GT-t?

— Nem. Mi valami külföldi világnagyságra gondoltunk, Irma nénéddel. Hadd kerülgesse a guta Móráékat. Össze is írtuk, ki jöhetne számításba. Természetesen csak világhírű lehet az illető...

Benyúlt a zsebébe és egy összehajtott cédulát szedett elő. Ez volt ráírva:

Beatles
Jimi Hendrix
Elvis Presley
Daddy Cool

— Bátyám — mondtam —, nem fog menni a dolog. A Beatles már hét éve feloszlott. Hendrix és Presley már nem él, Daddy Cool pedig egy szám címe.

— Akkor valaki mást szerezzél, aki él, és olyan nagynevű, hogy mindenki sápadozzon a faluban, ha játszani kezdenek az én szépséges Veronkám esküvőjén!

— Berci bátyám, ezeknek valuta kell!

— Rá se ránts! Az ipamék nemzetsége kint él Amerikában. 56-osok. 1856-ban mentek ki, a szabadságharc után. Ha megállapodtatok valakivel, csak telefonálj nekem, én írok nekik és befizetik a Nemzeti Bankba. Ez lesz a nászajándékuk!

Nem húzom a történetet, augusztus végére Suzi Quatróék értek rá. Világhírűek. Berci bácsi azt mondta a telefonba, hogy jöhetnek.

Az esküvő napján nem értem rá lemenni Óújfaluba, de hallottam, hogy meg voltak elégedve az együttessel, a rock and rollra csárdást jártak és folyton etetni akarták Suzit, mert hogy olyan soványka szegény.

Aztán hallottam, hogy az alvégről ugyancsak kerülgeti a csőszék bögyös Icukáját Kaszás Sanyi, talán jövő nyárra meglesz a menyegző is.

Erről önök is értesülnek majd, ha megjelennek a plakátok: Budapesten is fellép a Rolling Stones együttes...

Tardos Péter

HÚZTAM EGY LAPOT...

...a képeslap-gyűjteményemből, amit abból az alkalomból tárok az olvasó elé, hogy körülbelül hatvan éve vált bizonyossá előttünk: elveszítjük az első világháborút, amelyben a császári Németország oldalán — ma már bevallhatjuk — eleinte kitörő lelkesedéssel vettünk részt.

A képeslapot feltehetően azért hozták forgalomba, hogy felszítsák vele a hátország, vagy ahogy akkor nevezték, a „hinterland" szűnőfélben levő háborús mámorát...

Egy régi közmondás szerint: háborúban hallgatnak a múzsák. A képeslap alján levő használati utasítás arról árulkodik, hogy az első világháborúban a nyelvészek is hallgattak...

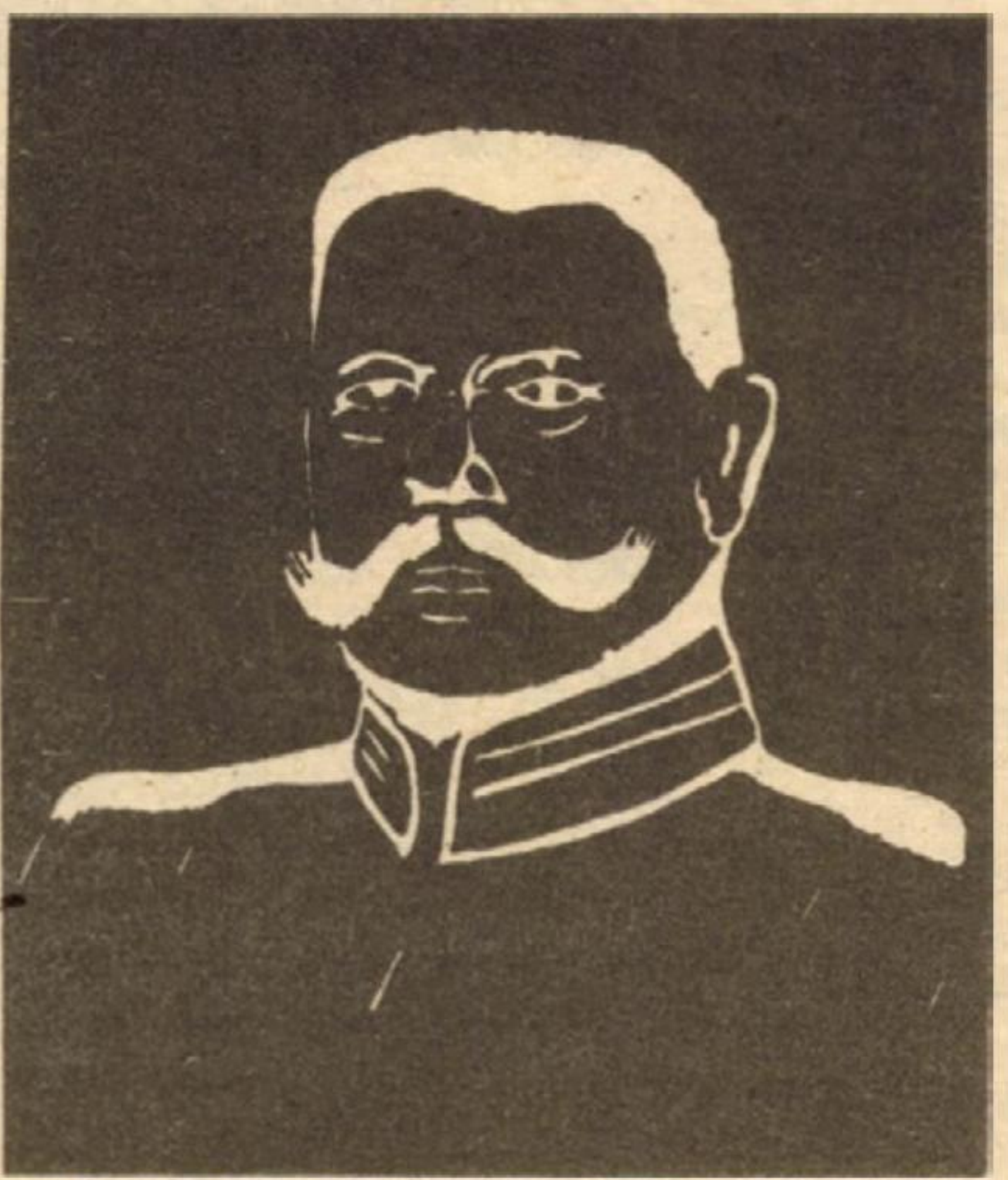

Az orron levő pontra figyelmesen és szakadatlanul nézzünk, míg lassan 35-ig számoltunk. Rögtön utána egy fehér papirlapnak, vagy a menvezetnek, vagy pedig a falnak egy meghatározott pontjára 10-ig számlálva tekintsünk, hol Hindenburg tábornagy életnagyságban megjelenik, ismét eltűnik és háromszor visszatér.

„Az orron levő pontra figyelmesen és szakadatlanul nézzünk, míg lassan 35-ig számoltunk. Rögtön utána egy fehér papírlapra, vagy a mennyezetnek, vagy pedig a falnak egy meghatározott pontjára 10-ig számolva tekintsünk, hol Hindenburg tábornagy életnagyságban megjelenik, ismét eltűnik és háromszor visszatér."

Az agg Hindenburg tábornagyot, aki élete alkonyán átadta Hitlernek a hatalmat, csupán a fiatal nemzedéknek kell bemutatni, a középkorúak még élénken emlékeznek „villámhárítós" sisakjára és óriási bajuszára.

Tekintettel az új időkre, az új képeslapokhoz új használati utasítást készítettem, aminek időszerűségét az NSZK területén mindjobban elszaporodó fasiszta „bajtársi" találkozók beszédesen bizonyítják.

Az én használati utasításom így hangzik:

„Ha a Der Spiegel, vagy a Stern című nyugatnémet képeslap legutóbbi számának címlapját »figyelmesen és szakadatlanul« nézzük, háromig sem kell számolnunk, tüstént megjelenik előttünk Hitler és Göbbels arcképe, és a lap belső oldalain többször visszatér..."

Ha ezt az öreg Hindenburg megérhette volna!...

Szilágyi György

HIRDETÉS HIRDETÉS

KELLEMES MEGLEPETÉST SZERZÜNK ÖNNEK...

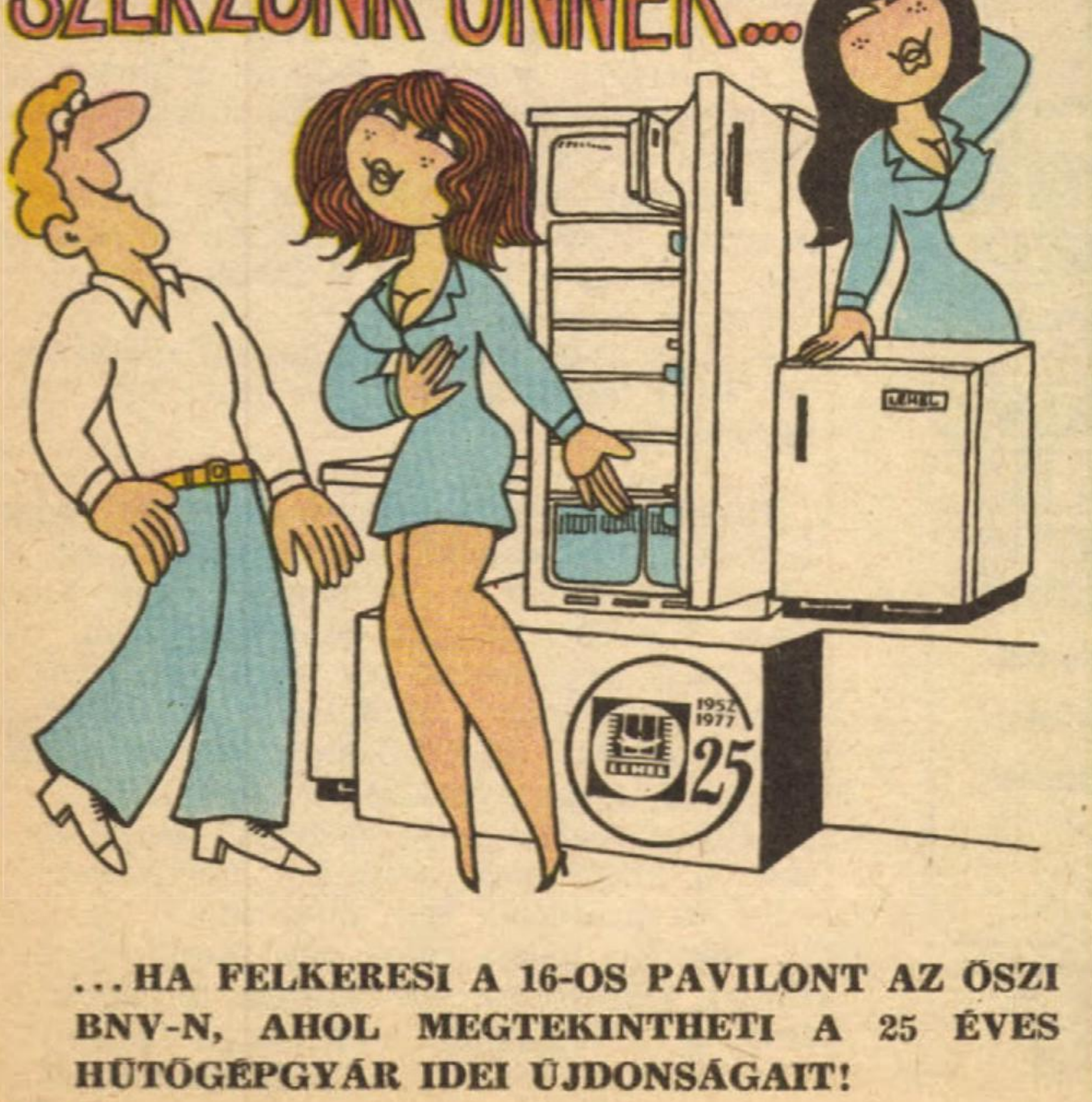

...HA FELKERESI A 16-OS PAVILONT AZ ŐSZI BNV-N, AHOL MEGTEKINTHETI A 25 ÉVES HŰTŐGÉPGYÁR IDEI ÚJDONSÁGAIT!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Párizsi vicc:

— Kérem, a sarkon egy férfi veri az ön feleségét. Siessen oda!

— Ugyan, kérem! Csak nem akarja, hogy két férfi üssön egy nőt!...

*

— Az az állítás, hogy a svéd férfiak udvariatlanok a nőkkel szemben, nem felel meg a valóságnak. Ma például a saját szememmel láttam, hogy egy svéd férfi zuhogó esőben tartotta az ernyőjét egy hölgy fölé, amíg az kicserélte a kocsiján a kereket.

TÁJÉKOZOTTSÁG

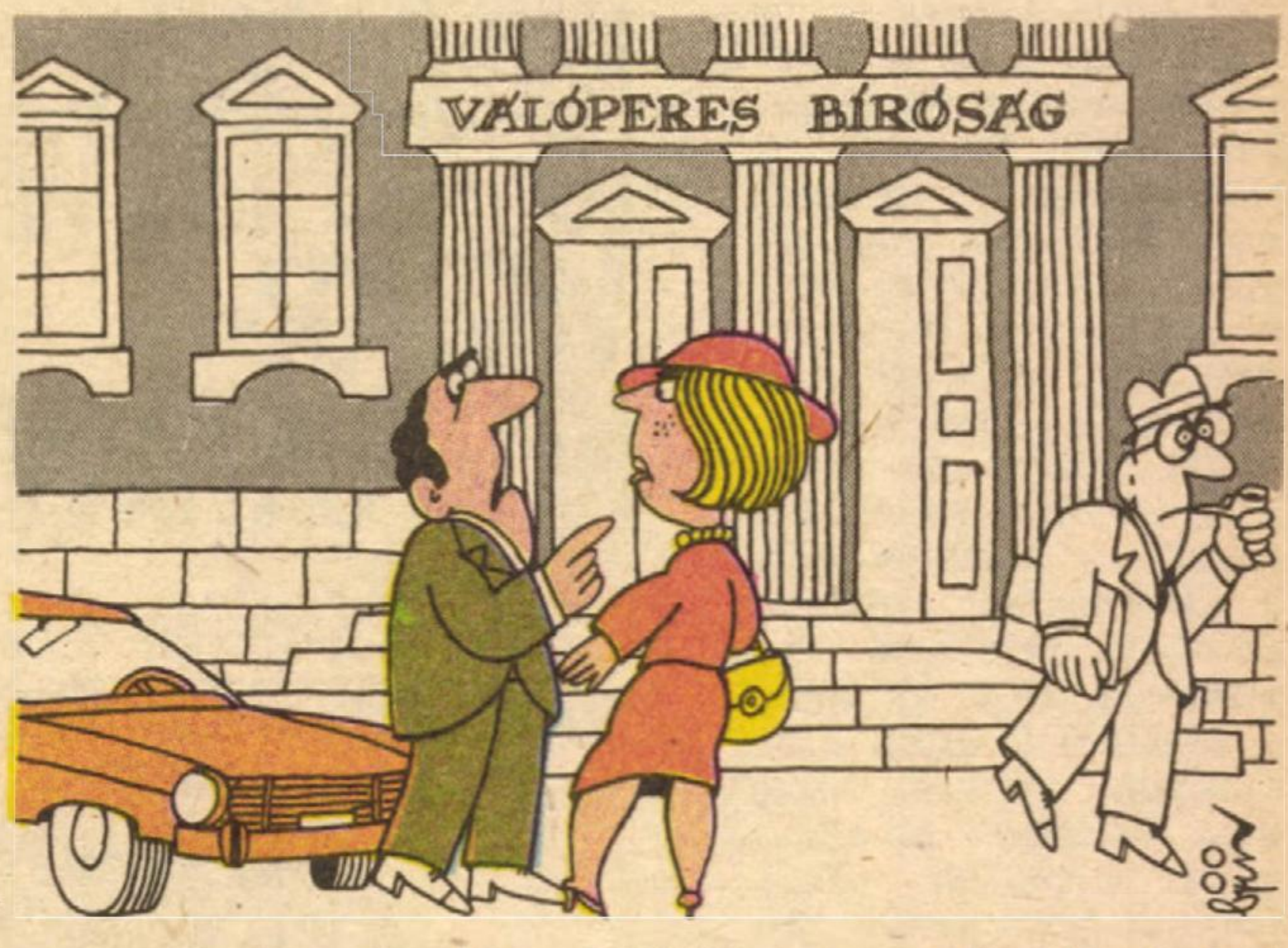

– Vigyázz, fiacskám, felülről a harmadik lépcső évek óta mozog.

FEKETE HUMOR

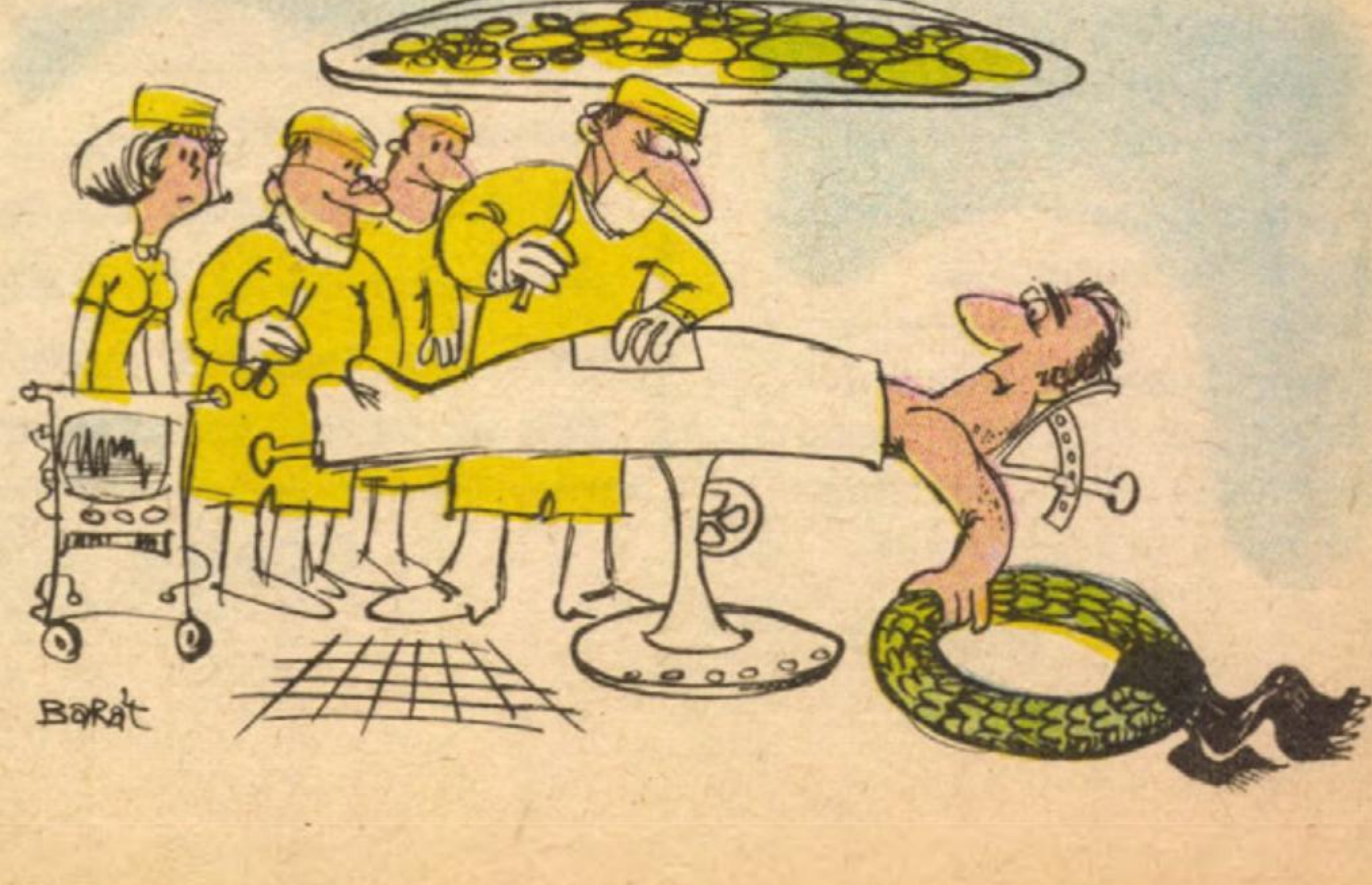

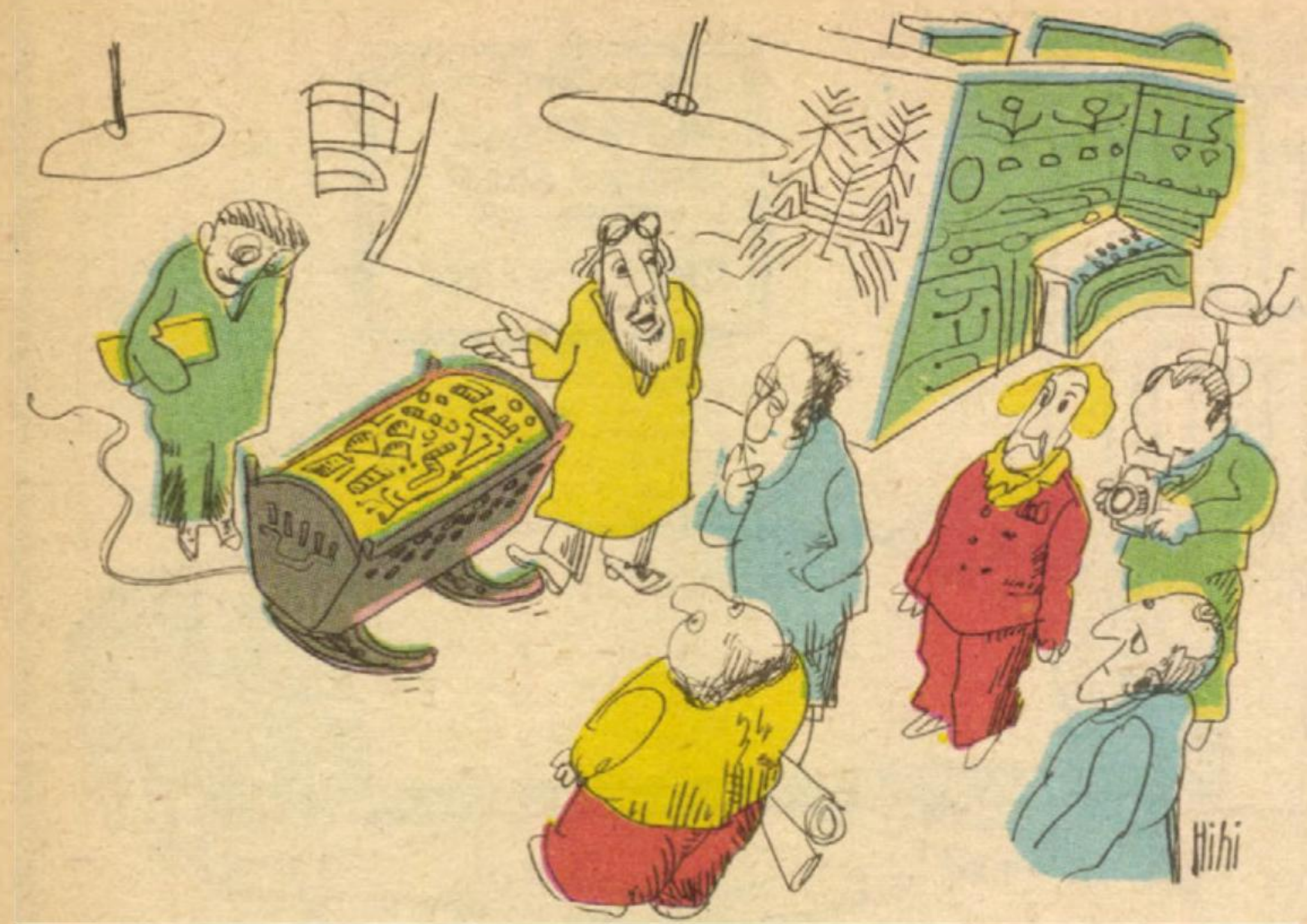

– Kialakítottunk egy teljesen új számítógépcsaládot.

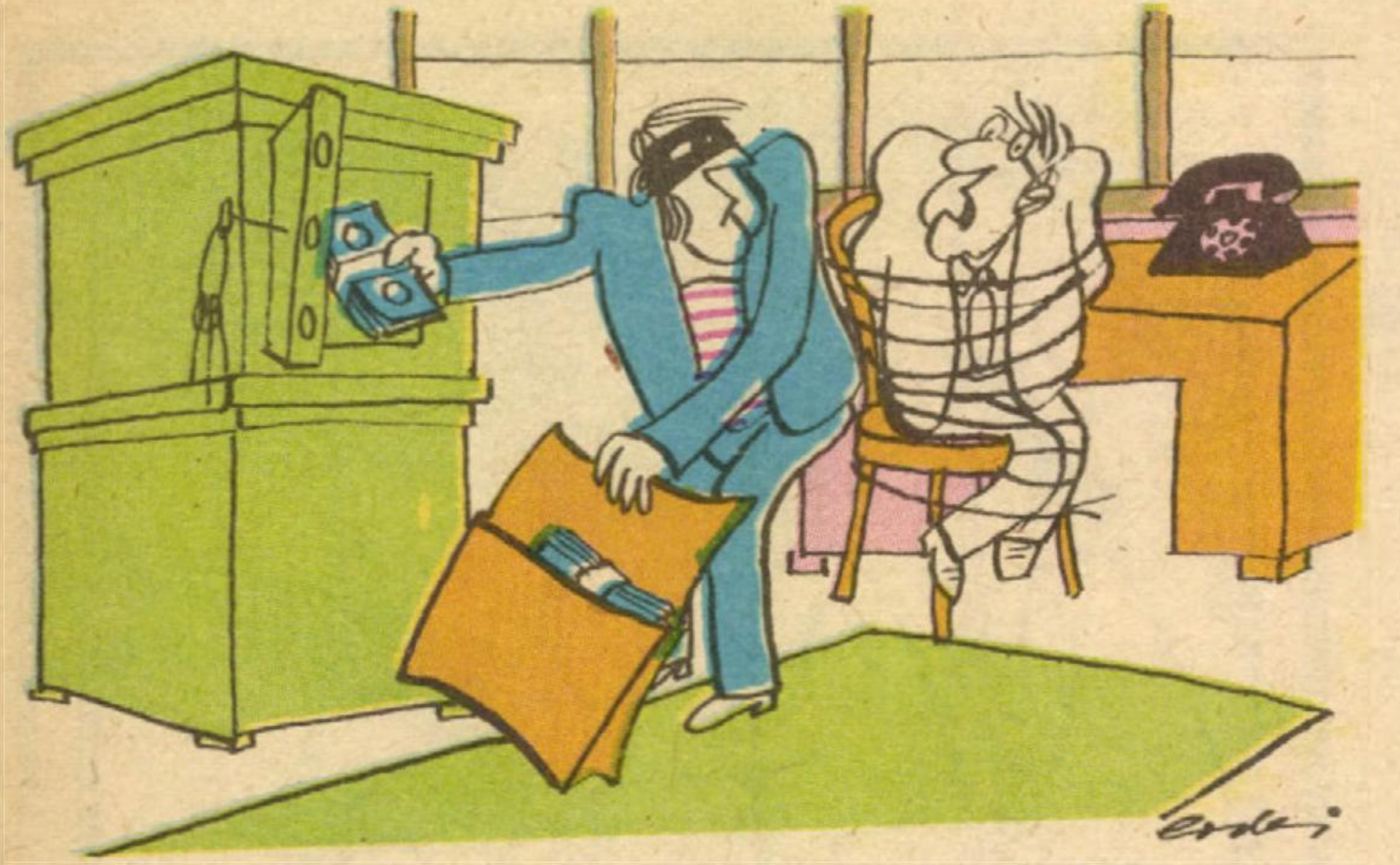

– Számolja meg, mert a pénztártól való távozás után reklamációt nem fogadok el!

KIMONDTÁK A VÁLÁST

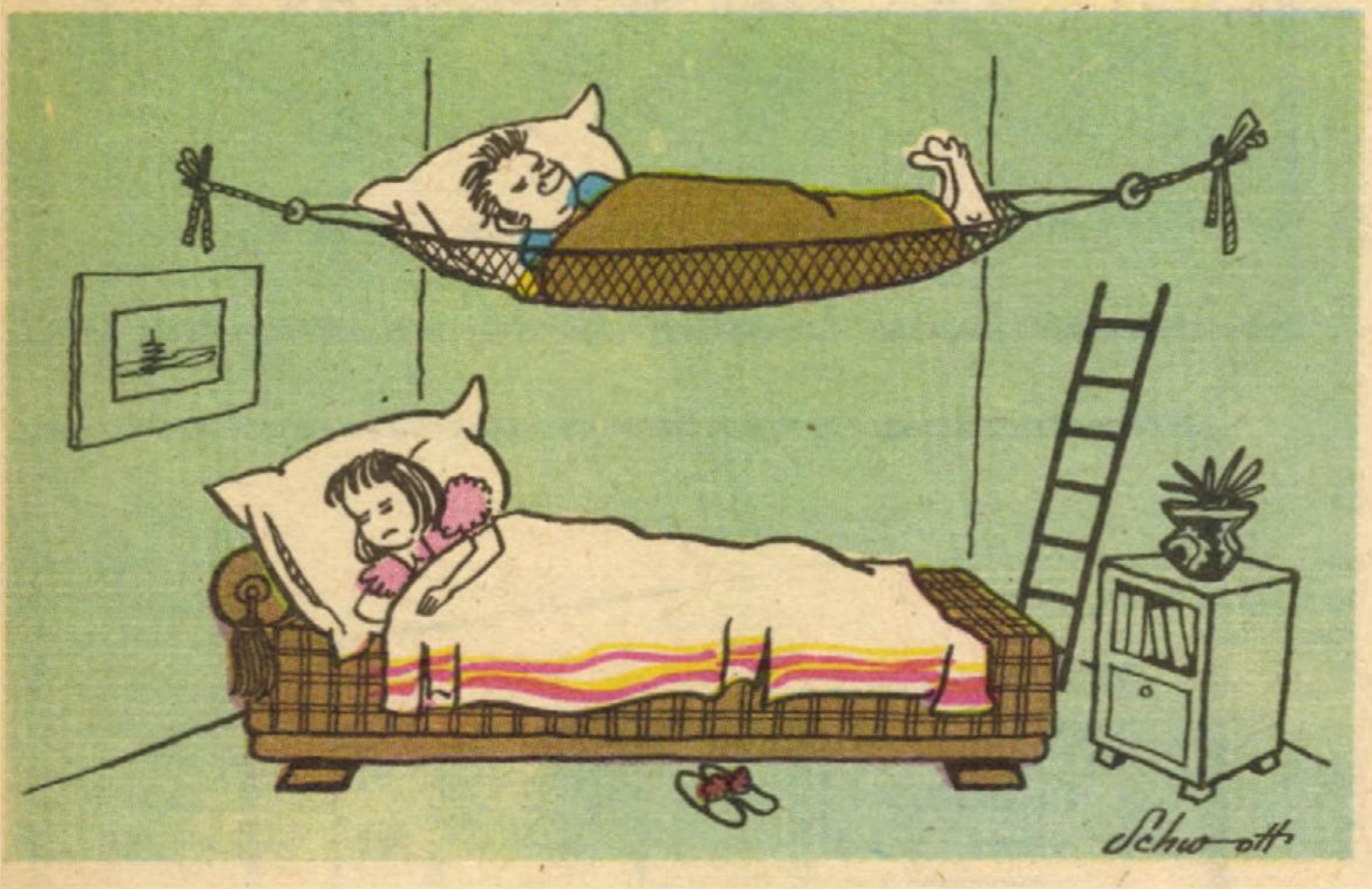

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Unalmas riportot olvas a főszerkesztő otthon.

— Mit kínlódsz vele? — szól a felesége. — Dobd a tűzbe.

— Bedobnám én szívesen, de félek, hogy a tűz is elalszik tőle.

*

— Nagyapi, harapd le azt a fűszalat!

— Miért, Petikém?

— Mert apu azt mondta, hogyha te a fűbe harapsz, kapunk egy villát meg egy kocsit...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-37 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

FINOM CÉLZÁS

Jules Renard, a kiváló francia író (1864—1910) szellemes mondása, mely rejtvényünk vízszintes 1 és függőleges 8 soraiban található, közvetve a képmutatókra céloz. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb szeptember 19-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Muzsikáló együttes
15. Megtisztítja a használt evőeszközöket
16. Élelmiszer-áruház
17. Vízi közlekedési eszköz
19. „Potya" — az alvilág nyelvén (egyébként: enyv — németül)
20. Egy szomszéd ország pénze
21. Látszerész
22. Összekevert „vén"
23. Karcsú kutya
24. V. O. S.
25. Hím ló
26. Lakat mögé tesz
28. Magasrangú katona a régi töröknél (névelővel)
30. Tanácskozás, értekezlet
32. Az erdei szalonka közkeletű német eredetű neve
33. Z. K.
34. Menyétféle állat
35. Vissza: lóhajtó szócska
36. Dóczy Lajos nagysikerű színműve (néhány évvel ezelőtt a Pesti Színház felújította)
39. Perikles nagy ellenfele volt
41. Száz — oroszul
42. R. I.
44. Ma is működő vulkán Olaszországban
45. Ellenállhatatlan erővel elsodor (például a szélvihar)
48. Talizmánként viselt kis tárgy
49. Az 1514-es parasztfelkelés vezére
50. Sine ... et studio
51. S. U.
52. Nagycímletű bankó (nálunk nincs forgalomban)
54. Város Jugoszláviában
56. Nagyvilági divatfi — a múlt század magyar nyelvén
59. T. R.
60. Az egyik rózsafajta jelzője
62. Első királyunk
63. Az értelem központja
64. Piszkos

FÜGGŐLEGES

1. Kétéltű állat
2. Szép kirándulóhely Pesttől nem messze
3. Egy szín megjelölése (egy növényről nyerte a nevét)
4. Vörös — angolul
5. E. K.
6. Fáradhatatlanul gyalogol
7. Volt — latinul (Quod ... demonstrandum)
9. Kedves erdei rágcsáló
10. Ókori pénz
11. Labda a kapuban
12. „Elintézni való ügy" a régi magyar deákos nyelven
13. Hiszékeny, gyanútlan
18. Fekvőhely
26. És a többi — ismert latin kifejezéssel
27. Nagyjelentőségű egyházi gyűlés
28. Tüzelő, névelővel
29. A szónak ragok és képzők nélküli része
31. A napfény a gyümölcsöt
37. Mezőőr, parkőr
38. Több külföldi sportegyesület nevében található szó
40. Kanadai tartomány, fővárosa: Toronto
43. Hidegtál, vegyes felvágottakból
46. Háziállat
47. Mocsok
51. Szent rövidítése
53. Az energia egysége
54. Felesége van
55. A fában él
57. Azonos betűk
58. Á. Á. G.
61. Európai nép

1 S	2 Z	3 E	4 R	5 E	6 T	7 E	M	8 A	9 M	10 A	11 G	12 Á	13 N	Y
14 Z	E	N	E	K	A	R	■	15 M	O	S	Ó	G	A	T
16 A	B	C	■	■	17 L	A	18 J	I	K	■	19 L	E	I	M
20 L	E	I	■	21 O	P	T	I	K	U	S	■	22 N	Y	E
23 A	G	Á	R	■	A	■	24 V	O	S	■	■	D	■	G
25 M	É	N	■	26 E	L	27 Z	Á	R	■	28 A	P	A	29 S	A
30 A	N	K	31 É	T	■	32 S	N	E	F	F	■	■	33 Z	K
34 N	Y	É	R	C	■	35 I	Y	G	■	36 A	37 C	38 S	Ó	K
D	■	39 K	L	E	40 O	N	■	Y	■	■	41 S	Z	T	O
42 R	43 I	■	44 É	T	N	A	■	45 E	46 L	47 S	Ö	P	Ö	R
48 A	M	U	L	E	T	T	■	49 D	Ó	Z	S	A	■	I
■	B	■	50 I	R	A	■	51 S	Ü	■	52 É	Z	R	53 E	S
54 N	I	55 S	■	56 A	R	57 S	Z	L	58 Á	N	■	59 T	R	■
60 O	S	Z	61 I	■	62 I	S	T	V	Á	N	■	63 A	G	Y
64 S	Z	U	R	T	O	S	■	A	G	Y	O	K	■	■

SZÍNÉSZANEKDOTA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Bundám nincsen, de nem tesz semmit, meleg alsót vettem magamra."

200—200 forintot nyert:

Iglói Jánosné, 2051 Biatorbágy, Kassai u. 4.
Varga Péterné, 1042 Bp., Bajcsy-Zs. út 15/d.
Seberényi Dezső, 3300 Eger, Lenin út 12—14.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

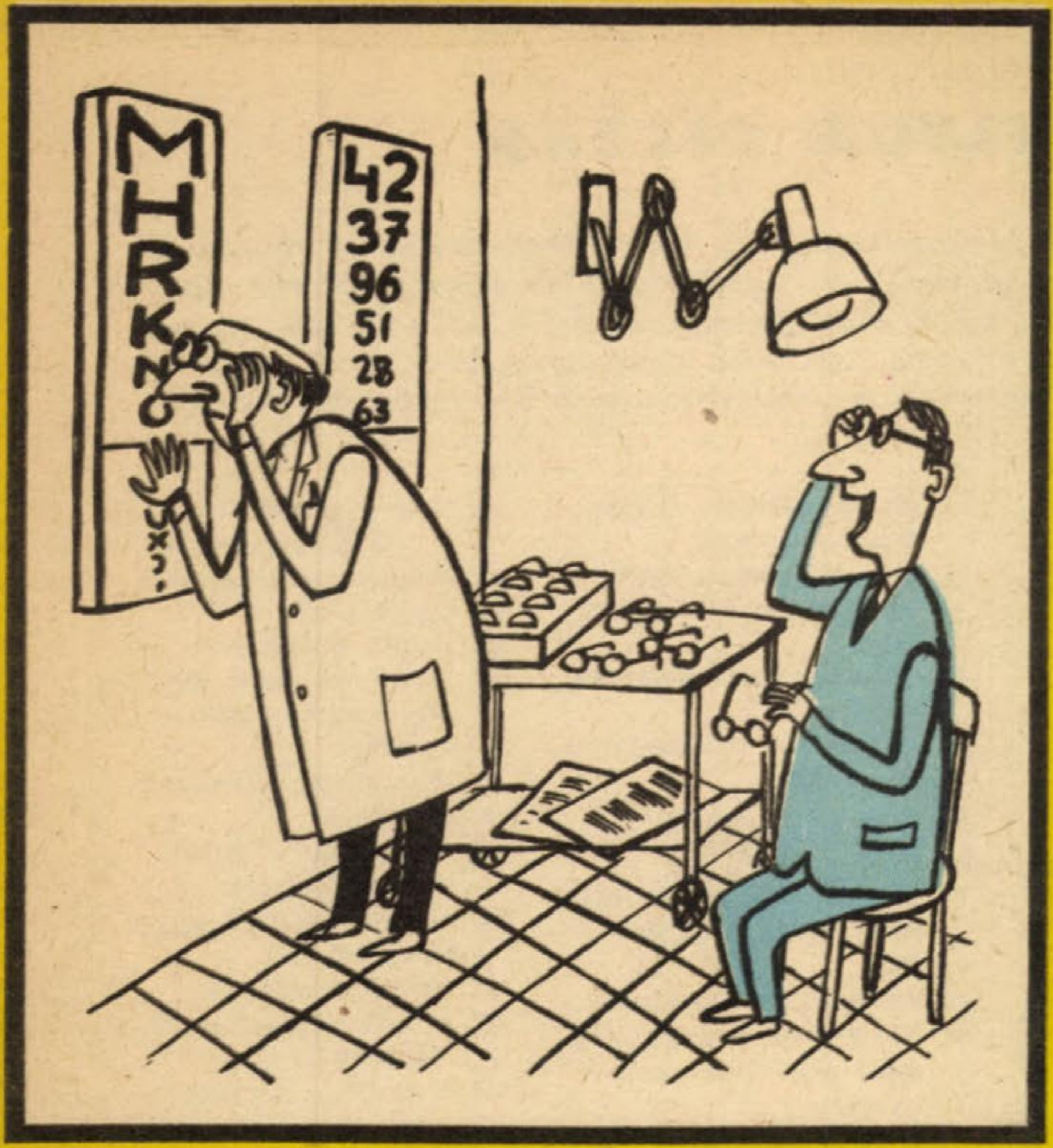
M
H
R
K
N
O
42
37
96
51
28
63

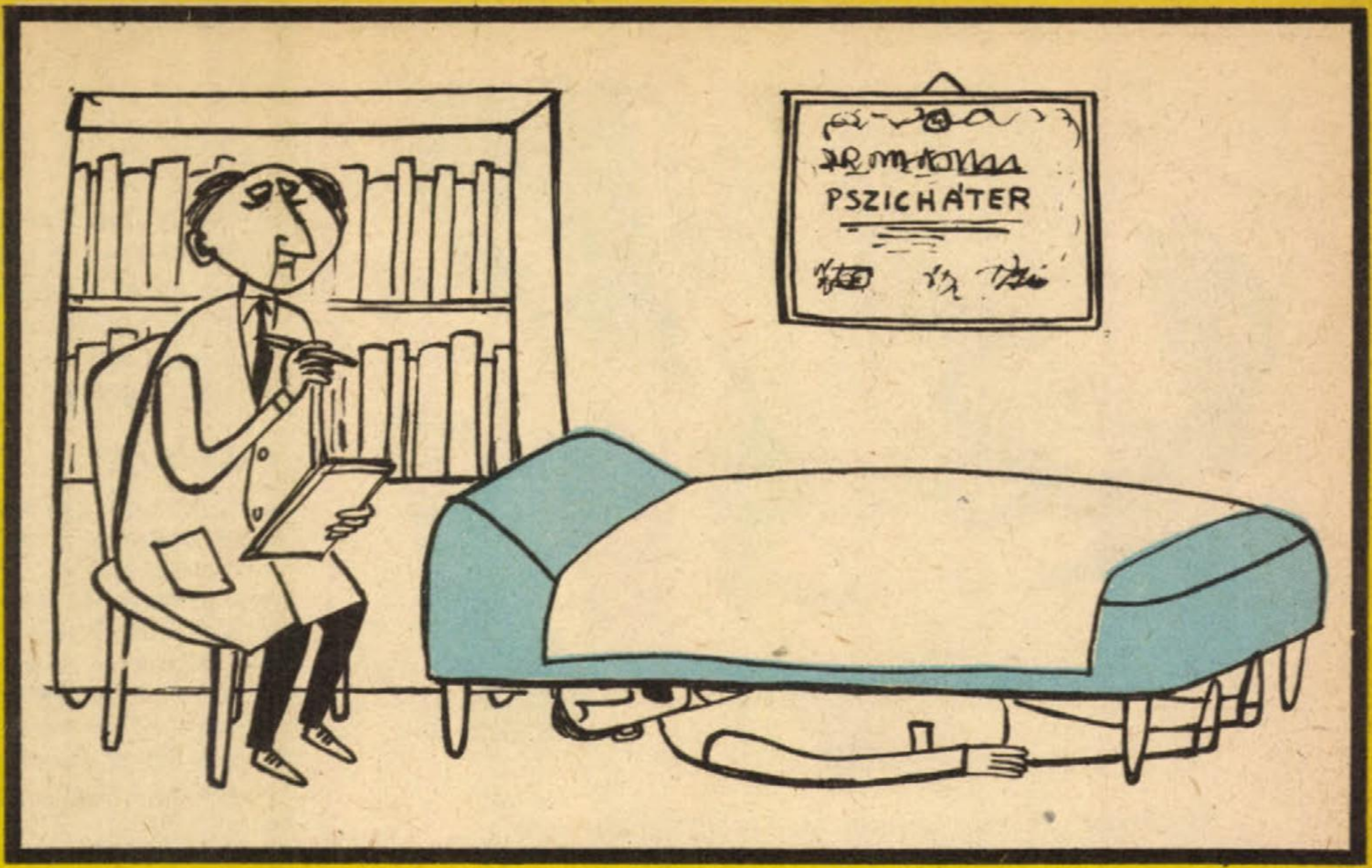
PSZICHÁTER

VÁRNAI GYÖRGY:

ORVOSOK és BETEGEK

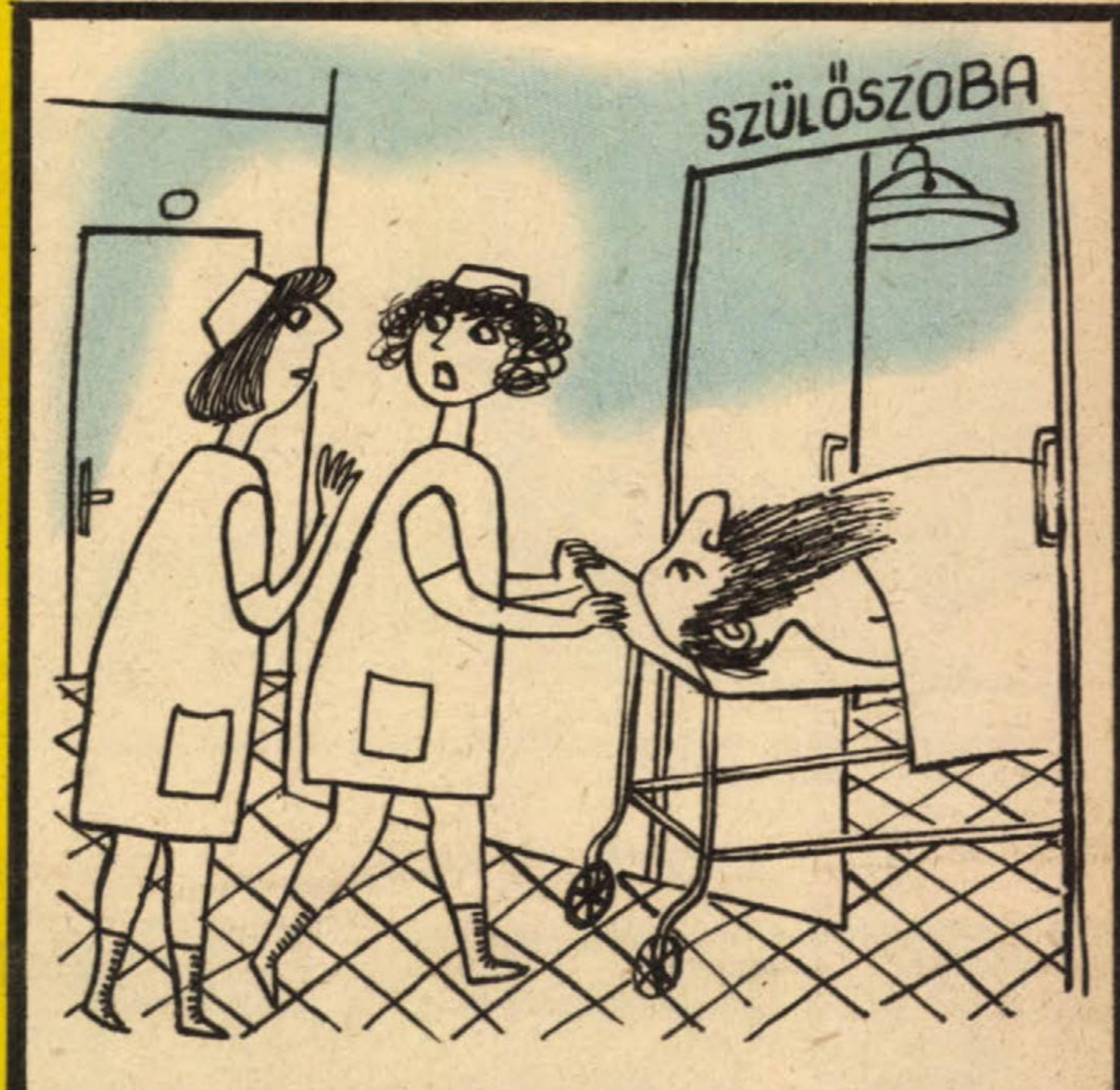
SZÜLŐSZOBA

– Nem érdekel. Nem ér kevertem össze a kórlapokat . . .

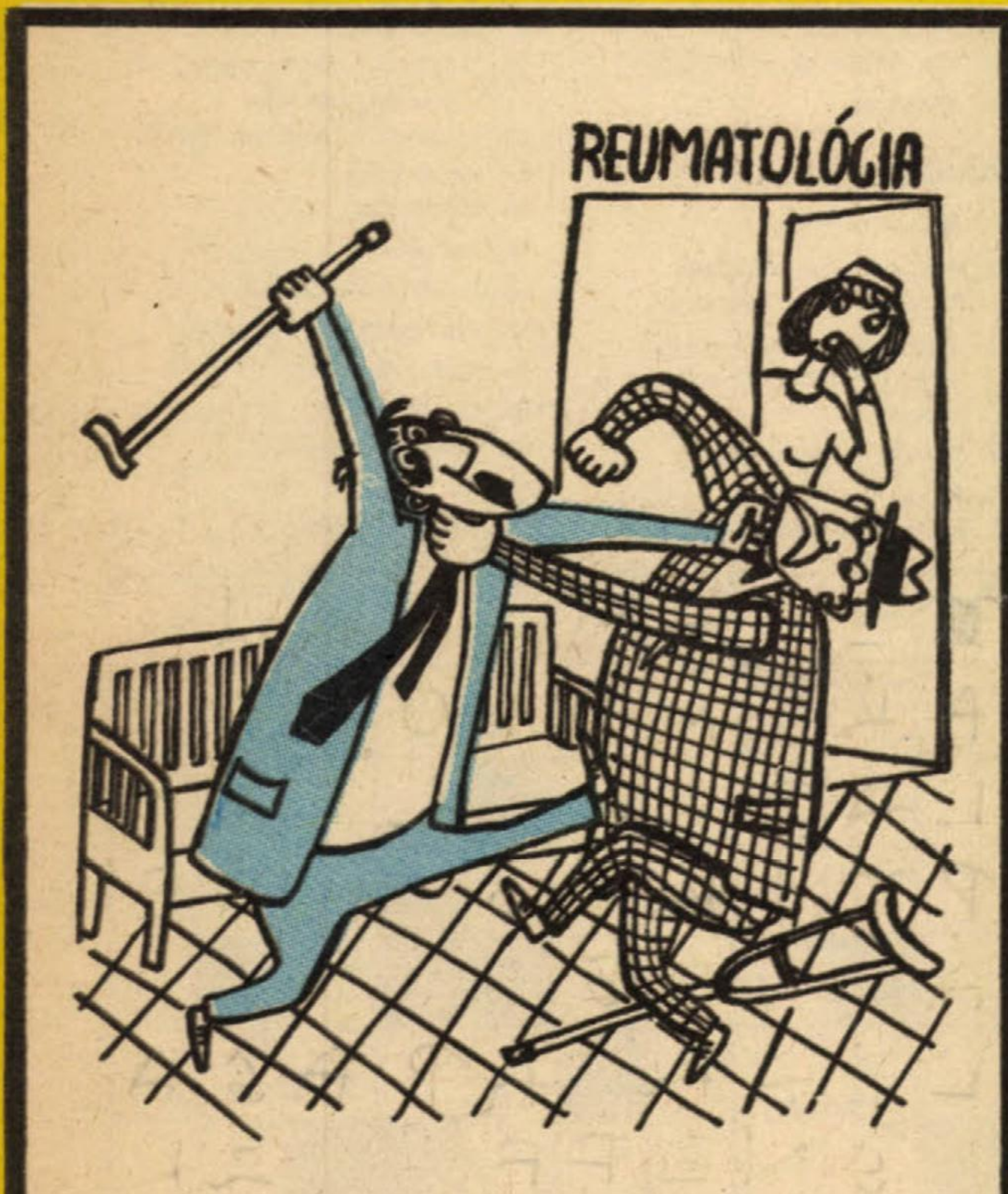
REUMATOLÓGIA

– Még azt meri állítani, hogy nagyobb fájdalmai vannak, mint nekem!?

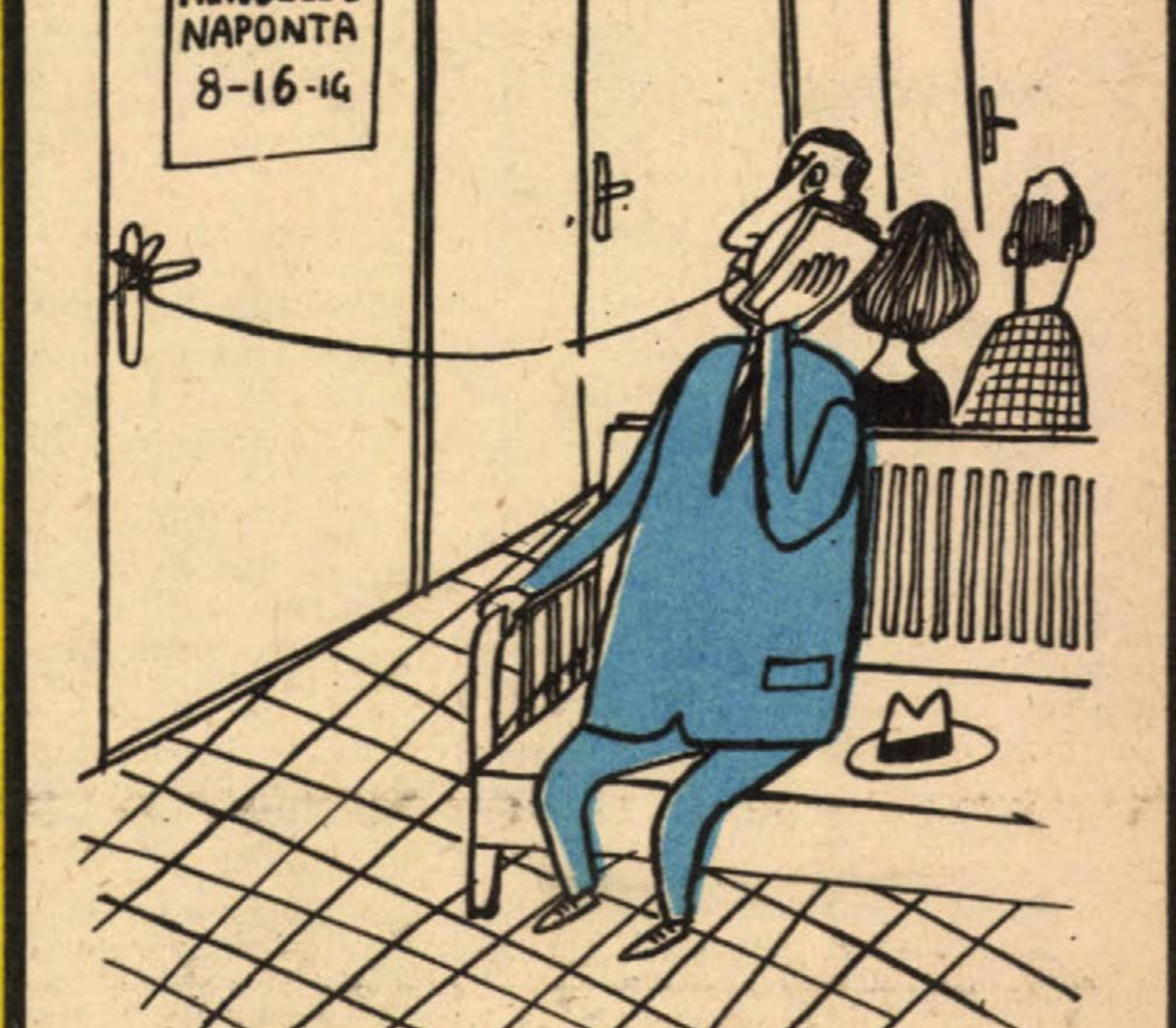
FOGÁSZAT
RENDELÉS NAPONTA 8-16-14
RÖNTGEN

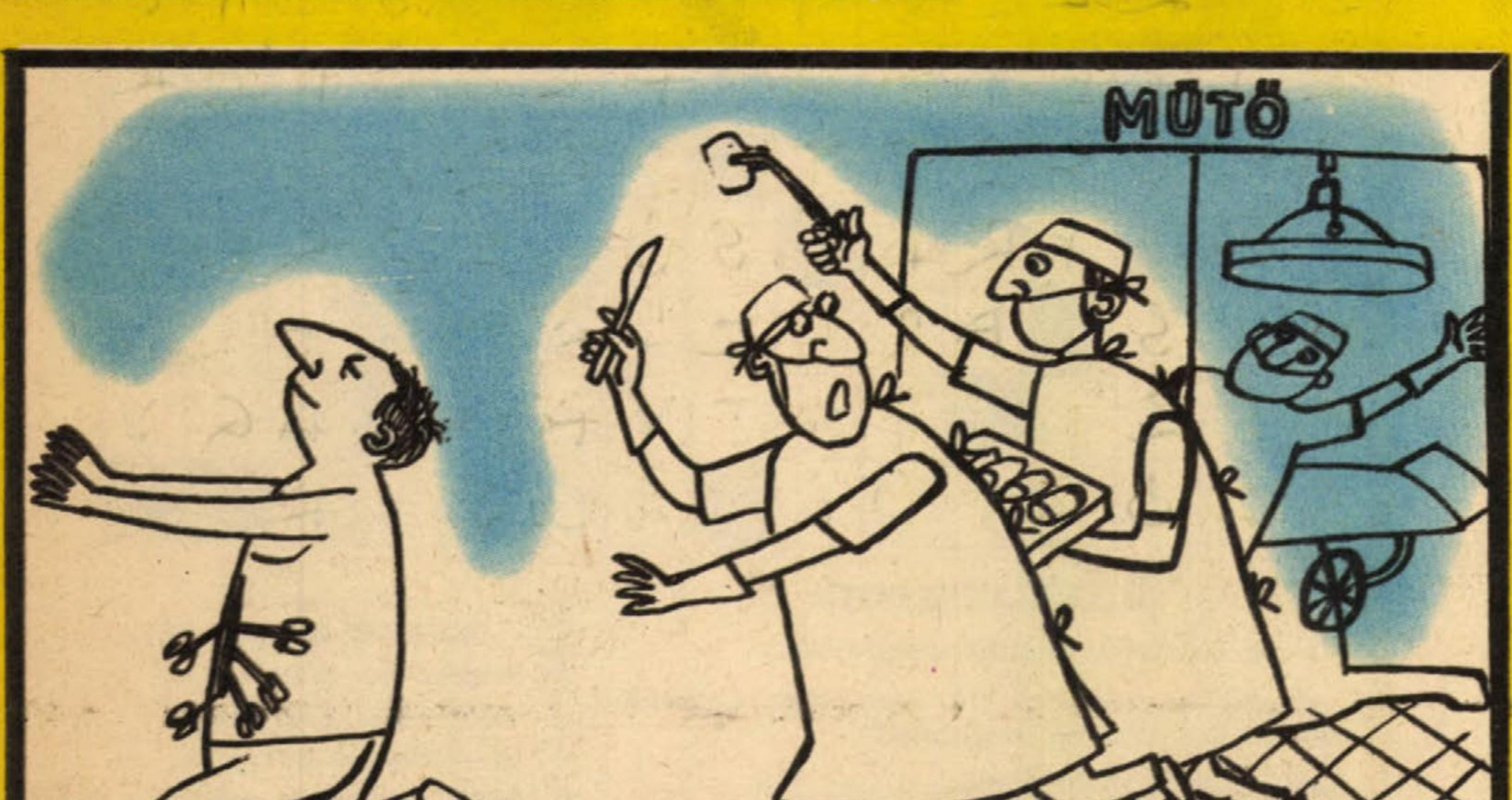

– Miért nem figyelmeztettek altatás előtt, hogy a beteg alvajáró!?